

**BIURO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO
ZWIĄZKU MIĘDZYGMINNEGO
Spółka z o.o. w Kielcach**

25-004 Kielce, ul. Paderewskiego 31, tel./fax (41) 34-426-34

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**do „Zmiany Nr 3 Miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego
południowo – zachodnią część gminy Małogoszcz,**

w granicach części sołectw:

**Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek,
Rembieszycy, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże,
Żarczyce Małe**

Opracowała:

mgr inż. Małgorzata Bogdał

Zespół autorski:

mgr inż. Joanna Helowicz

mgr Halina Piersiala

mgr Bożena Rumas

mgr inż. arch. Barbara Godzisz-Grychowska

mgr inż. Ilona Wałcerz

Kielce, luty 2017 r.

Spis treści:

1. Wstęp	5
1.1. Przedmiot opracowania	5
1.2. Cel i zakres prognozy	6
1.3. Powiązania formalne i merytoryczne prognozy z innymi dokumentami	6
1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	9
1.5. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	10
1.6. Ocena możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko	10
2. Charakterystyka istniejącego stanu środowiska	11
2.1. Świat przyrody	11
a) Różnorodność biologiczna	11
b) Roślinność	11
c) Zwierzęta	16
2.2. Jakość powietrza i klimat	17
a) Jakość powietrza	17
b) Region klimatyczny	19
c) Topoklimaty	20
2.3. Charakterystyka i jakość wód	21
a) Wody powierzchniowe i ochrona przed powodzią	21
b) Wody podziemne	22
2.4. Powierzchnia ziemi	24
a) Krajobraz	24
b) Rzeźba terenu i jej przekształcenie	25
c) Gleby i ich degradacja	26
2.5. Zasoby naturalne – złoża	30
2.6. Zasoby dziedzictwa kulturowego	31
a) obiekty wpisane do rejestru zabytków archeologicznych	31
b) stanowiska archeologiczne wpisane do ewidencji zabytków	31
c) Obiekty objęte ochroną konserwatorską	32
3. Obszary podlegające ochronie	33
3.1. Ochrona na podstawie ustawy o ochronie przyrody	33
a) Włoszczowsko – Jędrzejowski Obszar Chronionego Krajobrazu	33
b) Natura 2000 – „Dolina Białej Nidy”	34
3.2. Pozostałe obszary podlegające ochronie	37
a) ochrona zasobów wodnych	37
b) Ochrona gruntów rolnych i leśnych	45
c) Ochrona ciągów i korytarzy ekologicznych	46
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i powiatowym	48
5. Czynniki mogące pogorszyć stan środowiska objętego niniejszą analizą	51
5.1. Pobór wód	51
5.2. Odprowadzanie ścieków	52
5.3. Gromadzenie odpadów	53
5.4. Gazownictwo	54
5.5. Działalność gospodarcza i produkcyjna	54
5.6. Komunikacja	55
5.7. Zabudowa mieszkaniowa, rekreacyjna i usługowa	57
5.8. Ogrzewanie pomieszczeń	61
5.9. Emisja pól elektromagnetycznych	61
5.10. Cmentarze	63
5.11. Hałas	63

6. Ocena stanu środowiska w granicach opracowania	66
6.1. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	66
6.2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	67
7. Oddziaływanie ustaleń projektu na środowisko	72
7.1. Rodzaje i skala przewidywanych oddziaływań na środowisko	72
a) Analiza graficzna	72
b) Analiza tabelaryczna	75
7.2. Wpływ przewidywanych oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody	79
a) Wpływ na Obszary Chronionego Krajobrazu.....	79
b) Wpływ na obszary Natura 2000	83
c) Wpływ na ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów.....	84
7.3. Rozwiązania eliminujące, ograniczające lub kompensujące negatywne oddziaływania na środowisko, przedstawione w projekcie.....	85
7.4. Możliwości rozwiązań alternatywnych do zawartych w projektowanym dokumencie oraz trudności w ich określeniu	87
8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	88
9. Literatura	99

1. Wstęp

1.1. Przedmiot opracowania

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do Zmiany Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, w granicach części sołectw: Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek, Rembieszce, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże i Żarczyce Małe, zwanej dalej „zmianą planu”.

Analizowana zmiana planu obejmuje nieruchomości położone w wymienionych sołectwach, w granicach określonych na załącznikach graficznych. Obszary te stanowią trzydzieści odrębnych fragmentów na terenach wymienionych sołectw, o zróżnicowanych powierzchniach. Ogólna powierzchnia zmiany planu wynosi ok. 188,81 ha.

Celem zmiany planu jest ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu, uwzględniających uwarunkowania i kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Małogoszcz określone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Małogoszcz – zmiana studium”, uchwalonych Uchwałą Nr 21/187/05 Rady Miejskiej w Małogoszczu z dnia 22 czerwca 2005 r., z późniejszymi zmianami, wynikające z potrzeb rozwojowych gminy Małogoszcz, zgodnych z kierunkami polityki przestrzennej.

Niniejsza zmiana planu jest realizacją Uchwały Nr 4/26/15 Rady Miejskiej w Małogoszczu z dnia 20 marca 2015 r., w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz” obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, z późniejszą zmianą.

Przedmiotem ustaleń zmiany planu są:

- tereny zabudowy wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem **MM**;
- tereny zabudowy zagrodowej, oznaczone symbolem **RM**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonej symbolem **MN**;
- tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczonej symbolem **ML**;
- tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem **U**;
- tereny zabudowy produkcyjnej, magazynów i składów, oznaczone symbolem **P**;
- tereny urządzeń wodociągowych, oznaczony symbolem **W**;
- tereny urządzeń elektroenergetyki, oznaczone symbolem **E**;
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolem **WS**;
- tereny lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem **ZL**;
- tereny projektowanych zalesień, oznaczone symbolem **ZL.p**;
- tereny zieleni łąkowej, oznaczone symbolem **ZL**;
- tereny upraw rolnych, ogrodniczych i sadowniczych, oznaczone symbolem **R**;
- tereny dróg publicznych klasy głównej, oznaczone symbolem **KD-G**;
- tereny dróg publicznych klasy zbiorczej, oznaczone symbolem **KD-Z**;
- tereny dróg publicznych klasy lokalnej, oznaczone symbolem **KD-L**;

- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolem **KD-D**;
- tereny dróg wewnętrznych klasy lokalnej, oznaczone symbolem **KDW-L**;
- tereny dróg wewnętrznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolem **KDW-D**;
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolem **KDW**;
- tereny ciągów pieszo-jezdnych, oznaczone symbolem **KX**;

dla których ustala się:

- linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasad zagospodarowania;
- przeznaczenie terenów;
- zasady kształtowania zabudowy, gabaryty obiektów oraz wskaźniki zagospodarowania terenu;
- nieprzekraczalne linie zabudowy;
- zasady i warunki podziału terenu na działki budowlane;
- zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej;
- tymczasowe sposoby użytkowania terenu;
- stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę o której mowa w art.36 ust.4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

1.2. Cel i zakres prognozy

Celem niniejszej prognozy jest ocena skutków realizacji ustaleń Zmiany Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, w granicach części sołectw: Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek, Rembieszyce, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże i Żarczyce Małe, dla środowiska.

Podstawą przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której elementem jest prognoza oddziaływania na środowisko, jest art. 46 pkt 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.).

Zakres prognozy wynika bezpośrednio z zapisów art. 51 i 52 cytowanej ustawy oraz z uzgodnień wymaganych w art. 53 ustawy. Opracowujący prognozę oddziaływania na środowisko zakres i stopień szczegółowości prognozy uzgodnił z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Jędrzejowie.

1.3. Powiązania formalne i merytoryczne prognozy z innymi dokumentami

Prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się do rozwiązań przestrzennych zawartych w Zmianie Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującej południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz i stanowi formalną ocenę tych rozwiązań w kontekście ich oddziaływania na środowisko.

Pozostałymi dokumentami powiązanymi formalnie są:

- Uzgodnienie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach pismo znak: WPN-II.411.1.36.2015.AN z dnia 30.09.2015 r.,
- Opinia sanitarna Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Jędrzejowie pismo Nr SE.V-4411/10/15 z dnia 02.10.2015 r.,
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 672 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2134 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1131 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 250),
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1987),
- Ustawa z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1136),
- Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100, poz. 1085, z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1446 z późn. zm.),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.),
- Ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw z związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774),
- Ustawa z dnia 3 listopada 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1777),
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),

- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r. Poz. 1800),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. (t.j. z 2014 r., poz.1713),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. z 2016 r., poz. 1395),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183),
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).

Merytorycznie niniejsza prognoza powiązana jest z następującymi dokumentami:

- Praca zbiorowa, 2014, „Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Małogoszcz w granicach administracyjnych i części sołectw: Leśnica, Zakrucze, Bocheniec i Mieronice, obejmującego m.in. teren górniczy „Małogoszcz” i teren górniczy „Głuchowiec””. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
- Praca zbiorowa, 2014, „Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany Nr 2 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz, obejmującego północno-wschodnią część gminy Małogoszcz”. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach.
- Praca zbiorowa, 2013, „Stan środowiska w województwie świętokrzyskim w latach 2011-2012. Raport”, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2015, „Stan środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2015”, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2016, „Stan środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2016”, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Kielce.
- Praca zbiorowa, 2010, „Wyznaczenie stref zagrożenia powodziowego dla rzeki Nidy jako integralny element studium ochrony przeciwpowodziowej”, Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno – Kartograficzne w Krakowie Sp. z o.o.

- Anna Jendo, 2006, „Program małej retencji dla woj. świętokrzyskiego – prognoza oddziaływania na środowisko”. IMS Sp. z o.o. „Inżynieria” Biuro Usług Inżynierskich i Nadzoru Inwestorskiego.

1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Prognoza jest oceną oddziaływania na środowisko projektu Zmiany Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, w granicach części sołectw: Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek, Rembieszyce, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże i Żarczyce Małe oraz w przypadku wyodrębnienia niekorzystnych zmian, propozycją ich modyfikacji w celu zminimalizowania niekorzystnego wpływu na środowisko. Osiągane jest to poprzez ocenę zmian i wynikowego stanu komponentów środowiska, powstałych na skutek przemian w jego funkcjonowaniu, spowodowanych realizacją ustaleń projektu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnej wersji ustaleń, określających osiągnięcie możliwie korzystnego stanu środowiska w warunkach projektowanego zagospodarowania przestrzennego obszaru.

Prognoza oddziaływania projektu na środowisko opiera się na przyjęciu zasady, iż procesy zachodzące obecnie w środowisku będą dalej występować, ale może zmienić się ich intensywność. Ocena oddziaływania projektu opiera się na analizie aktualnego stanu funkcjonowania środowiska, określeniu jego odporności na degradację i określeniu progów krytycznych. Na tej podstawie przewiduje się zachowania i reakcje środowiska na zadany czynnik. Czynnikami są przemiany środowiska wynikłe z realizacji projektu. Prognozę oddziaływania na środowisko projektu wykonano w oparciu o metody analogii, analizy środowiskowej i statystycznej.

Przeprowadzona analiza oparta jest na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w oparciu o inwentaryzację terenu, opracowania projektowe i dokumentacyjne udostępnione przez Gminę i inne instytucje;
- uwarunkowania wynikające z ustaleń projektu Zmiany Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz;
- działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarze objętym projektem realizowane zgodnie ze Zmianą Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz.

W dokumencie „Prognozy oddziaływania na środowisko do Zmiany Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, zastosowano metodę opisową, syntezę tabelaryczną oraz analizę graficzną, co skutkowało przedstawieniem części tekstowej opracowania oraz załącznika graficznego.

1.5. Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Monitorowanie skutków realizacji rozwiązań przyjętych w Zmianie Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, powinno być przedmiotem kompleksowej analizy, realizowanej w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy oraz oceny aktualności dokumentów planistycznych, obowiązujących na terenie gminy, sporządzanych na podstawie art 32 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przynajmniej raz w okresie kadencji Rady Miejskiej.

Monitoring skutków dla środowiska, jakie może wywołać realizacja zapisów powinien koncentrować się na następujących zagadnieniach:

- nadzorce w trakcie realizacji dokumentu planistycznego, w celu sprawdzenia zgodności wykonywanych prac, przedsięwziąć itp. ze środkami łagodzenia oddziaływań na środowisko, które wynikają z przepisów szczególnych,
- regularnej i okresowej kontroli oddziaływania wykonanych inwestycji na środowisko naturalne z jednoczesnym porównaniem wyników tego monitoringu z oddziaływaniami przewidywanymi w momencie przyjęcia projektu do realizacji, w tym zapisanych w niniejszej prognozie oddziaływania na środowisko.

Szczegółowe warunki monitoringu powinny być opracowywane na etapie przygotowania dokumentacji dla poszczególnych elementów infrastruktury, zagospodarowania terenu, w tym szczególnie dla inwestycji mających wpływ na środowisko. Powinny także zawierać zestaw odpowiednich wskaźników umożliwiających nadzór nad prawidłową realizacją zadań oraz źródeł ich pozyskania i wykonywania oceny. Zbiór takich indykatorów powinien obejmować wskaźniki produktu, rezultatu i oddziaływania.

W zakresie monitoringu poszczególnych elementów środowiska odpowiedzialne są jednostki i instytucje związane z gospodarką wodną, zarządy dróg, starostwa powiatowe, urzędy wojewódzkie, a w zakresie ochrony przyrody Lasy Państwowe, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska oraz jednostki wspomagające, zatrudniające ekspertów w dziedzinie ochrony środowiska, np. IMGW, RZGW i inne. Zgodnie z art. 10 Dyrektywy 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w celu uniknięcia powielania monitoringu raporty o stanie i jakości poszczególnych elementów środowiska powinny być przekazywane do Urzędu Miasta i Gminy w Małogoszczu.

1.6. Ocena możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko

Ze względu na znaczne oddalenie terenu objętego zmianą planu od granic Państwa nie przewiduje się wystąpienia transgranicznego oddziaływania na środowisko.

2. Charakterystyka istniejącego stanu środowiska

2.1. Świat przyrody

a) Różnorodność biologiczna

Zgodnie z Konwencją o różnorodności biologicznej – różnorodność biologiczna to zróżnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących na Ziemi w ekosystemach lądowych, morskich i słodkowodnych oraz w zespołach ekologicznych, których są częścią. Dotyczy ona różnorodności w obrębie gatunku (różnorodność genetyczna), pomiędzy gatunkami oraz różnorodności ekosystemów. Ubożenie bioróżnorodności wyraża się poprzez:

- utratę siedlisk,
- wymieranie gatunków,
- zmniejszanie zróżnicowania genowego w populacjach.

Dla zachowania i wzbogacania różnorodności biologicznej duże znaczenie ma zróżnicowanie siedlisk i oddziaływania człowieka, w szczególności ochrona siedlisk słabo lub wcale nieprzekształconych (naturalnych). Wzajemny układ przestrzenny siedlisk i ich stopień odporności różnicuje wartości przyrodnicze i ekologiczne obszaru.

W granicach objętych zmianą planu nie występują siedliska naturalne. W granicach opracowania najwyższy potencjał bioróżnorodności osiągają nieliczne, rozproszone siedliska leśne, łąki i pastwiska. Średnio i mało zasobne są siedliska pól uprawnych i zieleni towarzyszącej terenom zabudowanym.

b) Roślinność

W granicach terenów objętych zmianą planu, na przełomie czerwca i lipca 2015 r, została przeprowadzona inwentaryzacja występujących gatunków szaty roślinnej. W wyniku prowadzonych obserwacji terenowych i prac kameralnych łącznie rozpoznano 179 gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzone gatunki w większości zaliczane są do gatunków synantropijnych (76 gatunków), co stanowi aż 42,5% wszystkich stwierdzonych gatunków. Rośliny synantropijne to inaczej rośliny towarzyszące człowiekowi. Wyrastają w pobliżu ludzkich osiedli i budowli, na poboczach dróg, śmietniskach i terenach siedliskach ruderalnych. Rosną na terenach o charakterze antropogenicznym tj. o charakterze nadanym w znacznym stopniu przez człowieka – np. na terenach uprawnych, gdzie zaliczane są do chwastów polnych. Wkraczają też na tereny poddane mniejszemu lub większemu (niekoniecznie świadomemu) oddziaływaniu człowieka – czyli poddane antropopresji.

Drugą pod względem liczebności stanowią gatunki zbiorowisk leśno – zaroślowych. Ogólnie stwierdzono 41 gatunków, co stanowi 22,9% wszystkich stwierdzonych gatunków. Gatunki te są bardzo zróżnicowane, charakterystyczne zarówno dla borów mieszanych wilgotnych jak i świeżych, a część gatunków tworzy lasy mieszane świeże.

Kolejną grupę stanowią gatunki roślin łąkowych, charakterystyczne dla zbiorowisk wilgotnych i świeżych łąk oraz dla pastwisk. Stwierdzono obecność 22 gatunków łąkowych,

stanowiących 12,3 % wszystkich stwierdzonych gatunków.

Pozostałe grupy roślinne są mniej liczne. Stwierdzono 8 gatunków roślin kserotermicznych i ciepłolubnych zbiorowisk okrajowych (co stanowi 4,5% gatunków), 1 gatunek charakterystyczny dla ubogich muraw i psiar (0,5%), 9 gatunków muraw napiaskowych (5%).

Stwierdzono: 1 gatunek charakterystyczny dla siedlisk nadwodnych i siedlisk okresowo zalewanych (0,5%), 2 gatunki szuwarowo – bagienne (1,1%), 2 gatunki roślin ozdobnych rosnących poza terenami ogrodów przydomowych (1.1%), 13 gatunków roślin uprawnych (7,3%). Rośliny o nieustalonej przynależności fitosocjologicznej stanowią 2,2% (4 gatunki).

Stwierdza się niską różnorodność gatunkową terenów planowych do objęcia zmianą planu. Wszystkie zinwentaryzowane gatunki roślin zaliczane są do pospolitych, powszechnie występujących.

Tabela 1. Flora roślin naczyniowych w granicach zmiany planu

Nr	Nazwa polska	Nazwa łacińska	Siedlisko
1	2	3	4
1	Babka lancetowata	<i>Plantago lanceolata L.</i>	Ł
2	Babka średnia	<i>Plantago media</i>	K
3	Babka zwyczajna, babka większa	<i>Plantago major L</i>	S
4	Bez czarny	<i>Sambucus nigra</i>	S
5	Blekot pospolity	<i>Aethusa cynapium L.</i>	S
6	Bniec biały, lepnica biała	<i>Melandrium album (Mill.) Garcke</i>	S
7	Bodziszek łąkowy	<i>Geranium pratense L.</i>	Ł
8	Brzoza brodawkowata	<i>Betula pendula</i>	L
9	Brzoza omszona	<i>Betula pubescens</i>	L
10	Bylica polna	<i>Artemisia campestris L.</i>	K
11	Bylica pospolita	<i>Artemisia vulgaris L.</i>	S
12	Chaber bławatek	<i>Centaurea cyanus L. 1753</i>	S
13	Chaber driakiewnik	<i>Centaurea scabiosa L.</i>	K
14	Chaber łąkowy	<i>Centaurea jacea L.</i>	Ł
15	Chwastnica jednostronna	<i>Echinochloa crus-galli</i>	S
16	Cieciorka pstra	<i>Securigera varia</i>	K
17	Czarcikęs łąkowy	<i>Succisa pratensis</i>	Ł
18	Czeremcha późna	<i>Prunus serotina</i>	S
19	Dąb czerwony	<i>Quercus rubra</i>	S
20	Dąb szypułkowy	<i>Quercus rober</i>	L
21	Dereń świdwa	<i>Cornus sanguinea</i>	L
22	Drżączka średnia	<i>Briza media L.</i>	Ł
23	Dziewanna kutnerowata	<i>Verbascum phlomoides L.</i>	Ł
24	Dziewanna pospolita	<i>Verbascum nigrum L.</i>	S
25	Dziurawiec zwyczajny	<i>Hypericum perforatum L.</i>	Nie
26	Dzwonek jednostronny	<i>Campanula rapunculoides L.</i>	K
27	Farbownik lekarski	<i>Anchusa officinalis L.</i>	S
28	Glistnik jaskółcze ziele	<i>Chelidonium majus L.</i>	S
29	Głóg jednoszyjkowy	<i>Crataegus monogyna</i>	L
30	Głóg odgiętoździałkowy	<i>Crataegus rhipidophylla</i>	L

1	2	3	4
31	Gorczyca	<i>Sinapis L.</i>	uprawna
32	Gorczyca polna, ognicha	<i>Sinapis arvensis</i>	S
33	Goździk kropkowany	<i>Dianthus deltoides L.</i>	Pia
34	Grab pospolity	<i>Carpinus betulus</i>	L
35	Groszek	<i>Lathyrus L.</i>	uprawna
36	Grusza	<i>Pyrus L.</i>	S
37	Grusza pospolita	<i>Pyrus pyraeaster</i>	L
38	Gwiazdnica pospolita	<i>Stellaria media (L.) Vill.</i>	S
39	Izgrzyca przyziemna	<i>Danthonia decumbens DC</i>	M i P
40	Jabłoń	<i>Malus Mill</i>	S
41	Jabłoń dzika	<i>Malus sylvestris</i>	L
42	Jałowiec pospolity	<i>Juniperus communis</i>	Nie
43	Jarząb pospolity	<i>Sorbs aucuparia</i>	L
44	Jaskier różnolistny	<i>Ranunculus auricomus L.</i>	L
45	Jasnota biała	<i>Lamium album L.</i>	S
46	Jasnota purpurowa	<i>Lamium purpureum L.</i>	S
47	Jastrzębiec baldaszkowy	<i>Hieracium umbellatum L.</i>	L
48	Jastrzębiec kosmaczek	<i>Hieracium pilosella L.</i>	Pia
49	Jesion wyniosły	<i>Fraxinus excelsior</i>	L
50	Jeżyna fałdowana	<i>Rubus plicatus</i>	L
51	Jeżyna popielica	<i>Rubus caesius</i>	Nie
52	Jęczmień	<i>Hordeum L.</i>	uprawna
53	Kapusta rzepak	<i>Brassica napus L.</i>	uprawna
54	Karbieńiec pospolity	<i>Lycopus europaeus L.</i>	L
55	Kasztanowiec pospolity	<i>Aesculus hippocastanum</i>	S
56	Klinopodium pospolite, czyścica storzyszek	<i>Clinopodium vulgare L.</i>	K
57	Klon jawor	<i>Acer pseudoplatanus</i>	L
58	Klon jawor 'Atropurpureum'	<i>Acer pseudoplatanus 'Atropurpureum'</i>	L
59	Klon jesionolistny	<i>Acer negundo</i>	S
60	Klon pospolity	<i>Acer platanoides</i>	L
61	Kłosówka wełnista	<i>Holcus lanatus L.</i>	Ł
62	Komosa biała, lebioda	<i>Chenopodium album L.</i>	S
63	Komosa wielonasienna	<i>Chenopodium polyspermum L.</i>	S
64	Koniczyna biała	<i>Trifolium repens L.</i>	Ł
65	Koniczyna łąkowa	<i>Trifolium pratense L.</i>	Ł
66	Koniczyna łąkowa	<i>Trifolium pratense L.</i>	uprawna
67	Koniczyna polna	<i>Trifolium arvense L.</i>	Pia
68	Kostrzewa leśna	<i>Festuca altissima All.</i>	L
69	Kostrzewa łąkowa	<i>Festuca pratensis Huds.</i>	Ł
70	Kruszyna pospolita	<i>Frangula alnus</i>	L
71	Krwawnik pospolity	<i>Achillea millefolium L.</i>	Ł
72	Kukurydza zwyczajna	<i>Zea mays</i>	uprawna
73	Kupkówka pospolita	<i>Dactylis glomerata L.</i>	Ł
74	Lepnica rozdęta, l. zwyczajna	<i>Silene vulgaris (Salisb.) Sm.</i>	K
75	Leszczyna pospolita	<i>Corylus avellana</i>	L
76	Leszczyna pospolita	<i>Corylus avellana 'Purpurea'</i>	L
77	Ligustr pospolity	<i>Ligustrum vulgare</i>	S

1	2	3	4
78	Lilak pospolity	<i>Syringa vulgaris</i>	S
79	Lipa drobnolistna	<i>Tilia cordata</i>	L
80	Lucerna nerkowata	<i>Medicago lupulina</i> L.	S
81	Lucerna siewna	<i>Medicago sativa</i> L.	S
82	Łopian pajęczynowaty	<i>Arctium tomentosum</i>	S
83	Łubin trwały	<i>Lupinus polyphyllus</i> L.	uprawna
84	Macierzanka piaskowa	<i>Thymus serpyllum</i> L.	Pia
85	Macierzanka zwyczajna	<i>Thymus pulegioides</i> L.	S
86	Mak polny	<i>Papaver rhoeas</i> L.	S
87	Malina właściwa	<i>Rubus idaeus</i>	S
88	Manna jadalna	<i>Glyceria fluitans</i> (L.) R. Br.	Sz i B
89	Mierznica czarna	<i>Ballota nigra</i> L.	S
90	Mietlica pospolita	<i>Agrostis capillaris</i> L.	S
91	Mięta nadwodna	<i>Mentha aquatica</i> L.	N
92	Mięta polna	<i>Mentha arvensis</i> L.	S
93	Miotła zbożowa	<i>Apera spica-venti</i>	S
94	Mlecz polny	<i>Sonchus arvensis</i> L.	S
95	Mniszek lekarski	<i>Taraxacum officinale</i>	S
96	Modrzew europejski	<i>Larix decidua</i>	L
97	Nicennica polna	<i>Filago arvensis</i> L.	Pia
98	Nostrzyk biały	<i>Melilotus albus</i>	S
99	Olsza czarna	<i>Alnus glutinosa</i>	L
100	Orzech włoski	<i>Juglans regia</i>	S
101	Ostrożeń lancetowaty	<i>Cirsium vulgare</i> (Savi.) Ten.	S
102	Ostrożeń łąkowy	<i>Cirsium rivulare</i> (Jacq.) All.	Ł
103	Ostrożeń polny	<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop.	S
104	Owies	<i>Avena</i> L.	uprawna
105	Owies głuchy	<i>Avena fatua</i> L.	S
106	Palusznik krwawy	<i>Digitaria sanguinalis</i>	S
107	Perłówka zwisła	<i>Melica nutans</i>	L
108	Perz właściwy	<i>Elymus repens</i>	S
109	Podagrycznik pospolity	<i>Aegopodium podagraria</i> L.	L
110	Pokrzywa zwyczajna	<i>Urtica dioica</i> L.	S
111	Pokrzywa żegawka	<i>Urtica urens</i> L.	S
112	Powój polny	<i>Convolvulus arvensis</i> L.	S
113	Prosienniczek szorstki	<i>Hypochaeris radicata</i> L.	Nie
114	Przetacznik Dillena	<i>Veronica dillenii</i> Crantz	Pia
115	Przetacznik perski	<i>Veronica persica</i> Poir.	S
116	Przetacznik polny	<i>Veronica arvensis</i> L.	S
117	Przytulnia czepna	<i>Galium aparine</i> L.	S
118	Przytulnia pospolita	<i>Galium mollugo</i> L.	Ł
119	Przytulnia właściwa	<i>Galium verum</i> L.	K
120	Pszenica	<i>Triticum</i> L.	uprawna
121	Pszenżyto	× <i>Triticosecale</i> Wittm. ex A. Camus	uprawna
122	Rajgras wyniosły, rajgras francuski	<i>Arrhenatherum elatius</i>	Ł
123	Rdest ptasi	<i>Polygonum aviculare</i> L.	S
124	Rdest szczawiolistny gruczołowaty	<i>Polygonum lapathifolium</i> ssp. <i>pallidum</i>	S

1	2	3	4
125	Rdestowiec	<i>Reynoutria</i>	S
126	Robinia biała	<i>Robinia pseudoacacia</i>	S
127	Rozchodnik ostry	<i>Sedum acre</i> L.	Pia
128	Róża dzika	<i>Rosa canina</i>	L
129	Rumian polny	<i>Anthemis arvensis</i> L.	S
130	Rumianek pospolity	<i>Matricaria chamomilla</i> L.	S
131	Serdecznik pospolity	<i>Leonurus cardiaca</i> L.	S
132	Sosna pospolita	<i>Pinus sylvestris</i>	L
133	Starzec lepki	<i>Senecio viscosus</i> L.	S
134	Starzec zwyczajny	<i>Senecio vulgaris</i>	S
135	Stokłosa dachowa	<i>Bromus tectorum</i> L.	S
136	Stokłosa miękka	<i>Bromus hordeaceus</i> L.	Ł
137	Surmia żółtokwiatowa	<i>Catalpa ovata</i>	ozdobna
138	Szczaw kędzierzawy	<i>Rumex crispus</i> L.	S
139	Szczaw polny	<i>Rumex acetosella</i> L.	Pia
140	Szczaw zwyczajny	<i>Rumex acetosa</i> L.	Ł
141	Szczotlicha siwa	<i>Corynephorus canescens</i> L.	Pia
142	Szeleźnik większy	<i>Rhinanthus serotinus</i>)	S
143	Śliwa	<i>Prunus</i> L.	S
144	Śliwa domowa	<i>Prunus domestica</i> subsp. <i>Syriach</i>	S
145	Śmiałek pogięty	<i>Deschampsia flexuosa</i> L	L
146	Świerk kłujący	<i>Picea pungens</i>	ozdobna
147	Świerk pospolity	<i>Picea abies</i>	L
148	Tarnina (śliwa)	<i>Prunus spinosa</i>	L
149	Tasznik pospolity	<i>Capsella bursa pastoris</i>	S
150	Tatarak zwyczajny	<i>Acorus calamus</i> L.	Sz i B
151	Tobołki polne	<i>Thlaspi arvense</i>	S
152	Topola czarna	<i>Populus nigra</i>	L
153	Topola kanadyjska	<i>Populus x canadensis</i> 'Robusta'	L
154	Topola osika	<i>Populus tremula</i>	L
155	Trzcinnik piaskowy	<i>Calamagrostis epigejos</i> (L.) Roth	S
156	Trzęślica modra, t. jednokolankowa	<i>Molinia caerulea</i>	Ł
157	Trzmielina pospolita	<i>Euonymus europaeus</i>	L
158	Tymotka łąkowa, brzanka pastewna	<i>Phleum pratense</i> L.	Ł
159	Wiąz polny	<i>Ulmus minor</i>	L
160	Wiąz szypułkowy	<i>Ulmus laevis</i>	L
161	Wiechlina łąkowa	<i>Poa pratensis</i> L.	Ł
162	Wiechlina roczna	<i>Poa annua</i> L.	S
163	Wiechlina zwyczajna	<i>Poa trivialis</i> L.	Ł
164	Wierzba iwa	<i>Salix Caprea</i>	S
165	Wierzba krucha	<i>Salix fragilis</i>	L
166	Wierzba pogięta	<i>Salix sepulcralis</i> 'Erythroflexuosa'	S
167	Wierzba szara	<i>Salix cinerea</i>	L
168	Wilczomlecł lancetowaty	<i>Euphorbia esula</i> L.	S
169	Wilczomlecł obrotny	<i>Euphorbia helioscopia</i> L.	S
170	Wilczomlecł sosnka	<i>Euphorbia cyparissias</i> L.	S
171	Wiśnia ptasia	<i>Prunus avium</i>	L

1	2	3	4
172	Wrotycz pospolity	<i>Tanacetum vulgare L.</i>	S
173	Wyczyniec łąkowy	<i>Alopecurus pratensis L.</i>	Ł
174	Wyka kosmata	<i>Vicia villosa Roth.</i>	S
175	Wyka ozima	<i>Vicia villosa Roth.</i>	uprawna
176	Ziemniak	<i>Solanum tuberosum L.</i>	uprawna
177	Żmijowiec zwyczajny	<i>Echium vulgare L.</i>	S
178	Życica trwała, rajgras angielski	<i>Lolium perenne L.</i>	S
179	Żyto	<i>Secale L.</i>	uprawna

Objaśnienia:

S – gatunki synantropijne

L – gatunki leśno-zaroślowe

Ł – gatunki łąkowe

K – gatunki muraw kserotermicznych i ciepłolubnych zbiorowisk okrajkowych

Pia – gatunki muraw napiaskowych

Sz i B – gatunki szuwarowe i bagienne

N – gatunki nadwodne i siedlisk okresowo zalewanych (mulistych)

M i P – gatunki ubogich muraw i psiar

Nie – gatunki o nieustalonej przynależności fitosocjologicznej

ozdobna – występująca tylko w ogródkach przydomowych

uprawna – uprawiana na polach ornych, dla potrzeb gospodarczych człowieka

c) Zwierzęta

Z występującą roślinnością związany jest spotykany rodzaj fauny. Na terenach leśnych i w zadrzewieniach śródpolnych można spotkać dziki, lisy oraz liczne sarny i zające. Jaskinie, w położonym nieopodal masywie Góry Miechowskiej, są miejscem zimowania wielu gatunków nietoperzy – spośród których najcenniejsze są zimowiska mopka, nocka Bechsteina i nocka dużego.

Dla roślinności o charakterze stepowym charakterystyczne są owady stepowe. Można tu usłyszeć piewika cykadę, zobaczyć stępnarkę z rzędu szarańczaków, 30 gatunków południowo – europejskich stawonogów. Plan ochrony pobliskiego obszaru Natura 2000 „Wzgórza Chęcińsko – Kieleckie” wskazuje na obecność w granicach gminy motyli: czerwńczyk nieparek, przeplatka aurinia, modraszek telejus, czerwńczyk fioletek.

W dolinach strumieni, w zbiorowiskach łągu olszowo – jesionowego oraz wilgotnych łąk można spotkać bobra europejskiego i wydrę oraz płazy: kumaka nizinnego, traszkę grzebieniastą. Z bezkręgowców występują ślimaki: zatoczek łamliwy, poczwarówka zwężona, poczwarówka jajowata oraz małż: skójka gruboskorupowa. W rzekach spotkamy ryby: boleń, koza, koza złotawa. W granice opracowania mogą załatywać ptaki z pobliskich terenów wodno-błotnych. m.in. bocian czarny, żuraw, rybitwy, czapa siwa, bataliony, łabędzie, czajki oraz kurki wodne i kaczki.

We wszystkich terenach można spotkać ptaki wróblowate: wróble, mazurki, gile, makolągwy, szpaki, sójki, sroki, pełzacze, zięby, szczygły, czyżyki strzyżyki, kosy, raniuszki, sikory (bogatki, czubatki, modraszki) skowronki, jaskółki (dymówka, oknówka, brzegówka), kawki, gawrony, wrony.

Na otwartych terenach występują: bociany białe, kuropatwy, bażanty, czajki, mewy śmieszki. Z ptaków drapieżnych występują pustułka, myszołów zwyczajny, jastrząb.

2.2. Jakość powietrza i klimat

a) Jakość powietrza

Powietrze jest nie tylko niezbędnym do życia zasobnikiem tlenu, ale również ma decydujący wpływ na zdrowie człowieka. Wprowadzanie do powietrza substancji stałych, ciekłych lub gazowych w ilościach, które mogą ujemnie wpłynąć na zdrowie ludzi, klimat, przyrodę, glebę, wodę lub spowodować inne szkody w środowisku określone jest jako zanieczyszczenie powietrza. Liczba rodzajów zanieczyszczeń, jaka może występować w powietrzu, jest niezmiernie duża. Ze względu na ich ilość wyodrębniono grupę zanieczyszczeń nazywanych charakterystycznymi zanieczyszczeniami powietrza. Są to: pyły, dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek i dwutlenek węgla. Największym antropogenicznym źródłem emisji różnych substancji jest proces spalania paliw do celów technologicznych i grzewczych oraz zanieczyszczenia komunikacyjne.

Podstawowy wpływ na jakość powietrza w granicach opracowania ma działalność górnicza i przemysłowa prowadzona w granicach gminy Małogoszcz, a w mniejszym stopniu komunikacja i ogrzewanie pomieszczeń. Górnictwo głównie przyczynia się do zapylenia powietrza na skutek urabiania warstw skalnych za pomocą materiałów wybuchowych. Przemysł cementowy odpowiedzialny jest za emisję do atmosfery gazów oraz pyłu. W ostatnich latach Lafarge Cement S.A. Cementownia Małogoszcz zastosowała nowoczesne systemy odpylające, umożliwiających redukcję zanieczyszczeń pyłowych. Obecnie emisja z Cementowni spełnia normy środowiskowe.

Skutkiem wieloletniego wprowadzania pyłów do powietrza jest zmiana chemizmu gleby na odczyn alkaliczny. Doszło do uszkodzeń drzewostanów szpilkowych, zmiana asymilacji we florze otwartych terenów zdegradowanych. Pyły alkaiczne mogą wywierać również pozytywny wpływ na stan środowiska przyrodniczego, gdyż rozproszone w powietrzu redukują związki siarki z emitatorów przemysłowych, co przyczynia się do zmniejszenia występowania kwaśnych deszczy.

Na terenie gminy Małogoszcz znajduje się stanowisko pomiarowe monitoringu powietrza, zlokalizowane na przy ul. 11 Listopada (kod: SkMałogCemen3) badające 1h stężenia SO₂, NO₂, pył PM₁₀, pył PM_{2,5} w powietrzu, dla kryterium ochrony zdrowia, uwzględnione w ocenie rocznej za 2013 i 2014 r.

Emisja zanieczyszczeń pyłowych pochodząca z obszaru powiatu jędrzejowskiego, na podstawie sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego, stanowiła w 2014 r. około 5,9 % ogólnej emisji pyłów w województwie świętokrzyskim. Wielkość emisji zanieczyszczeń z terenu powiatu przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2. Wielkość emisji zanieczyszczeń do powietrza w roku 2014 na terenie powiatu jędrzejowskiego (źródło: „Stan środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2015”)

Zanieczyszczenie	Emisja [Mg/rok]	% ogólnej emisji w woj. świętokrzyskim
pył ogółem	129	5,9
dwutlenek siarki SO ₂	377	2,7
tlenki azotu NO _x	1 286	6,7
tlenek węgla CO	2 517	6,7
dwutlenek węgla CO ₂	1 041 132	8,7
gazy ogółem (bez CO ₂)	4 223	5,8

Zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska, oceny jakości powietrza dokonuje Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, przynajmniej co 5 lat,. Oceny dokonuje się w poszczególnych strefach. W województwie świętokrzyskim wyróżniono dwie strefy: miasto Kielce (kod: PL2601) i strefę świętokrzyską (kod PL2602).

Obecna „Pięcioletnia ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim pod kątem zanieczyszczenia:SO₂, NO₂, NO_x, CO, C₆H₆, O₃, pyłem PM10, pyłem PM2,5 oraz As, Cd, Ni, Pb i B(a)P” wykonana w roku 2014, obejmuje lata 2009 – 2013 i opiera się na kryteriach i zapisach zawartych w prawie polskim, zgodnych z Dyrektywami: 2004/107/WE oraz 2008/50/WE lub, w przypadku istnienia różnic, z wymogami określonymi bezpośrednio w tych dyrektywach.

Zbiornicze zestawienie wyników klasyfikacji dla strefy świętokrzyskiej, dla kryterium ochrony zdrowia, przedstawia się następująco:

- dwutlenek siarki (SO₂), dwutlenek azotu (NO₂), tlenek węgla (CO), benzen – klasa 1;
- pył zawieszony (PM10), pył zawieszony (PM2,5) – klasa 3b;
- zawarte w pyłe PM10: ołów (Pb), arsen (As), kadm (Cd), nikiel (Ni) – klasa 1;
- Benzo(a)Piren (BaP)w pyłe PM10 – klasa 3b;
- Ozon (O₃) – klasa 3b.

Wyniki w klasie 1 wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń mieszczące się poniżej dolnego progu oszacowania – wartości prawidłowe, wyniki w klasie 3b wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń powyżej górnego progu oszacowania i równocześnie powyżej poziomu dopuszczalnego/docelowego.

Zbiornicze zestawienie wyników klasyfikacji dla strefy świętokrzyskiej, dla kryterium ochrony roślin, przedstawia się następująco: dwutlenek siarki (SO₂) – klasa R1. tlenki azotu (NO_x) – klasa R1, ozon (O₃) – klasa R3b.

Wyniki w klasie R1 wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń poniżej dolnego progu oszacowania – wartości prawidłowe. Wyniki w klasie R3b wskazują na występowanie stężeń zanieczyszczeń powyżej górnego progu oszacowania i równocześnie powyżej poziomu dopuszczalnego.

Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2016”, ocena roczna wykonana z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia, obszar gminy Małogoszcz (strefa świętokrzyska PL2602) zakwalifikowano:

- C_6H_6 , NO_2 , SO_2 , CO , $PM_{2,5}$, Pb , As , Cd , Ni , O_3 – klasa A.
- PM_{10} , $B(a)P$ – klasa C.
- dla kryterium celu długoterminowego O_3 – klasa D2.

Ze względu na kryteria ustanowione w celu ochrony roślin obszar gminy Małogoszcz (strefa świętokrzyska PL2602) zakwalifikowano:

- NO_x , SO_2 , CO , O_3 – klasa A.
- dla kryterium poziomu celu długoterminowego O_3 – klasa D2.

Przedstawione klasy oznaczają:

- klasa A (D1) – występuje, jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych;
- klasa C (D2) – występuje, jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy, poziomy celów długoterminowych.

b) Region klimatyczny

W podziale Polski na regiony klimatyczne według Okołowicza, obszar gminy Małogoszcz leży na granicy klimatycznej Krainy Gór Świętokrzyskich i nadrzędnego klimatycznego Regionu Małopolskiego. Natomiast zgodnie z regionalizacją rolniczo – klimatyczną według Gumińskiego, opisywany obszar leży w północnej części Dzielnicy XV, czyli Częstochowsko – Kieleckiej. Biorąc pod uwagę oba podziały teren gminy Małogoszcz zalicza się do obszarów wyżynnych, które charakteryzują się podwyższonym opadem, niższą temperaturą powietrza i mniejszymi jej amplitudami, nieco krótszym okresem wegetacyjnym, dłuższym czasem zalegania pokrywy śnieżnej i większą prędkością wiatrów w stosunku do regionów sąsiadujących. W skrócie klimat ten można określić jako nieco ostrzejszy od klimatu niżu i znacznie łagodniejszy od klimatu gór.

Podstawowe parametry klimatyczne gminy są następujące:

- Średnia temperatura powietrza w roku – $7.5^{\circ}C$;
- Średnia temperatura powietrza w lipcu – $18.0^{\circ}C$,
- Średnia temperatura powietrza w styczniu – $(-3.5)^{\circ}C$,
- Średnie daty ostatnich przymrozków wiosennych ($T < 0^{\circ}C$) – od 01.05 do 10.05,
- Średnie daty pierwszych przymrozków jesiennych ($T < 0^{\circ}C$) – od 06.10 do 15.10,
- Średnia suma opadu atmosferycznego w ciągu roku w [mm] – 626,
- Średnia maksymalna suma opadu atmosferycznego w ciągu roku [mm] – 876,

- Średnia minimalna suma opadu atmosferycznego w ciągu roku [mm] – 451,
- Średnie parowanie terenowe [mm] 550 – 600,
- Średnia liczba dni z burzą w roku – 20,
- Średnia liczba dni z pokrywą śnieżną w roku – 80 – 100,
- Średnia liczba dni z opadem gradu (IV – X) – 1.5,
- Bonitacja klimatyczna dla rolnictwa (w skali od 0 do 100) – 93,
- Sezon wegetacyjny T dobowa $> 5.0^{\circ}\text{C}$ /ilość dni – 5 IV – 1 XI /211 dni,

W gminie Małogoszcz dominują wiatry wiejące z sektora zachodniego (NW-W-SW), które stanowią 43,20 % obserwacji. Podczas zimy wzrasta częstość wiatrów z południowego zachodu (SW) i południa (S). Wiatry o najwyższych prędkościach występują zimą i na początku wiosny. Przeważające kierunki wiatru nie zawsze wykazują największe prędkości.

c) Topoklimaty

Na obszarze gminy Małogoszcz wyróżnione zostały następujące topoklimaty uzależnione od rzeźby terenu, na którym występują:

- równiny i wierzchowiny – topoklimat umiarkowany, wietrzny; (dobre warunki solarne, termiczne, wilgotnościowe, przewietrzania, mała częstotliwość mgieł); topoklimat ten zajmuje największe powierzchnie w granicach opracowania,
- lasy i zadrzewienia – topoklimat umiarkowany, wilgotny (osłabienie promieniowania słonecznego, duża zaciszność, wyrównany profil termiczny, podwyższona wilgotność, bakteriostatyczne oddziaływanie olejków eterycznych); cechy charakteryzujące ten topoklimat są szczególnie widoczne na terenach dużych, zwartych lasów,
- doliny, tereny podmokłe – topoklimat wilgotny, zastoiskowy (przymrozkowy); (gorsze warunki solarne, niekorzystne warunki termiczne i wilgotnościowe, duża częstotliwość mgieł, słaba wentylacja, przygruntowe przymrozki, utrudnione rozprzestrzenianie zanieczyszczeń, występowanie niekorzystnego zjawiska inwersji termicznej); topoklimat ten występuje sporadycznie,
- zbocza nasłonecznione (ekspozycja południowa) – topoklimat ciepły; (bardzo dobre warunki solarne, termiczne, przewietrzania, krótki okres zalegania pokrywy śniegowej, mała częstotliwość występowania mgieł); ze względu na małe urozmaicenie rzeźby topoklimat ten zajmuje małe powierzchnie w granicach opracowania,
- zbocza zacienione (ekspozycja północna) – topoklimat chłodny; (najsłabsze warunki solarne, przeciętne warunki termiczne i wilgotnościowe, dobre warunki wietrzne, dłuższe zaleganie pokrywy śniegowej); topoklimat ten zajmuje niewielkie fragmenty terenu.

2.3. Charakterystyka i jakość wód

a) Wody powierzchniowe i ochrona przed powodzią

Obszar opracowania pod względem hydrograficznym położony jest w dorzeczu Nidy, lewobrzeżnego dopływu Wisły. Odwadniany jest przez Białą Nidę i jej lewobrzeżny dopływ – Lipnicę.

Długość Nidy łącznie z Białą Nidą wynosi 151,0 km, a powierzchnia dorzecza 3 862 km². Nida docelowo charakteryzuje się od połączenia Białej Nidy i Czarnej Nidy w miejscowości Żerniki gmina Sobków. W najwęższym miejscu koryto Nidy ma szerokość 6,0 m. W najszerszym punkcie, w okolicach Motkowic, 79,0 m. Głębokość rzeki waha się od 0,4 do 2,6 m. Jest to jedna z najcieplejszych polskich rzek. Temperatura wody w lecie dochodzi do 27°C.

Biała Nida, stanowiąca źródłowy odcinek Nidy, ma długość 52,4 km a jej zlewnia ma powierzchnię 1029,4 km². Rzeka Nida jest typową rzeką niziną, płynącą na piaszczystym podłożu po szerokiej terasie zalewowej pokrytej łąkami. Najbardziej charakterystyczną cechą Białej i Czarnej Nidy oraz Nidy jest ich naturalny układ hydrologiczny, a najważniejszym elementem jest meandrowanie rzeki z licznymi zakolami i starorzeczami.

Nida, zgodnie z danymi publikowanymi w „Stanie środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2015” „Stanie środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2016”, prowadzi wody o następującym stanie/potencjale ekologicznym:

Nida – JCWP Nida od Strugi Dąbie do Hutki (mała rzeka wyżynna węglanowa), badana była w ppk Nida – Mniszek (116,2 km biegu rzeki). Badania prowadzone w 2013 roku sklasyfikowały potencjał ekologiczny jako umiarkowany (III klasa) o czym zdecydowały makrofity (III klasa) oraz makrobezkręgowce bentosowe (III klasa). Natomiast fitobentos oceniono w klasie II. Elementy hydromorfologiczne, fizykochemiczne oraz specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne uzyskały klasę II. Wody ocenianej JCWP nie spełniały wymagań dla obszarów chronionych Natura 2000, pod kątem zagrożenia eutrofizacją komunalną, wymogi zostały spełnione. Stan chemiczny oceniono jako poniżej dobrego ze względu na przekroczoną wartość średniorocznego stężenia sumy wskaźników WWA: benzo(g,h,i)peryleny oraz indeno(1,2,3-cd)pirenu. Ogólny stan wód tej JCWP oceniono jako zły, ze względu na umiarkowany potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny sklasyfikowany jako poniżej dobrego.

Nida – JCWP Nida od Hutki do Czarnej Nidy (mała rzeka wyżynna węglanowa) badana była w ppk Nida – Żerniki (99,0 km biegu rzeki). Badania przeprowadzono w 2013 i 2014 r. Stan ekologiczny jednolitej oceniono jako umiarkowany ze względu na III klasę makrobezkręgowców bentosowych (2011), makrofitów (2010) oraz ichtiofauny (2014). Badany w roku 2013 fitobentos osiągnął klasę II. Wskaźniki fizykochemiczne oraz specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (2011), nie przekraczały wartości granicznych stężeń dla klasy II. Elementom hydromorfologicznym nadano II klasę. Wody ocenianej JCWP spełniały wymagania dla obszarów chronionych pod kątem zagrożenia eutrofizacji pochodzenia komunalnego, natomiast dla obszarów Natura 2000 wymogi nie zostały spełnione. Stan chemiczny oceniono jako poniżej dobrego ze względu na przekroczoną wartość średniorocznego stężenia sumy wskaźników z grupy WWA: benzo-

(g,h,i)peryleny oraz indeno(1,2,3-cd)pirenu. Ogólny stan wód oceniono jako zły, ze względu na umiarkowany stan ekologiczny oraz stan chemiczny sklasyfikowany jako poniżej dobrego.

Rzeka Lipnica nie była badana pod względem potencjału ekologicznego i stanu chemicznego.

W granicach zmiany planu **nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią**, o którym mowa w Ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Tekst jed. Dz. U. z 2015 r. poz. 469).

W celu zapobieżenia małym, lokalnym podtopieniom, możliwym po intensywnych opadach, należy zadbać o stan rowów odwadniających wykonanych zarówno na terenach rolnych, jak i wzdłuż dróg tak, aby spływająca nimi woda nie natrafiała na przeszkody umożliwiające jej rozlanie. Aby zapewnić właściwy odpływ wody w rowach należy zadbać o ich częstą konserwację poprzez bieżące ich wykaszanie, zabezpieczenie skarp oraz ich udrażnianie.

b) Wody podziemne

Wody podziemne występujące na terenie opracowania, można podzielić na płytkie wody czwartorzędowe i głębokie wody mezozoiczne.

Wody czwartorzędowe zalegają głównie w dnach dolin rzecznych, gdzie utrzymują się w piaszczystych utworach plejstocenu i holocenu. Występują one na głębokości od 1 do 3,5 m p.p.t. Zwierciadło tych wód ma charakter swobodny. Na obszarze wyżynnym wody te związane są głównie z bezodpływowymi zagłębieniami terenu, gdzie gromadzą się w piaskach podścielonych glinami. Mogą one pojawiać się miejscowo już 1 – 2 m p.p.t. jak i na głębokości od 2 do kilkunastu m p.p.t. Wody te mają charakter głównie wód zawieszonych i nie wykazują gospodarczego znaczenia przy zaopatrywaniu ludności i przemysłu w wodę.

Wgłębne wody mezozoiczne gromadzą się w skałach węglanowych górnokredowych i dolnokredowych. Większość obszarów objętych zmianą planu, znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych **Nr 409 „Niecka Miechowska SE”**, tylko jeden obszar położony jest w granicach GZWP **Nr 416 „Małogoszcz”**.

Tereny objęte zmianą planu (poza jednym obszarem na terenie sołectwa Mieronice), znajdują się w granicach **Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 409 „Niecka Miechowska SE”**. GZWP Nr 409 posiada dokumentację geologiczną zatwierdzoną decyzją znak: DG kdh/BJ/489-6227/99 Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa decyzją z dnia 14 lipca 1999 r. Dokumentacja ta zawiera ustalenia warunków hydrogeologicznych tego zbiornika, zatwierdza jego granice i wyznacza propozycję stref ochronnych zbiornika. Zbiornik ma powierzchnię 2 975 km² i zasoby dyspozycyjne równe 437 962 m³/dobę. Ze względu na swoje rozmiary zajmuje część województw małopolskiego i świętokrzyskiego.

Zbiornik ma charakter szczelinowo – porowy i szczelinowo – krasowy w formacji górnokredowej. Zasilanie zbiornika odbywa się przez bezpośrednią infiltrację wód opadowych, przez dopływ wód z piętra czwartorzędowego na obszarze, gdzie brak jest izolacji oraz przez dopływ wód

podziemnych z terenów sąsiednich.

Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2015”, oraz „...Raport 2016” w latach 2013 – 2015, monitoring jakości wód w GZWP „Niecka Miechowska SE” w granicach zmiany planu nie był prowadzony. Ostatnie dostępne dane pochodzą z poprzedniego opracowania. Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim w latach 2011-2012. Raport” najbliższy badany punkt znajduje się na terenie gminy Sobków w Mokrsku Górnym: jest to pkt nr 424 – należący do SKR w Mokrsku, stanowiący część Jednolitych Wód Podziemnych Nr 120. Badania prowadzone na przestrzeni lat 2010 – 2012 wykazują niezmiennie III klasę jakości wód, ze względu na przekroczenie stężeń O_2 i Ca. Jest to zadawalająca jakość wód.

Wody podziemne nie są równomiernie chronione przed zanieczyszczeniami. Znaczna część zbiornika nie posiada izolacji w postaci warstwy nieprzepuszczalnej, przez co jest silnie zagrożona zanieczyszczeniami. Obszary ochronny GZWP 409 ustanawiany będzie na mocy rozporządzenia dyrektora RZGW w Krakowie. Większość terenów objętych zmianą planu (poza obszarami położonymi w sołectwach Złotniki, Rembieszyce oraz część terenów w sołectwie Mieronice) znajduje się w proponowanym (przez autorów dokumentacji hydrogeologicznej) obszarze ochrony zbiornika. Autorzy „Dokumentacji hydrogeologicznej GZWP Niecka Miechowska SE”, proponują ochroną objąć tą część zbiornika, w której pionowe przesiąkanie zanieczyszczeń następuje w czasie krótszym niż 25 lat. Obszar ochronny zbiornika ma powierzchnię 2 404 km², w tym 2 379 km² znajduje się na obszarze występowania zbiornika, a pozostała część w jego otoczeniu.

Obszar ochronny całego zbiornika został podzielony na rejony „A”, „B”, „C” i „D” w zależności od sposobu zagospodarowania. Na terenie opracowania występuje obszar „B” – uprawy rolne wraz z terenami zabudowy wiejskiej i „C” – obszary leśne.

W granicach **GZWP Nr 416 „Małogoszcz”** znajduje się jedynie fragment sołectwa Mieronice, posiada opracowaną przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy „Dokumentację hydrogeologiczną określającą warunki hydrogeologiczne w związku z ustanowieniem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 416 „Małogoszcz”. Dokumentacja została przyjęta bez zastrzeżeń przez Ministra Środowiska w dniu 30.09.2011 r. zawiadomieniem znak: DGiKGhg-4731-23/6875/44386/11/MJ.

Łączna powierzchnia zbiornika wynosi: 243,26 km². Powierzchnia proponowanego obszaru ochronnego zbiornika wynosi: 230,31 km². Granice zbiornika oraz proponowane granice obszaru ochronnego zostały określone na załącznikach graficznych stanowiących integralną część dokumentacji. Proponowany obszar ochronny zbiornika wykracza poza udokumentowany zasięg zbiornika.

Zbiornik ma charakter szczelinowo-krasowy. Poziom wodonośny znajduje się w wapieniach i marglach wytworzonych w okresie górnej jury. Ze względu na brak szczelnego pokrycia utworów wodonośnych, silne skrasowienie i niskie właściwości sorbcyjne skał, większość obszaru zbiornika odznacza się wysoką i bardzo wysoką podatnością na zanieczyszczenia.

Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim. Raport 2015” oraz „...Raport 2016”, w latach 2013 – 2015, monitoring jakości wód w GZWP „Małogoszcz” w granicach zmiany planu nie był prowadzony. Ostatnie dostępne dane pochodzą z poprzedniego opracowania. Zgodnie ze „Stanem środowiska w województwie świętokrzyskim w latach 2011-2012. Raport” najbliższy badany punkt znajduje się w Bocheńcu i zlokalizowany jest na studni będącej własnością Stacji Naukowej Uniwersytetu Warszawskiego (pkt. nr 2042). Wody GZWP Nr 416 stanowią część Jednolitych Wód Podziemnych (JCWPd) Nr 121. Badania wykazały poprawę klasy jakości wody z klasy III (w 2010 r.) do klasy II (w 2012 r.). Klasa II oznacza wody dobrej jakości, w granicach woj. świętokrzyskiego nie występuje I klasa jakości wód.

Obszary ochronny GZWP 416 ustanawiany będzie na mocy rozporządzenia dyrektora RZGW w Krakowie. Północna część sołectwa Mieronice znajduje się w proponowanym (przez autorów dokumentacji hydrogeologicznej) obszarze ochrony zbiornika.

2.4. Powierzchnia ziemi

a) Krajobraz

Teren gminy Małogoszcz charakteryzuje się urozmaiconym krajobrazem. Centralna część gminy, została w znacznym stopniu przekształcona przez gospodarczą działalność człowieka. W krajobrazie gminy pozytywnie dominuje teren miasta posiadający liczne walory kulturowe i zabytkowe oraz obszary leśne stanowiące otoczenie terenów rolniczych i zabudowanych. Negatywnie w krajobrazie gminy wyróżniają się tereny wydobywcze i przemysłowe.

Przeważająca część terenów objętych projektowaną zmianą planu ma charakter rolniczy, na którym środowisko przyrodnicze jest wykorzystywane pod uprawy polowe, a w niewielkim stopniu stanowi łąki, pastwiska i nieużytki. Nieznaczną część obszaru stanowią istniejące lasy. Część terenów objętych zmianą planu jest już częściowo zainwestowanych, głównie przez zabudowę zagrodową, lub przylega do terenów zainwestowanych. Wzdłuż każdego terenu występują istniejące ciągi komunikacji drogowej. Obszar opracowania przecinają istniejące linie elektroenergetyczne, w tym linie najwyższych napięć.

Wartości krajobrazu w granicach zmiany planu objęte są ochroną przez Włoszczowsko – Jędrzejowski Obszar Chronionego Krajobrazu. Ciekawe są też tereny, fragmentarycznie wchodzące w granice objęte zmianą planu, stanowiące obszar Natura 2000 mający znaczenie dla Wspólnoty „Dolina Białej Nidy”.

Krajobraz występujący w granicach zmiany planu nie posiada cech krajobrazu naturalnego. Został on przekształcony przez wielowiekowe prowadzenie działalności rolniczej. Występująca roślinność jest wynikiem gospodarczej działalności człowieka. Ustalenia zmiany planu nie spowodują niekorzystnych zmian w krajobrazie. Wszystkie nowe, wnoszone obiekty kubaturowe muszą spełniać ustalenia zmienianego planu, dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Ustalenia nie

przewidują powstania przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na walory krajobrazowe obszaru opracowania oraz terenu całej gminy Małogoszcz.

b) Rzeźba terenu i jej przekształcenie

Pod względem podziału fizyczno-geograficznego, wg J. Kondrackiego, tereny zmiany planu położone są w prowincji Wyżyny Polskie i podprowincji Wyżyny Małopolskiej (342). Większość analizowanych obszarów znajduje się w makroregionie Wyżyny Przedborskiej (342.1), w mezoregionie Pasma Przedborsko – Małogoskie (342.15), a jedynie obszary w Mniszku i Złotnikach, znajdują się w makroregionie Niecki Nidziańskiej (342.2), w mezoregionie Płaskowyż Jędrzejowski (342.21).

Pasma Przedborsko-Małogoskie (342.15) – obejmuje ciąg wzgórz o długości blisko 50 km położonych w środkowej części Wyżyny Przedborskiej. Od południa sąsiaduje z Niecką Włoszczowską, a od północy ze Wzgórzami Łopuszańskim. Pasma Przedborsko-Małogoskie stanowi naturalne przedłużenie Gór Świętokrzyskich ku zachodowi. Pasma to stanowi wyraźnie zaznaczony w krajobrazie wał, ciągnący się od Przedborza w kierunku południowo-wschodnim przez Małogoszcz po dolinę Białej Nidy i Łososiny i wyniesiony o ponad 100 m nad okoliczne tereny. Kulminacje pasma to Fajna Ryba (347 m n.p.m.), Kozłowa Góra (336 m n.p.m.), Bukowa Góra (335 m n.p.m.), Krzemycza Góra (334 m n.p.m.) i Góra Sabianów (353 m n.p.m.) W kilku miejscach, w grzbietowych partiach wzgórz, znajdują się stare kamieniołomy i odkrywki odsłaniające ciekawe profile geologiczne. Od wschodu do wzniesień Pasma Przedborsko-Małogoskiego przylegają podmokłe i zalesione obszary w tzw. Niecce Zabrodzkiej.

Płaskowyż Jędrzejowski (342.21) – wyżyna położona w północno-zachodniej części Niecki Nidziańskiej. Od zachodu ograniczony jest doliną Pilicy, od północy Białą Nidą, a od południa Mierzawą. Jego wschodnie granice wyznacza Nida. Jest zbudowany z margli kredowych. Występują tu także piaski i gliny z okresu czwartorzędu. W jego środkowej, północno-wschodniej i zachodniej części występują łagodne wzniesienia, przeważnie o układzie równoleżnikowym, dochodzące do wysokości 260-326 m n.p.m. Na obszarze tym wykształciły się urodzajne gleby (rędziny). W przeważającej części jest to teren rolniczy. W centralnej części płaskowyżu ulokowane jest miasto Jędrzejów.

W granicach terenów objętych projektowaną zmianą planu, najniżej położone są tereny w Mniszku, na terenie przysiółków Bołdyn (222,6 m n.p.m.) i Kępa (223,6 m n.p.m.). Najwyżej położone są tereny w północno – wschodniej części Kozłowa, w Ludwinowie i Żarczycach Dużych, gdzie osiągają rzędną 275,0 m n.p.m.

Większość terenów objętych projektowaną zmianą planu odznacza się bardzo łagodną, prawie płaską rzeźbą terenu o spadkach nie przekraczających 2%. Część terenów, posiada lokalnie spadki rzędu 2 – 5 i 5 – 8 %, nie utrudniających warunków posadowienia projektowanych obiektów.

W granicach planu nie występują przekształcenia rzeźby terenu wynikające z prowadzonej działalności wydobywczej. Ukształtowanie jest tylko nieznacznie zmienione (zniwelowane) w miejscach posadowienia budynków i w granicach istniejących ciągów komunikacyjnych. Ustalenia zmiany planu nie spowodują istotnego dla środowiska przekształcenia rzeźby terenu.

c) Gleby i ich degradacja

Pod względem genetycznym w granicach zmiany planu występują gleby: brunatne wylugowane (Bw), bielice i pseudobielice – płowe (A), rędziny brunatne (Rb), rędziny deluwialne (Rd), rędziny brunatne (Rb), czarne ziemie zdegradowane (Dz), murszowe (M), torfowe (Tn).

Tabela 3. Warunki glebowe poszczególnych obszarów planowanych do objęcia zmianą planu.

Sołectwo	Występujące kompleksy glebowe	Występujące klasy bonitacyjne
Henryków (zał. 1)	Bw(So I i So II), 7Bw, 6A, 9A	LsV, LzV, PsV, ŁV, RV, RVI, N
Kozłów (zał. 2A)	Bw, 6Bw, 7Bw, 9Bw, 2Rb, 3Rc, 3Rd, 8Rd	LsV, LsVI, PsV, RIIIa, RIIIb, RIVb, RV, RVI, N
Kozłów (zał. 2B)	3zM, 3Rb, 5Bw, 7Bw, 9A	ŁV, RIVb, RV
Ludwinów (zał. 3)	2zDz, 3zM, 7Bw	LsV, PsIV, PsV
Mieronice (zał. 4)	2zTn, 3zDz, 3Rb, 6R, 5Bw, 6Bw, 7Bw	PsV, ŁIV, RIVa, RIVb, RV, RVI
Rembieszyce (zał. 6)	Bw, Bśw, 3zDz, 6Bw, 7Bw, 9Dz	LsV, LzVI, PsV, PsVI, RV, RVI
Wiśnicz (zał. 7)	3zM, 3Rb, 6Rd, 5Bw, 6Bw, 7Bw	RIVa, RIVb, RV, RVI
Wygnanów (zał. 8A)	6Bw, 7Bw, 9M	ŁV, ŁVI, RV, RVI
Wygnanów (zał. 8B)	2Rc, 6Bw	RIVb, RV
Złotniki (zał. 9)	7Bw	PsVI, RVI
Żarczyce Duże (zał. 10)	6Bw, 6A, 7A	RIVb, RV, RVI
Żarczyce Małe (zał. 11)	4Bw, 5Bw, 6Bw, 7Bw, 8Bw	RIVa, RIVb, RV

Gleby brunatne wytworzyły się pod wpływem lasów liściastych lub mieszanych z różnych skał macierzystych zasobnych w wapń, w klimacie umiarkowanym wilgotnym. Nie ulegają zakwaszeniu na skutek intensywnego obiegu biologicznego pierwiastków zasadowych. Brunatna barwa gleb pochodzi od związków żelaza i brunatnych związków próchnicznych, które powlekają ziarna glebowe. Są one dość żyzne i zasobne w próchnicę (zawartość do 3-4%).

Gleby brunatne wylugowane mają główne cechy charakterystyczne dla gleb brunatnych typowych. Różnią się od nich brakiem CaCO₃ w profilu do głębokości 1,0 m, słabym przemieszczaniem wolnego żelaza i glinu, a niekiedy frakcji ilastej. Na niżej gleby te tworzą siedliska

lasów liściastych i mieszanych, głównie grądów niskich, a w górach – siedliska buczyn karpackich i sudeckich.

Gleby bielcowe rozwinęły się na piaskach pradolin, sandrów i wydm śródlądowych w procesie bielcowania. Charakterystyczną cechą gleb bielcowych jest białawy górny poziom gleby ubogi w próchnicę, zwany poziomem wymywania. Powstał on na skutek wypłukiwania i rozpuszczania substancji glebowych przez kwasy humusowe, powstałe w próchnicy (głównie - kwasy fulwowe). Niżej znajduje się ciemniejszy poziom wymywania, w którym są osadzone składniki wymyte z poziomu wyższego: związki żelaza oraz próchnica. Charakteryzują się bardzo kwaśnym odczynem oraz małą zawartością próchnicy. Posiadają bardzo mało wilgoci.

Gleby pseudobielcowe utworzone z piasków słabogliniastych na glinie, wapieniu lub piasku luźnym. W zależności od położenia i skały macierzystej, są za suche lub za mokre i w większości posiadają niską wartość użytkową. Gleby te są wrażliwe na poziom kultury rolnej.

Rędziny utworzone z utworów jurajskich są glebami płytkimi, zawierającymi znaczną część okruchów skalnych na powierzchni. Zawartość próchnicy w glebie nie przekracza 3%. W szczelinach skalnych może występować plejstocenska odwapniona zwietrzelina typu terra fusca, świadcząca o tworzeniu się tych gleb w innych niż dzisiejsze warunkach klimatycznych. Rędziny jurajskie użytkowane rolniczo oceniane są jako gleby o niskiej i średniej jakości. Z utworów jurajskich tworzą się najczęściej rędziny inicjalne, właściwe i brunatne, czyste lub mieszane z domieszką materiału plejstocenskigo. Barwa poziomów próchnicznych rędzin waha się w szerokich granicach – od szarobiałej do czarnej.

Rędziny inicjalne stanowią pierwotne stadium rozwojowe gleb utworzonych z utworów wapieniowcowych. Inicjalny poziom próchniczny nie przekracza 10 cm i zawiera znaczną ilość okruchów skały macierzystej. Rędziny inicjalne są nieprzydatne do uprawy rolniczej i trudne do zalesienia. Na terenach równinnych najczęściej osiedla się na nich roślinność trawiasta, kserofitowa i murawowa, Szczególnie suche są rędziny inicjalne utworzone z wapieni lub dolomitów o budowie płytowej z dużą ilością szczelin.

Rędziny brunatne powstają z twardych i krystalicznych wapieni, dolomitów i wapieni marglistych, zawierających znaczną ilość domieszek kwarcowych. Gleby te zawierają dużą domieszkę odłamków skalnych wapiennych. Mają strukturę warstwową. Wierzchnia część jest szarobrunatna o odczynie obojętnym lub lekko kwaśnym i zawartość próchnicy poniżej 3 %. Poziom dolny ma barwę żółtobrunatną odczyn obojętny i zawartość próchnicy poniżej 5 %. Jest to początkowy poziom brunatnienia, zawiera związki żelaza. Czasem, oprócz zwietrzliny współczesnej rędziny brunatne zawierają w wierzchnich warstwach i w szczelinach skały zwietrzelinę plejstocenską typu terra fusca i starszą trzeciorzędową – terra rossa.

Rędziny czarnoziemne są wyjątkowo żyznymi rędzinami powstałymi najczęściej z miękkich utworów kredowych, dających zwietrzelinę ilastą lub gliniastą, oraz z porowatej opoki wapiennej. Zawartość próchnicy w glebie wynosi ponad 3%. Tworzą się w nim trwałe kompleksy próchniczno - ilasto – węglanowe. Gleba jest barwy od ciemnoszarej do czarnej. Kompleks sorpcyjny odznacza się

pełnym wysyceniem zasadami. Zawartość części szkieletowych jest niewielka, ale mogą występować drobne okruchy skały macierzystej. Potencjalną roślinność naturalną stanowią żyzne zbiorowiska łąkowe.

Rędziny deluwialne powstają w obniżeniach terenu. Gleby te powstały z osadów wymytych ze zboczy wzniesień i odłożonych u ich podnóży. Wartość gospodarcza gleb deluwialnych zależy od typu skały macierzystej i zespołu czynników glebotwórczych.

Czarne ziemie właściwe są wyjątkowo żyzne, występują w obniżeniach pradolinnych, w nieckach pojeziornych, w terenach niskich i podmokłych o utrudnionym odpływie wody. Podłożem skalnym są utwory zasobne w węglany, to jest mułki, margle z wapnem jeziornym, piaski rzeczne i wodno-lodowcowe głębokie i podścielone gliną ciężką oraz iłem. Czarne ziemie posiadają ciemnoszary lub czarny poziom mineralno-próchniczny miąższości co najmniej 30 cm. Pod nim występuje warstwa związana z procesami glejowymi. Plamy rdzawe, popielate, sine, zielonkawe lub jednolite wymienione barwy, wskazujące na nadmiar uwilgotnienia i procesy glejowe, występują w profilu. Są to gleby o odczynie lekko kwaśnym, obojętnym i zasadowym.

Czarne ziemie zdegradowane (szare) Występują na terenach dawno i dość intensywnie odwodnionych, gdzie na skutek długotrwałej mineralizacji zawartość materii organicznej w poziomie próchnicznym znacznie się zmniejszyła. Mają odczyn słabo kwaśny oraz niskie wysycenie zasadami kompleksu sorpcyjnego. Czarne ziemie zdegradowane występują często w formie gleb o luźniejszym składzie granulometrycznym, są wtedy podatne na przesuszenie i procesy mineralizacji próchnicy.

Gleby torfowe są bagiennymi glebami inicjalnymi (początkowego etapu rozwoju). Powstają z masy torfowej wytworzonej w procesie długotrwałego odkładania się i niepełnego rozkładu szczątków obumarłej roślinności bagiennej w środowisku nasyconym wodą, przy ograniczonym dostępie powietrza. Gleby te charakteryzują się dużym nawodnieniem. Poziom wód gruntowych utrzymuje się na poziomie darni lub też torfowisko okresowo podlega zalewom.

Gleby murszowe powstały z odwodnionych torfów na terenach bagiennych w warunkach zmiennej wilgotności i zmiennego przewietrzenia. Są zasobne w substancję organiczną. W przypowierzchniowej części tych gleb występuje, co najmniej trzydziestocentymetrowa warstwa brunatnoczarnego poziomu murszowego zawierającego powyżej 20% substancji organicznej, przechodzącego poniżej w warstwę torfu lub w poziom gruntowo-glejowy. Łatwo ulegają rozpyleniu. Istotną cechą gleb murszowych jest występowanie rozwijającego się procesu murszowego, powodującego zmiany struktury masy organicznej.

Po względem występowania **kompleksów rolniczej przydatności gleb**, na obszarze najliczniej reprezentowane są kompleksy 2, 3 i 7.

Kompleks 2 – pszenno dobry, obejmuje gleby położone w korzystnych warunkach klimatycznych i geomorfologicznych. W skład tego kompleksu wchodzi gleby żyzne, których urodzajność uzależniona jest w wysokim stopniu od intensywności i systemu upraw. Są to przeważnie gleby klas IIIa i IIIb, które przy właściwym nawożeniu dają w miarę wierne plony. Na glebach

należących do tego kompleksu szczególnie zaleca się uprawę: pszenicy ozimej, jęczmienia jarego, buraków cukrowych, koniczyny czerwonej, owsa, buraków pastewnych.

Kompleks 3 – pszenny wadliwy, obejmuje gleby położone w korzystnych warunkach klimatycznych ale o znacznie zróżnicowanych warunkach geomorfologicznych. Są to gleby które w wyniku nadmiernego odpływu wód opadowych lub dużej przepuszczalności podłoża okresowo są zbyt suche, a plony ulegają dużym wahaniom uzależnionym od pogody. Są to przeważnie gleby należące do klas IIIa i IIIb. Na glebach tych zaleca się uprawę: pszenicy ozimej, jęczmienia jarego, ziemniaków, marchwi pastewnej.

Kompleks 7 – żytnio – łubinowy, obejmuje gleby zbyt suche i jałowe dla użytkowania rolniczego. Skrajna jałowość, silna przepuszczalność oraz brak zdolności akumulacyjnych ogranicza dobór roślin do żyta i łubinu. Tereny, na których zalegają gleby należące do tego kompleksu ze względu na niską przydatność dla rolnictwa, powinny być przeznaczane pod zalesienia.

Na obszarze opracowania, w małych rozproszonych fragmentach występują kompleksy: 4, 5, 6, 8 i 9.

Kompleks 4 – żytni bardzo dobry, charakteryzuje się najlżejszymi glebami spośród kompleksów pszennych. To kompleks lekki w uprawie, obejmujący gleby klasy IIIa, IIIb i IVa. Przy dobrym nawożeniu i umiejętnej pielęgnacji nadaje się do uprawy niemal wszystkich roślin, ze wskazaniem pod uprawę: pszenicy ozimej, żyta, jęczmienia jarego, ziemniaków, buraków cukrowych.

Kompleks 5 – żytni dobry, odznacza się zróżnicowanymi warunkami klimatycznymi i geomorfologicznymi. Gleby należące do tego kompleksu są wrażliwe na przesuszenie i uboższe w składniki pokarmowe dla roślin. Nadają się one pod uprawę: żyta, ziemniaków i owsa.

Kompleks 6 – żytni słaby, grupuje gleby lekkie, zbyt przewiewne i przeważnie za suche. Gleby tego kompleksu wskazane są do zastosowania nawodnień rolniczych, co znacznie polepsza ich plonowanie. Na glebach tych zaleca się uprawę: żyta, ziemniaków, owsa, gryki i tytoni lekkich.

Kompleks 8 – zbożowo – pastewny mocny, charakteryzuje się glebami zbyt ciężkimi aby zaliczyć je do kompleksów pszennych. Gleby tego kompleksu okresowo ulegają zbyt wysokiemu uwilgotnieniu, uzależnionemu od położenia i nieprzepuszczalności gleb. Nadają się pod uprawę: pszenicy ozimej, owsa, koniczyny czerwonej, buraków pastewnych.

Kompleks 9 – zbożowo – pastewny słaby, obejmuje gleby żytnio – ziemniaczane, ulegające silnemu uwilgotnieniu obniżającemu plony żyta, ale jednocześnie podnoszącemu plonowanie roślin pastewnych.

Użytki zielone na terenie opracowania reprezentowane są przez dwa kompleksy: 2z i 3z.

Kompleks 2z – użytki zielone średnie, wytworzone jest z gleb III i IV klasy. Kompleks ten tworzą siedliska łąkowe, łęgowe, bagienne i pobagienne. Gleby te mogą być okresowo za suche lub zbyt mokre.

Kompleks 3z – użytki zielone słabe i bardzo słabe, wytworzone z gleb klasy V i VI, odznaczają się najgorszymi cechami siedliskowymi i hydrogenicznymi, o warunkach skrajnie suchych

lub stale mokrych. Ze względu na powyższe gleby tego kompleksu są nieekonomiczne w użytkowaniu rolniczym.

Degradacja gleb w granicach opracowania, spowodowana jest wieloma czynnikami. Najważniejszym zagrożeniem jest powierzchniowa erozja wodna, powodująca zmywanie gleby ze zboczy i osadzanie się jej u podnóża stoków. Nasilenie zjawisk erozyjnych uzależnione jest od następujących czynników:

- wielkości i natężenia opadów atmosferycznych, spływów roztopowych,
- rodzaju i kładu granulometrycznego gleb (największa podatność piasków luźnych i gleb z kompleksów 3 i 6),
- nachylenie i długości zbocza (spadki powyżej 8% – zagrożenie silne).

W celu zahamowaniu procesów degradacji gleb należy prowadzić zabiegi agrotechniczne tj.: orka pługiem odwracalnym, zmianowanie przeciwoerozyjne roślin lub trwałe zadarnienie. Tereny podlegające silnej erozji powinny zostać objęte melioracjami przeciwoerozyjnymi, przy czym najbardziej zagrożone partie krawędziowe tych obszarów należy zalesić lub zakrzewić.

Kolejnym ważnym zagadnieniem degradacji gleb jest ich zanieczyszczenie. Na obszarze powiatu jędrzejowskiego, zgodnie ze „Stanem środowiska w woj. świętokrzyskim. Raport 2015”, badanie zawartości metali ciężkich w glebach powiatu jędrzejowskiego obejmowało analizę jednej próbki pobranej w 2013 r. Analiza wykazała następujące zawartości metali ciężkich:

- kadmu (Cd) stwierdzono 0,36 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 2 mg/kg suchej masy),
- chromu (Cr) stwierdzono 17,29 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 150 mg/kg s.m.),
- miedzi (Cu) stwierdzono 17,80 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 100 mg/kg s.m.),
- rtęci (Hg) stwierdzono 0,27 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 2 mg/kg s.m.),
- niklu (Ni) stwierdzono 8,22 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 100 mg/kg s.m.),
- ołowiu (Pb) stwierdzono 21,57 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 100 mg/kg s.m.),
- cynku (Zn) stwierdzono 104,57 mg/kg (norma dla grupy gruntów II-1 (R) – 300 mg/kg s.m.).

Nie zaobserwowano trendu gromadzenia się metali ciężkich tj. Cd, Cr, Cu, Hg, Ni, Pb, Zn w glebach. Odnotowane zawartości były dużo niższe niż wartości dopuszczalnych stężeń metali w glebie lub ziemi określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. z 2016 r., poz. 1395), wyznaczonych dla najbardziej restrykcyjnej grupy gruntów II-1.

2.5. Zasoby naturalne – złoża

W granicach zmiany planu **nie występują**: udokumentowane złoża surowców mineralnych oraz tereny i obszary górnicze.

Ustalenia zmiany planu nie będą oddziaływać na ten aspekt środowiska.

2.6. Zasoby dziedzictwa kulturowego

a) obiekty wpisane do rejestru zabytków archeologicznych

W granicach zmiany planu, w miejscowości Kozłów, znajduje się zabytek archeologiczny – stanowisko archeologiczne wpisane do rejestru zabytków pod **nr 702** Dział A decyzją z dnia 7 marca z 1972r., jako osada z okresu wpływów rzymskich (dz. nr ewid. 386/2 i 384/2), podlegające ochronie prawnej w rozumieniu ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2014.1446 z późn.zm).

W obrębie terenu objętego wpisem do rejestru zabytków, obowiązuje zakaz dewastacji terenu. Nie dopuszcza się realizacji w obrębie terenu robót ziemnych, które naruszają nawarstwienia kulturowe oraz znajdujących się w nich wytworów bądź ich śladów albo zabytków ruchomych, co zostało zdefiniowane w art. 3 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Ponadto w granicach wpisu do rejestru zabytków obowiązuje zakaz:

- dokonywania przekształceń bądź użytkowania terenu w sposób powodujący degradację wartości naukowej i kulturowej zabytków archeologicznych, w tym prac związanych z wybiórką kopalin oraz zmianą ukształtowania terenu, bez wcześniejszego uzgodnienia tych działań z wojewódzkim konserwatorem zabytków;
- prowadzenia poszukiwań przy użyciu urządzeń technicznych, np. wykrywaczy metali, bez wymaganych pozwoleń.

Plan wyznacza wokół zabytku wpisanego do rejestru zabytków archeologicznych, strefę ochronną obejmującą pas o szerokości 50 m wokół tego zabytku.

W strefie tej dopuszcza się do zmiany zagospodarowania terenu z zastrzeżeniem zapewnienia konieczności stosownych uzgodnień ze stanowiska konserwatorskiego takich zmian, jak również ewentualnych robót budowlanych. W strefie tej można realizować roboty budowlane ziemne wyłącznie po wykonaniu właściwych badań archeologicznych, których zakres i rodzaj określa się w drodze decyzji konserwatorskiej.

b) stanowiska archeologiczne wpisane do ewidencji zabytków

Na terenach objętych zmianą planu, znajdują się stanowiska archeologiczne, stanowiące strefy ochrony archeologicznej, ustanowione w celu ochrony wartości naukowych i poznawczych zabytków archeologicznych. W obrębie stref zmiana planu dopuszcza:

- rolnicze ich użytkowanie, pod warunkiem nie dopuszczenia do dewastacji terenu strefy;
- prowadzenia działań inwestycyjnych lub prac ziemnych, a także podejmowanie działań zmierzających do zmiany dotychczasowego zagospodarowania terenu w granicach tych stref.

W strefach obowiązuje nakaz ochrony zabytków archeologicznych oraz związanych z nimi nawarstwień kulturowych w przypadku podejmowania działań inwestycyjnych lub prac ziemnych, a także podejmowania działalności zmierzających do zmiany dotychczasowego zagospodarowania w

granicach tych stref, które mogą doprowadzić do przekształcenia lub zniszczenia zabytku archeologicznego, poprzez obowiązek:

- uzgodnienia z właściwym organem ds. ochrony zabytków zasad i sposobów ochrony zabytków archeologicznych w tych strefach;
- zapewnienia warunków dla prowadzenia stosownych badań archeologicznych w zakresie wskazanym przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

W strefach obowiązują zakazy:

- dokonywania przekształceń bądź użytkowania tych stref w sposób powodujący degradację wartości naukowej i kulturowej zabytków archeologicznych, w tym prac związanych z wybiórką kopalin oraz zmiany ukształtowania terenu, bez wcześniejszego uzgodnienia tych działań z wojewódzkim konserwatorem zabytków ;
- prowadzenia poszukiwań przy użyciu urządzeń technicznych, np. wykrywaczy metali, bez wymaganych pozwoleń.

c) Obiekty objęte ochroną konserwatorską

W granicach terenów objętych zmianą planu nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską w rozumieniu art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2014.1446 z późn.zm).

W granicach terenów objętych zmianą planu nie występują dobra kultury współczesnej wymagające szczególnej ochrony.

3. Obszary podlegające ochronie

3.1. Ochrona na podstawie ustawy o ochronie przyrody

a) Włoszczowsko – Jędrzejowski Obszar Chronionego Krajobrazu

Większość terenów objętych zmianą planu znajduje się w granicach **Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (W-J OChK)**. Obszar utworzono na podstawie Rozporządzenia Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. w sprawie ustanowienia obszarów chronionego krajobrazu w województwie kieleckim (Dz. Urz. Woj. Kieleckiego Nr 21, poz. 145).

Włoszczowsko – Jędrzejowski Obszar Chronionego Krajobrazu ma powierzchnię 69 090 ha. Najważniejszą funkcją W-J OChK jest ochrona wód w zlewniach rzek Pilicy i Nidy oraz ochrona kredowego zbiornika wód podziemnych „Niecka Miechowska”. Ponadto pełni on funkcję retencyjną na obszarze źródłiskowym rzek Pilicy i Nidy. Obszar ten ze względu na bogactwo naturalnej szaty roślinnej i świata zwierząt pełni rolę ekologicznego „banku genów”. Ważna jest jego rola klimatotwórcza dla centralnej części województwa świętokrzyskiego.

Flora W-J OChK jest zróżnicowana, występują tu kompleksy torfowisk wysokich, niskich i przejściowych, olsy i bory bagienne, na wydmach rosną świeże sosnowe bory chrobotkowe. Osobliwością florystyczną jest rzadka i chroniona paproć – długosz królewski. W dolinie Białej Nidy występuje łęg jesionowo – olszowy, wilgotne grądy, bory sosnowe. Roślinność szuwarowo – bagienna i liczne stawy tworzą biotopy dla ptaków wodno – bagiennych. Występują tu gatunki dużych ssaków.

Aktualny przebieg granic i zasady ochrony na terenie Obszaru wyznaczył Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XXXV/619/13 z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Święt. z 1 października 2013 r., Poz. 3311). Uchwała wyznacza Włoszczowsko-Jędrzejowski Obszar Chronionego Krajobrazu (W-JOChK), o powierzchni 70 389 ha, w skład którego wchodzi obszar gminy Oksa (9 072 ha) oraz część obszarów gmin: Imielno (617 ha), Jędrzejów (12 969 ha), Kije (633 ha), Krasocin (5 513 ha), Małogoszcz (6 168 ha), Nagłowice (9 089 ha), Sobków (5 741 ha), Włoszczowa (20 587 ha). Opis granic Obszaru zawiera załącznik Nr 1 do uchwały. Położenie Obszaru i jego granice oznaczono na mapie stanowiącej załącznik Nr 2 do uchwały.

Uchwała w § 3 ustala działania na terenie Obszaru w zakresie czynnej ochrony ekosystemów:

- 1) zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów na wybranych odcinkach cieków;
- 2) zachowanie śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych, oczek wodnych, polan, wrzosowisk, muraw, niedopuszczenie do ich uproduktywnienia lub też sukcesji;
- 3) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych;
- 4) zachowanie i ewentualne odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;
- 5) ochrona stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów;

- 6) szczególna ochrona ekosystemów i krajobrazów wyjątkowo cennych, poprzez uznawanie ich za rezerваты przyrody, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i użytki ekologiczne;
- 7) zachowanie wyróżniających się tworów przyrody nieożywionej.

Uchwała w § 4.1. na Obszarze zakazuje:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 4) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

Zakazy, o których mowa w ust. 1 nie dotyczą:

- 1) terenów objętych ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 2) terenów objętych ustaleniami projektów planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 3) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których procedura dotycząca oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu;
- 4) ustaleń warunków zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy zagrodowej oraz obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do jej użytkowania, pod warunkiem zapewnienia minimum 30% powierzchni biologicznie czynnej na danym terenie.

b) Natura 2000 – „Dolina Białej Nidy”

Przez jeden teren objęty mniejszą zmianą planu, położony w sołectwie Mniszek, przebiega granica obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (TZW) Natura 2000 „Dolina Białej Nidy”, o kodzie PLH260013, przyjęty Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) Nr 2016/2334 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia dziesiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (Dz. U. UE. L. 2016.353.324

z dnia 23 grudnia 2016 r.). TZW „Dolina Białej Nidy” ma powierzchnię 5 116,84 ha. Obszar **nie posiada ustanowionego planu zadań ochronnych**.

Obszar stanowi interesujący z przyrodniczego punktu widzenia zespół podmokłych siedlisk łąkowych i leśnych oraz licznych stawów rybnych. Mimo wykonanych na przełomie lat 1960/70 prac melioracyjnych połączonych z prostowaniem koryta rzeki teren ten jest nadal miejscem rozrodu wielu zagrożonych w swym istnieniu gatunków.

W regionie świętokrzyskim Dolina Białej Nidy to jeden z obszarów najbogatszych w siedliska przyrodnicze z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej (14 typów). Niemal wszystkie są dobrze i bardzo dobrze zachowane, stanowią miejsce bytowania dla wielu rzadkich gatunków roślin i zwierząt. Ostoja zabezpiecza ciąg dolin i wyniesień wzdłuż rzeki Białej Nidy i jej dopływów, cieków częściowo uregulowanego, ale z obecnością rzadkich zbiorowisk włosieniczników i tzw. „lilii wodnych”, ze związku *Potamion* i *Nympheion*., związanych z wodami czystymi i zasobnymi w substancje odżywcze.

Rzeka Biała Nida jest łącznikiem pomiędzy dużymi korytarzami ekologicznymi – rzekami Nidą i Pilicą. Ostoja Dolina Białej Nidy to obszar występowania bardzo dobrze zachowanych zbiorowisk lasów bagiennych, głównie łągów olszowo-jesionowych *Fraxino-Alnetum*. Są to jedne z najlepiej zachowanych lasów łągowych w województwie świętokrzyskim z obecnością gatunków chronionych i górskich. Na uwagę zasługują rozległe kompleksy łąk świeżych ekstensywnie użytkowanych a także zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych *Molinion*. Wg danych historycznych w rzece występowały: minóg strumieniowy, kleń, świnka, brzana, głowacz białopłetwy, jelec, jaź, słonecznica, piskorz, koza, koza złotawa, miętus, węgorz oraz słonecznica.

W Dolinie Białej Nidy wykształciły się szczególne warunki hydrologiczne związane z rodzajem podłoża geologicznego, rzeka przepływa przez utwory węglanowe. Dolna terasa zalewowa rzeki to wykształcone cenne torfowiska niskie. Ogólnie obszar ma dobre i stabilne warunki wilgotnościowe, dlatego też stanowi gwarancję dla zachowania silnych populacji mięczaków. Na odcinku rzeki gdzie bardzo spokojny nurt i płaska powierzchnia wyraża się meandrowaniem rzeki i występowaniem licznych rozlewisk porośniętych turzycami i pałąką wodną. Zawodnione o stabilnym poziomie lustra wody siedliska są zasiedlone przez poczwarówkę jajowatą *Vertigo moulinsiane*. Obszar ostoji z uwagi na tendencję sukcesyjną stanowi bardzo korzystne siedliska dla rozwoju populacji poczwarówki zwężonej *Vertigo angustior*. Czyste i naturalne środowisko rzeki stanowi bardzo dobre warunki dla gatunku skójka gruboskorupowa *Unio crassus*.

Dolina Białej Nidy obfituje w tereny odpowiednie dla rzadkich gatunków ptaków, stwierdzono tam aż 34 gatunki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG. Spośród awifauny zasiedlającej Ostoję należy wymienić stanowiska łągowe łabędzia krzykliwego *Cygnus cygnus*, dużą populację błotniaka stawowego *Circus aeruginosus*, a także występowanie bąka *Botaurus stellaris*, błotniaka łąkowego *Circus pygargus* oraz trzech gatunków chruścieli: kropiatki *Porzana porzana*, zielonki *Porzana parva* i derkacza *Crex crex*.

Ostoja ma duże znaczenie dla traszki grzebieniastej *Triturus cristatus* i kumaka nizinnego *Bombina bombina*, których populacje sięgają kilku tysięcy osobników. Występujące w Ostoi rozległe kompleksy łąk są siedliskiem dla naturalnych gatunków motyli czerwńczyk nieparka *Lycaena dispar*, czerwńczyka fioletka *Lycaena helle*, modraszka telejusa *Maculinea teleius* oraz rzadkiego w regionie modraszka naustitousa *Maculinea nausithous*.

Najważniejszymi zagrożeniami dla obszaru są: obniżanie poziomu wód; presja urbanizacyjna; zarastanie (sukcesja w kierunku zarośli i lasu) półnaturalnych siedlisk – muraw napiaskowych, łąk świeżych i wilgotnych, torfowisk przejściowych; niewłaściwa gospodarka leśna – nasadzenia niezgodne z typem siedliska; zalesianie muraw i łąk; chemizacja rolnictwa; wycinanie przydrożnych drzew; pogłębianie koryta rzeki; budowle spiętrzające bez przepławek; łąki intensywnie eksploatowane koszone są przed zakwitaniem roślin żywicielskich dla motyli i wyprowadzeniem potomstwa przez derkacza, czajkę itp.; stawy rybne są przekształcane w otwarte zbiorniki pozbawione trzciny; walka z tzw. szkodnikami, czyli strzelanie i pozbywanie się w inny sposób gatunków chronionych – wydry, bobra, czapli, rybołówów, łabędzi i innych.

Ważne dla Europy gatunki zwierząt (z Zał. II Dyr. siedliskowej i z Zał. I Dyr. Ptasiej, w tym gatunki priorytetowe):

- ptaki: bocian biały, bocian czarny, żuraw, nur rdzawoszyi, nur czarnoszyi, bąk, ślepowron, czapla biała, czapla purpurowa, czapla modronosa, łabędź czarnodzioby, łabędź krzykliwy, podgorzałka, trzmielojad, kania czarna, bielik, błotniak stawowy, błotniak zbożowy, błotniak łąkowy, rybołów, kropiatka, zielonka, derkacz, rybitwa zwyczajna, rybitwa białowąsa, rybitwa czarna, lelek, zimorodek, dzięcioł czarny, dzięcioł średni, lerka, podróżniczek, jarzębatka, gąsiorek,
- ssaki: bóbr europejski, wydra
- płaz: kumak nizinny, traszka grzebieniasta
- bezkręgowiec: poczwarówka zwężona, poczwarówka jajowata, skójką gruboskorupowa, modraszek telejus, czerwńczyk nieparek, modraszek nausitous, czerwńczyk fioletek.

Zgodnie z art. 33 ust 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2134 z późn. zm.), na ustanowionych obszarach ochronnych Natura 2000, zabrania się podejmowania działań mogących osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

3.2. Pozostałe obszary podlegające ochronie

a) ochrona zasobów wodnych

Ochrona zasobów wód podziemnych

Zasoby wód podziemnych udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP Nr 409 „Niecka Miechowska SE, GZWP Nr 416 „Małogoszcz”) wymagają szczególnej ochrony przed potencjalnymi zanieczyszczeniami mogącymi pogorszyć ich jakość, a w szczególności uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej na terenie obszarów oraz ograniczenie lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie posiadających stosownych zabezpieczeń proekologicznych.

Autorzy dokumentacji GZWP Nr 409 „Niecka Miechowska SE” proponują następujące formy ochrony:

- **w obszarze „B”:** zakaz lokalizacji inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi oraz mogących pogorszyć stan środowiska, a w szczególności wysypisk odpadów i wylewisk niezabezpieczonych przed przenikaniem do podłoża, budowy rurociągów transportujących substancje niebezpieczne dla środowiska, przeładunków i dystrybucji substancji ropopochodnych; kontrola intensywnej produkcji rolniczej, ograniczenie bezściełowej hodowli zwierząt; likwidacja dzikich wysypisk odpadów, uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej; stosowanie środków ochrony roślin o okresie połowicznego rozpadu w glebie, krótszym niż 6 miesięcy; zlikwidowanie punktów bezpośredniego zrzutu ścieków do wód podziemnych;
- **w obszarze „C”:** zachowanie istniejącego stanu zagospodarowania; zakaz lokalizacji inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, mogących pogorszyć stan środowiska; badanie oddziaływania na wody podziemne środków ochrony stosowanych przy nawożeniu lasów, konieczność użycia środków o okresie połowicznego rozpadu krótszy niż 6 miesięcy.

Autorzy dokumentacji GZWP Nr 416 „Małogoszcz” proponują następujące formy ochrony:

W podobszarze B, na obszarach użytkowanych rolniczo, w terenach bardzo podatnych na zanieczyszczenie (czas przesączania do 5 lat) autorzy dokumentacji proponują wprowadzenie następujących zakazów i nakazów:

- Zakaz stosowania środków ochrony roślin innych niż dopuszczone do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody – ze względu na możliwość zanieczyszczenia wód podziemnych zbiornika.
- Zakaz rolniczego wykorzystywania ścieków – zgodnie z Prawem wodnym z dnia 18 lipca 2001 r. ze względu na możliwość szybkiej migracji zanieczyszczeń do wód podziemnych.
- Zakaz wprowadzania do ziemi ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. (Dz. U. Nr 137. poz. 984 z późniejszymi zmianami).
- Zakaz wprowadzania ścieków bezpośrednio do wód podziemnych (zgodnie z art. 39 ustawy Prawo

Wodne) za pomocą studni chłonnych lub innych systemów.

- Zakaz stosowania nawozów naturalnych i organicznych w postaci płynnej.
- Nakaz ograniczenia stosowania w okresie roku dawki nawozu naturalnego zawierającego więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych – zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033).
- Zakaz wykorzystywania do celów rolniczych komunalnych osadów ściekowych – zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 13 lipca 2010 r. (Dz. U. Nr 137 poz. 924).
- Zakaz lokalizacji nowych ferm chowu i hodowli zwierząt (oraz ich rozbudowy), zaliczonych do przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie oddziaływać na środowisko, dla których jest wymagane sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko chyba, że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko (ooś) (obejmująca m.in. sposób pozbywania się odchodów z hodowli oraz sposób ich przechowywania i magazynowania) wykaże brak zagrożenia dla zbiornika.
- Nakaz przechowywania gnojówki i gnojownicy wyłącznie w szczelnych zbiornikach o pojemności umożliwiającej gromadzenie co najmniej 4-miesięcznej produkcji tego nawozu – zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 147, poz. 1033). Zbiorniki te powinny być zbiornikami zamkniętymi w rozumieniu przepisów wydawanych na podst. art.ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie.
- Nakaz kontroli rolniczego wykorzystania ścieków. Ścieki bytowe, ścieki komunalne, ścieki pochodzące ze stacji uzdatniania wody, ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne, wody z odwodnienia zakładów górniczych oraz ścieki oczyszczane w procesie odwróconej osmozy mogą być rolniczo wykorzystane poprzez wprowadzenie do ziemi, jeśli nie będą stanowiły zagrożenia dla jakości wód podziemnych, w szczególności nie spowodują zanieczyszczenia tych wód substancjami szczególnie szkodliwymi (Dz. U. 2006, Nr 137, poz. 984 z późn. zm.).
- Nakaz stosowania dobrych praktyk rolniczych w szczególności dotyczących ochrony wód.
- Nakaz wzmocnienia kontroli technicznej (pozwoleń na budowę) istniejących zbiorników wybieralnych na tym obszarze oraz kontrolę częstotliwości wywozu nieczystości.

W podobszarze B, na obszarach użytkowanych rolniczo, w terenach podatnych na zanieczyszczenie (czas przesączania od 5 do 25 lat) autorzy dokumentacji proponują wprowadzenie następujących zakazów i nakazów:

- Zakaz stosowania w okresie roku dawki nawozu naturalnego zawierającego więcej niż 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych.
- Nakaz wykonywania planów nawożenia przez podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu w celu właściwego gospodarowania nawozami powstałymi podczas przemysłowego chowu i hodowli zwierząt, tzn. takie aby nie stanowiło zagrożenia dla wód podziemnych.
- Nakaz kontroli przez służby rolniczo – chemiczne sposobu stosowania nawozów, zgodnie z z

Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16.04.2008 r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania.

W podobszarze B, na obszarach wsi (zabudowa wiejska, luźna, zwarta jednorodzinna) autorzy dokumentacji proponują wprowadzenie następujących zakazów i nakazów:

- Nakaz likwidowania nieużywanych studni kopanych i wierconych w sposób nie zagrażający wodom podziemnym. Likwidacja i wykonanie nowych otworów studziennych powinny odbywać się w sposób nie powodujący przedostawania się wód z powierzchni terenu.
- Nakaz wykonywania odwiertów w celu wykorzystania ciepła ziemi zgodnie z wymaganiami prawa geologicznego i górniczego tak jak dla wszystkich innych prac geologicznych. Zaleca się konieczność wykonania oceny oddziaływania na środowisko budowy urządzeń „płytkiej geotermii”. Należy wprowadzić ograniczenie możliwości wykonywania tylko do przypadków które nie będą mieć negatywnego wpływu na wody podziemne tzn. zostaną pozytywnie zaopiniowane przez uprawnionego hydrogeologa.
- Nakaz wyznaczania obszarów aglomeracji i wyposażania ich w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, zakończonych oczyszczalniami ścieków z uwzględnieniem przepisów szczegółowych.
- Zakaz lokalizacji nowych przydomowych oczyszczalni ścieków w obszarach o bardzo wysokiej podatności na zanieczyszczenia (czas migracji zanieczyszczeń 0 – 5 lat).
- Zakaz lokalizacji nowych przydomowych oczyszczalni w obszarach podatności wysokiej (5– 25 lat) na obszarach aglomeracji i zwartej zabudowy wiejskiej. Dopuszcza się wykonanie przydomowych oczyszczalni ścieków dla pojedynczych gospodarstw w zabudowie rozproszonej.
- Zakaz wprowadzania do ziemi wód opadowych i roztopowych z powierzchni szczelnej terenów potencjalnie zanieczyszczonych, o których mowa w art. 19 pkt 1. ppkt 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie warunków jakie powinny spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r., Nr 137 poz. 984 z późniejszymi zmianami) – terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych lotnisk, miast, dróg zaliczonych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych klasy G, parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, baz i stacji paliw. Oznacza to konieczność wykonania instalacji szczelnych i wyprowadzenia tych wód poza obszar ochrony o bardzo wysokiej podatności lub do cieków powierzchniowych, ewentualnie stosowanie uszczelnionych stawów odparowujących.
- Zakaz odprowadzania ścieków do ziemi na całym obszarze ochronnym (w tym za pomocą urządzeń chłonnych – otworów, stawów, drenów) za wyjątkiem:
 - oczyszczonych ścieków ze stacji uzdatniania wody,
 - oczyszczonych ścieków z istniejących przydomowych oczyszczalni ścieków,
 - wód opadowych i roztopowych z wyłączeniem wód z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie warunków jakie

należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, art. 19 pkt 1 ppkt 1 i 2).

- Całkowity zakaz wprowadzania ścieków do gruntu (w tym z przydomowych oczyszczalni ścieków) na obszarach o bardzo wysokiej podatności na obszarach aglomeracji i zwartej zabudowy wsi (po wykonaniu kanalizacji).
- Nakaz kontroli przez gminę częstotliwości opróżniania zbiorników bezodpływowych zlokalizowanych na nieruchomościach zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Poz. 391).
- Nakaz kontroli przez gminę częstotliwości i sposobu pozbywania się komunalnych osadów ściekowych z istniejących przydomowych oczyszczalni ścieków – zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., Poz. 391).
- Nakaz wyznaczenia obszarów aglomeracji i wyposażenie ich w systemy kanalizacji zbiorczej dla ścieków komunalnych, zakończone oczyszczalniami ścieków z uwzględnieniem przepisów szczególnych.

Głównym celem ochrony wód podziemnych jest zahamowanie procesów ich zanieczyszczania, a w miarę możliwości przywrócenie i zachowanie ich naturalnej jakości dla obecnych i przyszłych użytkowników oraz zachowanie naturalnej funkcji tych wód w ekosystemie.

Ochrona ujęcia wody

W sąsiedztwie jednego z terenów objętych zmianą planu w sołectwie Kozłów, w odległości ok. 540,0 m od granicy zmiany planu, znajduje się istniejące **ujęcie wód podziemnych „Kozłów”**.

Pobór wody z ujęcia w Kozłowie odbywa się w oparciu o pozwolenie wodnoprawne udzielone użytkownikowi ujęcia przez Starostę Jędrzejowskiego decyzją z dnia 29.12.2006 r. znak: OŚRiL.IV. 6223-22/06 – zał. nr IV, w ilości: $Q_{\text{sr dob}} = 306,0 \text{ m}^3/\text{d}$ i $Q_{\text{max h}} = 40,0 \text{ m}^3/\text{h}$.

Część terenu objętego zmianą planu (na części sołectwa Kozłów) znajduje się w granicach **terenu ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej w Kozłowie**, ustanowionej Rozporządzeniem Nr 26/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 16 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej zlokalizowanego w miejscowości Kozłów (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 17 sierpnia 2016 r., poz. 2589).

Zgodnie z § 3.1. Rozporządzenia, na terenie ochrony pośredniej zabrania się:

1. wprowadzania ścieków do ziemi;
2. lokalizowania przydomowych oczyszczalni ścieków;
3. rolniczego wykorzystania ścieków;
4. nawożenia gnojówką lub gnojowicą;
5. przechowywania lub składowania obornika na powierzchni pola (w przyzmach);
6. lokalizowania ferm chowu lub hodowli zwierząt;

7. lokalizowania składowisk odpadów niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
8. przechowywania lub składowania odpadów promieniotwórczych;
9. unieszkodliwiania odpadów;
10. odzysku odpadów, w przypadku gdy odpady mają kontakt z powierzchnią ziemi;
11. magazynowania odpadów, z wyłączeniem wstępnego magazynowania przez ich wytwórcę;
12. wydobywania kopalin;
13. lokalizowania nowych ujęć wód podziemnych, z wyłączeniem:
 - b) studni zastępczych lub awaryjnych istniejącego ujęcia wody,
 - c) ujęć wykorzystywanych na potrzeby zwykłego korzystania z wód;
14. lokalizowania cmentarzy oraz grzebania zwłok zwierzęcych.

Ustalenia zmiany planu nie wprowadzają żadnych form zagospodarowania, które mogłyby wpłynąć negatywnie na zasoby wód podziemnych. Wprowadzana zabudowa, dzięki zapewnieniu odprowadzania powstających ścieków komunalnych oraz właściwego zagospodarowania powstających odpadów nie będzie oddziaływać na jakość wód. Pobór wody z ujęć dla celów socjalno – bytowych mieszkańców jest niewielki. Ustalenia zmiany planu nie przewidują gwałtownego wzrostu ilości pobieranych wód ani poboru do celów nieokreślonych w obowiązujących pozwoleniach wodnoprawnych. Pobór wód dla wodociągu nie zaburzy ilości i jakości występujących wód podziemnych. Ubytek wód spowodowany poborem wody dla celów konsumpcyjnych i sanitarnych ludności będzie uzupełniany dzięki procesom naturalnego obiegu wód w ekosystemie. Nie przewiduje się przedostania zanieczyszczeń do urządzeń ujmujących i rurociągów przesyłających wodę do odbiorców.

Ustalenia zmiany planu nakazują wszelkim rodzajom zagospodarowania prowadzonym na terenie oznaczonych symbolami P, stosowanie nowoczesnych, dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, umożliwiających eliminowanie niekorzystnego oddziaływania inwestycji na poszczególne elementy środowiska, zapewniające ograniczenie uciążliwości do granic władania poszczególnych inwestycji.

Podczas budowy inwestycji planowanych ustaleniami zmiany planu zostaną użyte maszyny i urządzenia we właściwym stanie technicznym. Nie przewiduje się przecieków olejów, smarów i paliw do środowiska. Również wszystkie transformatory muszą być wyposażone w szczelne misy olejowe, chroniące przed ewentualnym wyciekami oleju.

Ochrona wód powierzchniowych

Ochrona wód powierzchniowych w zlewni rzeki Białej Nidy i jej dopływach, wymaga uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej na obszarze zmiany planu oraz ograniczenia lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie posiadających stosownych

zabezpieczeń proekologicznych. Działania te umożliwią systematyczną poprawę jakości wód powierzchniowych.

W granicach zmiany planu nie występują istniejące ciekі wodne. Miejscami spotykamy jedynie istniejące rowy melioracyjne.

W granicach sołectwa Żarczyce Małe, **ustalenia zmiany planu wprowadzają fragment terenu zbiornika wodnego** (oznaczonego symbolem WS), o powierzchni 0,47 ha, planowanego w większości poza terenami objętymi opracowaniem, w granicach obecnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zmiana planu przewiduje budowę zbiornika wód powierzchniowych dla celów gospodarczych, krajobrazowych lub rekreacyjnych oraz służących zachowaniu właściwych stosunków wodnych terenu.

Wokół zbiorników wód powierzchniowych ustalenia nakazują zapewnienie dostęp do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz na potrzeby wykonywania robót związanych z ich utrzymaniem, oraz zakazują grodzenia nieruchomości przyległych do zbiornika wodnego w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu.

W granicach zbiornika wodnego oraz w bezpośrednim jego sąsiedztwie ustalenia zmiany planu dopuszczają realizację urządzeń i budowli związanych z użytkowaniem zbiornika.

Zbiornik ten wynikał z poprzednich wersji programów retencyjnych dla byłego województwa kieleckiego. Program ten przewidywał budowę zbiornika „Żarczyce” na cieku od Ludwinowa o poniższych parametrach:

– rzędna piętrzenia max	– 237,50	m n.p.m.
– powierzchnia zalewu max	– 500 000	m ²
– obj. zbiornika max	– 808 000	m ³

Jego budowy **nie przewiduje** obowiązujący **Program małej retencji województwa świętokrzyskiego**. Powstanie zbiornika jest mało prawdopodobne, głównie ze względu na brak zapewnionych funduszy na jego realizację oraz znajdujące się poniżej zbiornika tereny objęte ochroną przez sieć ekologiczną Natura 2000 „Dolina Białej Nidy”, obejmującą łąki w dolinie rzeki Lipnicy. W sytuacji odstąpienia od budowy projektowanego zbiornika retencyjnego, ustalenia zmiany planu teren wskazany pod jego realizację przeznaczają na cele zalesień, na warunkach określonych w niniejszej zmianie planu.

Zmiana planu oraz prognoza do zmiany planu **uwzględnia cele środowiskowe zawarte** w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły”, zatwierdzonego przez Prezesa Rady Ministrów, na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22 lutego 2011 r oraz Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Zmiana planu w odniesieniu do zachowania **celów środowiskowych dla wód podziemnych** przewiduje:

- ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód podziemnych,
- ograniczenie wzrostu stężeń zanieczyszczeń powstałych w skutek działalności człowieka.

Zmiana planu w odniesieniu do zachowania **celów środowiskowych dla wód powierzchniowych** przewiduje dla jednolitych części wód powierzchniowych obligatoryjny warunek nie pogarszania ich stanu. Docelowo przewiduje się osiągnięcie co najmniej dobrego potencjału ekologicznego.

Zmiana planu zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną (Dyrektywą 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej) przedstawia aktualne obszary ochronne:

- opisuje wody powierzchniowe i podziemne, które mogą być wykorzystywane dla zaopatrzenia ludności w wodę,
- wydziela część wód przeznaczonych do celów rekreacyjnych (w ramach projektowanego przy granicy zbiornika),
- wskazuje obszary ochrony siedlisk i gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie ,
- w granicach zmiany planu nie występują szczególnie wrażliwe obszary wód powierzchniowych i podziemnych narażone na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych.

Najnowszym dokumentem wyznaczającym cele środowiskowe dla wód, jest Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie **Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły** (Dz. U. z 28 listopada 2016 r. poz. 1911), stanowiący aktualizację dotychczasowego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, wyznacza cele środowiskowe dla obszarów ochrony w granicach których znajdują się tereny objęte niniejszą zmianą planu:

- dla Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu – cel środowiskowy zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów na wybranych ciekach; zachowaniu śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych i oczek wodnych;
- dla Natury 2000 „Dolina Białej Nidy” – cel środowiskowy utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony wód jezior/stawów, starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych, rzek nizinnych i podgórskich; ochrona łąk trzęślicowych, ziołorośli górskich i nadrzecznych; ochrona torfowisk przejściowych i trzęsawisk; ochrona borów i lasów bagiennych, łęgów; odtworzenie warunków korzystnych dla ochrony gatunków: bobra, wydry, kumaka nizinnego, traszki grzebieniastej, czerwonończyka nieparka, czerwonończyka firletka, skójki gruboskorupowej, poczwarówki jajowatej.

Ustalenia z zmiany planu spełniają wyznaczone cele środowiskowe.

Dodatkowo, na terenie gminy Małogoszcz znajdują się następujące obszary chronione, dla których Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, wyznacza cele środowiskowe, są to:

- Chęcińsko – Kielecki Park Krajobrazowy – cel środowiskowy – ochrona zasobów wód; zachowanie elementów rodzimej różnorodności biologicznej środowisk wodnych, tworzenie stref buforowych wzdłuż brzegów cieków i zbiorników wodnych; ochrona obszarów źródliskowych; utrzymanie naturalnego kształtu i przebiegu koryt cieków; zaniechanie obniżania zwierciadła wód podziemnych na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach; budowa progów i zastawek piętrzących na ciekach oraz bystrotoków z materiałów naturalnych;
- Chęcińsko – Kielecki Obszar Chronionego Krajobrazu – cel środowiskowy – polegający na: zapewnieniu bioróżnorodności ekosystemów, a w szczególności najcenniejszych zbiorowisk łąk i torfowisk; zachowanie naturalnych fragmentów obszarów wodnych i wodno-błotnych;
- Konecko – Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu – cel środowiskowy – zachowanie zbiorników wód powierzchniowych naturalnych i sztucznych, utrzymanie meandrów wybranych cieków; zachowaniu śródpolnych i śródleśnych torfowisk, terenów podmokłych i oczek wodnych;
- Natura 2000 „Wzgórza Chęcińsko – Kieleckie” – cel środowiskowy – utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony, korzystnego dla chronionych gat. ryb, ochrona parametrów wody i stanu roślinności ramienicowej; zachowanie naturalnego reżimu hydrologicznego rzeki, dające możliwość powstawania starorzeczy i naturalnego okresowego kontaktu starorzeczy istniejących z wodami rzecznyymi; ochrona zmiennowilgotnych łąk; ochrona ziołorośli górskich i nadrzecznych; ochrona torfowisk przejściowych i trzęsawisk; ochrona borów i lasów bagiennych; ochrona łęgowych lasów; ochrona bobrów, kumaka nizinnego, traszki grzebieniastej, bolenia, minoga strumieniowego, kozy złotawej, zatoczka łamliwego, czerwonończyk nieparka, czerwonończyk firletka, trzepli zielonej, skójki gruboskorupowej, poczwarówki jajowatej;

Ustalenia zmiany planu spełniają wyznaczone cele środowiskowe.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, w granicy gminy Małogoszcz wskazuje do realizacji inwestycję pod nazwą „**Zmiana parametrów hydraulicznych ujściowego odcinka Cieku od Skorkowa w m. Zakrucze, Kopaniny**”, polegającą na przebudowie koryta cieku, mającej na celu ochronę przed powodzią terenów zabudowanych i użytków rolnych. Inwestycję planuje się zrealizować do grudnia 2020, ze środków Budżetu Państwa.

W granicach zmiany planu wszystkie istniejące i projektowane inwestycje mają zaprojektowany prawidłowy sposób odprowadzania i oczyszczania ścieków oraz gospodarowania odpadami, uniemożliwiający przedostanie się zanieczyszczeń do wód.

Zagospodarowanie terenu przewidziane ustaleniami zmiany planu **nie będzie wywierać niekorzystnego wpływu na zasoby wód podziemnych** w Głównych Zbiornikach Wód Podziemnych: GZWP Nr 416 „Małogoszcz” i GZWP Nr 409 „Niecka Miechowska SE”, w tym dla ujęć wód. Realizacja ustaleń zmiany planu nie będzie **wywierać niekorzystnego wpływu na stan wód powierzchniowych**.

b) Ochrona gruntów rolnych i leśnych

Obszary objęte zmianą planu, stanowią grunty rolne w klasach bonitacyjnych od RIIIA do RVI (oraz PS i Ł od IV do VI) – pochodzenia mineralnego, w tym nie wymagające, w świetle ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 909 z późn. zm.) uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego na cele nierolnicze.

Na fragmentach sołectw: Kozłów, Mieronice, Mniszek, Wiśnicz, Wygnanów i Żarczyce Małe, objętych zmianą planu, występują tereny zmeliorowane. Do obszarów tych należą przede wszystkim tereny pól ornych, podmokłych łąk oraz dolin rzek i mniejszych cieków wodnych.

W granicach zmiany planu znajdują się istniejące tereny lasów i gruntów leśnych zlokalizowane w sołectwach Henryków, Kozłów, Ludwinów i Mieronice. W ich granicach ustalenia planu przewidują prowadzenie zrównoważonej gospodarki leśnej, zachowującej dotychczasowe funkcje lasów: gospodarczą, ochronną, klimatotwórczą, turystyczno - rekreacyjną, dydaktyczną i kulturową.

Dla części terenu objętego zmianą planu uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego i leśnego na cele nierolnicze i nieleśne decyzjami:

- Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi znak:GZ.tr.602.379.2016 z dnia 16 stycznia 2017 r.;
- Marszałka Województwa Świętokrzyskiego znak: OWŚ-III.7151.26.2.2015 z dnia 12.01.2016 r.

Zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze nie uzyskały fragmenty gleb w klasach RIII planowane pierwotnie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN) w sołectwach Kozłów i Mieronice. Tereny te niniejsza zmieniona wersja uchwały przeznacza pod typowo rolniczą zabudowę zagrodową (RM), służącą zamieszkiwaniu, produkcji i obsłudze gospodarki rolniczej, sadowniczej, ogrodniczej i hodowlanej a częściowo pozostawia jako grunty rolne.

Przy zagospodarowywaniu terenów rolnych na cele budowlane powinno stosować się rozwiązania terenooszczędne.

W granicach zmiany planu ustalenia przewidują zalesić część gruntów rolnych, na terenach oznaczonych symbolem ZL.p. Uchwała przewiduje wprowadzenie zalesień na podstawie planów zalesienia, opracowanych na warunkach określonych w przepisach szczególnych dotyczących problematyki gospodarki leśnej.

Przy zalesianiu gruntów zmeliorowanych (rowami) uchwała nakazuje uwzględnić potrzebę zapewnienia dostępu do rowów w celu ich konserwacji i odbudowy w pasie ok. 1,5 m od granicy rowu.

W przypadku zalesiania terenów zmeliorowanych (siecią drenarską), przed zalesieniem zgodnie z uchwałą należy wystąpić do administratora urządzeń melioracyjnych o zmianę ewidencji urządzeń melioracyjnych oraz gruntów zmeliorowanych, w obrębie projektowanych zalesień.

Uchwała przewiduje zalesienia w sołectwach: Kozłów, Wiśnicz, Wygnanów i Żarczyce Małe. Zdecydowana większość terenów planowanych do zalesienia obejmuje grunty orne niskich klas bonitacyjnych (wg ewidencji gruntów RV i RVI). Wyjątkiem są fragmenty niektórych działek położonych w sołectwach Kozłów i Wygnanów, które obejmują zalesienia terenów stanowiących wg ewidencji gruntów ŁV, ŁVI, PsV. Niniejsze fragmenty w większości nie są już użytkowane jako łąki i pastwiska. Obecnie porasta je młody, niedawno posadzony las (drzewa do 5 lat), lub stanowią tereny ugorów porośniętych samosiewkami drzew, często już wieloletnich. Wprowadzenie planowych zalesień, na podstawie planów urządzania terenów leśnych, pozwoli na dobór właściwych dla planowanego siedliska gatunków, a nie samoistne zarastanie terenu przez przypadkowy samosiew. Przeprowadzona na tych terenach inwentaryzacja występujących gatunków wykazała jedynie obecność gatunków pospolitych nie objętych ochroną. Nie występują tu cenne siedliska roślinności nie leśnej. Zalesienie niniejszych terenów podniesie różnorodność biologiczną terenów niskich klas bonitacyjnych, nie ekonomicznych gospodarczo.

c) Ochrona ciągów i korytarzy ekologicznych

Tereny objęte zmianą planu położone w sołectwach Mniszek oraz Rembieszycy, wraz z doliną Nidy (Białej Nidy) oraz otaczającymi ją terenami leśnymi stanowią część Krajowego Korytarza Ekologicznego Południowo-Centralnego (KPdC), w części Korytarza Ekologicznego Doliny Nidy. Klasyfikacja korytarzy ekologicznych została przytoczona na podstawie opracowania „Projektu korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce” wykonanego przez zespół pod kierownictwem prof. Włodzimierza Jędrzejewskiego.

Korytarz Południowo-Centralny (KPdC) łączy Roztocze, Puszcę Solską z Lasami Janowskimi, następnie przechodzi lasami wzdłuż doliny Wisły. Potem skręca na zachód i łukiem nad Puszczą Świętokrzyską dochodzi do Przedborskiego oraz Załęczańskiego Parku Krajobrazowego. Następnie poprzez Lasy Lublinieckie i Bory Stobrawskie idzie do Lasów Milickich, Doliny Baryczy i kończy się w Borach Dolnośląskich.

Wyznaczony korytarz główny stanowi ważne ogniwo łączności ekologicznej w skali Europy. Przez puszcze północnej Polski oraz sieć korytarzy, ciągłość wschodnio-europejskich obszarów przyrodniczych może być przedłużona aż do zachodnich granic Polski oraz wschodnich Niemiec. Umożliwiłoby to migracje zwierząt w skali kontynentalnej i rekolonizację zachodniej Polski i innych krajów Europy przez rzadkie gatunki zwierząt i roślin.

Doliny rzek i cieków w granicach opracowania zaliczone zostały do lokalnych ciągów ekologicznych.

Na terenach tych należy przestrzegać następujących zaleceń:

- preferowanie rozwoju trwałych użytków zielonych na terenach bezpośrednio przylegających do rzek,
- działania mające na celu likwidowanie i nie wprowadzanie do środowiska barier poprzecznych ograniczających przepływ powietrza i wód,
- ochrony i uzupełnienia biologicznej obudowy rzek (zadrzewienia przywodne).

Zabudowa wprowadzana ustaleniami zmiany planu w granicach korytarza ekologicznego „Dolina Nidy” stanowi: drugą, wschodnią nitkę zabudowy w sołectwie Mniszek, położoną przy istniejącym ciągu komunikacyjnym, oraz uzupełnienie lub dalszą kontynuację istniejących terenów budowlanych w sołectwie Rembieszyce również zlokalizowanych wzdłuż istniejących dróg. Wprowadzane rozwiązanie nie stanowi przegrody istniejącego korytarza ekologicznego i nie będzie miało wpływu na jego drożność. Planowane zagospodarowanie nie zakłóca ciągłości korytarza ani jego prawidłowego funkcjonowania.

4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym i powiatowym

Najważniejsze cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu **międzynarodowym** wyznaczają:

- Konferencja Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. – na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju,
- Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI w – zredagowany przez ONZ w Raporcie „Nasza Wspólna Przyszłość” – część II pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody”,
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu sporządzoną w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r.,
- Konwencja o zakazie używania technicznych środków oddziaływania na środowisko w celach militarnych lub jakichkolwiek innych celach wrogich, sporządzoną w Genewie dnia 18 maja 1977 r.,
- Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, sporządzoną w Genewie 13 listopada 1979 r.,
- Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, dotyczący długofalowego finansowania wspólnego programu monitoringu i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie (EMEP), sporządzony w Genewie 28 września 1984 r.
- Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, w sprawie zmniejszania emisji tlenków azotu lub ich transgranicznych strumieni, sporządzony w Sofii 31 października 1988 r. (tzw. „protokół azotowy”),
- Protokół do Konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, w sprawie dalszego ograniczenia emisji siarki, sporządzony 14 czerwca 1994 r. w Oslo (tzw. „II protokół siarkowy”),
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzoną w Espoo 25 lutego 1991 r.,
- Konwencja Wiedeńska o ochronie warstwy ozonowej, sporządzoną w Wiedniu 22 marca 1985 r.,
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, sporządzony w Montrealu 16 września 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi i poprawkami kopenhaskimi,
- Konwencja w sprawie zmian klimatu wraz z protokołem sporządzonym w Kyoto w dniach 1-10 grudnia 1997 r., zobowiązującą państwa- Strony do redukcji emisji tzw. gazów cieplarnianych,
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska sporządzoną w Aarhus 25 czerwca 1998 r., zawierającą zobowiązanie się Stron do podjęcia działań zmierzających do wprowadzenia rozwiązań umożliwiających dostęp społeczeństwa do informacji dotyczących stanu i ochrony środowiska.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu **wspólnotowym** wyznaczają uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne. Najważniejsze z pośród nich to:

- Uchwała 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1836/93/EWG z dnia 29 czerwca 1993 r. w sprawie dobrowolnego uczestnictwa firm przemysłowych w systemie zarządzania ochroną środowiska i przeglądów ekologicznych,
- Dyrektywa 96/62/EU z dnia 27 września 1996 r. w sprawie jakości powietrza,
- Dyrektywa 96/61/EC z 24 września 1996 r. w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń,
- Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów,
- Dyrektywa Rady z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne,
- Rozporządzenie Rady 3254/91/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej,
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG,
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu **krajowym** określają:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art.5 zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, w art. 74 stwierdza, że ochrona środowiska jest obowiązkiem m.in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom,
- Ustawy i Rozporządzenia mówiące o ochronie środowiska, przytoczone w pkt. 1.3 niniejszego opracowania.

Cele ochrony środowiska na szczeblu **wojewódzkim** określają:

- Regionalny Program Operacyjny Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014 – 2020 – czwarta wersja projektu przyjęta przez Zarządu Województwa Świętokrzyskiego w marcu 2014 r.
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, przyjęty przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XLVIII/833/14 z dnia 22 września 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego zwanej dalej Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2014 r., poz. 2870).
- Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego przyjęta przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XXXIII/589/13 w dniu 16 lipca 2013 r. w sprawie przyjęcia aktualizacji Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 24 lipca 2013r., Poz. 2914).
- Programu ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego na lata 2015-2020 z perspektywą do 2025 roku, przyjęta Uchwałą Nr XX/290/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 5 lutego 2016 r.
- Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego na lata 2012 – 2018 przyjęty Uchwałą Nr XXI/360/12 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 czerwca 2012 r.
- Aktualizacja Planu gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego, przyjęta Uchwałą Nr XXV/356/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r.
- Aktualizacja Programu ochrony powietrza (POP) dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych, przyjęta Uchwałą Nr XVII/248/15 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 listopada 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2015 r., poz. 3890).
- Programu Rozwoju Infrastruktury Transportowej Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 – przyjęty Uchwałą Nr XXVI/367/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 26 września 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Święt. z 2016 r., poz. 2910).
- Program SOPO – Rozpoznanie i udokumentowanie i zaznaczenie na mapie w skali 1:10000 osuwisk oraz terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi w Polsce, (obejmujący swym zasięgiem prawie całe woj. świętokrzyskie) – projekt.

Cele ochrony środowiska na szczeblu **powiatowym** określają:

- Plan Rozwoju Lokalnego Powiatu Jędrzejowskiego.
- Powiatowy Plan Gospodarki Odpadami.
- Powiatowy Program Ochrony Środowiska.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, powiatowym istotne z punktu widzenia niniejszego dokumentu, zostały w nim **uwzględnione w całości**.

5. Czynniki mogące pogorszyć stan środowiska objętego niniejszą analizą

5.1. Pobór wód

Zmiana planu przyjmuje do zachowania (z możliwością rozbudowy i przebudowy) istniejące sieci wodociągowe. Zaopatrzenie w wodę terenów objętych zmianą planu będzie zapewnione z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę, spełniającą wymagania określone w obowiązujących przepisach, na warunkach określonych przez zarządzającą siecią.

Zaopatrzenie w wodę obszarów objętych zmianą planu realizowane będzie za pomocą istniejących wodociągów **grupowych**: „**Kozłów**” (z ujęciem po wschodniej stronie sołectwa Kozłów), „**Małogoszcz**” (z ujęciem „Leśnica” w lesie, na terenie sołectwa Żarczyce Duże, przy zachodniej granicy miasta Małogoszcz); „**Bocheniec – Karsznice**” (z ujęciem w południowej części sołectwa Nowa Wieś).

Wodociąg „Kozłów” pracuje w oparciu o dwie studnie wiercone (zasadniczą i awaryjną) wykonane na północ od drogi Kozłów – Ludwinów, o łącznych zasobach eksploatacyjnych wody (z formacji kredy górnej) zatwierdzonych w 1996 r. przez Urząd Wojewódzki w Kielcach decyzją z dnia 21.06.1996 r. nr OS.II.7530/40/96 w wysokości $Q_e = 40,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $S = 8,0 \text{ m}$. Pracę wodociągu wspomagają zbiorniki wyrównawcze o pojemności $V = 2 \times 100 \text{ m}^3$ wykonane na terenie stacji wodociągowej obok studni. Sieć wodociągowa ma średnice ϕ : 225, 160, 110, 90 mm. Wodociąg ten obsługuje sołectwa: Kozłów, Ludwinów, Henryków, Wiśnicz, Lasochów.

Pobór wody z ujęcia w Kozłowie odbywa się w oparciu o pozwolenie wodnoprawne udzielone użytkownikowi ujęcia przez Starostę Jędrzejowskiego decyzją z dnia 29.12.2006 r. znak: OŚRiL.IV. 6223-22/06 – zał. nr IV, z terminem ważności do końca 2016 r., w ilości: $Q_{\text{sr dob}} = 306,0 \text{ m}^3/\text{d}$ i $Q_{\text{max h}} = 40,0 \text{ m}^3/\text{h}$.

Wodociąg grupowy „**Małogoszcz**” działa w oparciu o dwie studnie wykonane na terenie sołectwa Żarczyce Duże, o zasobach $Q_e = 102,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 4,1 \text{ m}$, zatwierdzone decyzją OS.II-8530/25/89 z dnia 26.05.1989., wydaną przez Wojewodę Kieleckiego.

Pozwolenie wodnoprawne na pobór wody udzielono decyzją: OŚR.6341.25.2012.ZS z 03.01.2013 r., wydaną przez Starostę Jędrzejowskiego, udzieloną do 31.12.2032 r. Wodociąg obsługuje: Mieronice, Lipnicę i Złotniki oraz Małogoszcz, Leśnicę, Żarczyce Duże, Żarczyce Małe, , Mniszek, Ludwinów, Kozłów, Wiśnicz, Góry Lasochowskie i Wygnanów.

Wodociąg grupowy „**Bocheniec – Karsznice**” działa w oparciu o studnie wykonane w sołectwie Nowa Wieś o zasobach $Q_e = 42,0 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $s = 4,2 \text{ m}$, zatwierdzone decyzją OS.II.8530/12/86 z dnia 31.01.1986, wydaną przez Wojewodę Kieleckiego.

Pozwolenie wodnoprawne udzielono w decyzji OŚR.6341.26.2012.ZS z 10.12.2012 r. wydanej przez Starostę Jędrzejowskiego, udzielonej na czas od 01.01.2013 r. do 31.12.2032 r. Wodociąg obsługuje: Karsznice, Rembieszyce i Wolę Tesserowa oraz Bocheniec, Nową Wieś i Dołki.

5.2. Odprowadzanie ścieków

W granicach zmiany planu nie ma istniejącej kanalizacji sanitarnej. Zgodnie z ustaleniami zmiany planu ścieki sanitarno – bytowe z obszaru zmiany planu należy docelowo odprowadzić do istniejącej i projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej pracującej w systemie grawitacyjno – pompowym lub niskociśnieniowym, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

Na okres przejściowy do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej ustalenia dopuszczają korzystanie ze szczelnych bezodpływowych zbiorników z zapewnieniem wywozu ścieków do punktu zlewnego na oczyszczalni ścieków w Zakruczu lub z przydomowych oczyszczalni ścieków lokalizowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi..

Cały teren objęty zmianą planu jest zwodociągowany. Budowanie sieci wodociągowej bez równoległego kanalizowania sołectw stwarza bezpośrednie zagrożenie dla stanu wód podziemnych i powierzchniowych. Zagrożenie nasila się na skutek wzrostu ilości pobieranych wód, a tym samym wzrostu ilości ścieków, czasami odprowadzanych w przypadkowe miejsca, zamiast do szczelnych zbiorników z obowiązkowym wywozem na punkt zlewny oczyszczalni w sołectwie Zakrucze (jak to nakazują ustalenia zmiany planu). Stan ten ulegnie poprawie po wybudowaniu sieci kanalizacyjnej.

Oczyszczalnia w Zakruczu obecnie obsługuje teren miasta Małogoszcz, teren Cementowni, oraz miejscowości: Dołki, Bocheniec i Nową Wieś. Praca sieci kanalizacyjnej jest wspomagana przez 4 pompownie ścieków.

Oczyszczalnia jest typu mechaniczno – biologicznego o przepustowości 1 200 m³/d. W jej skład wchodzi następujące urządzenia: krata mechaniczna, piaskownik poziomy dwukomorowy, 3 szt. Osadników- wstępnych typu Imhoff, złoża biologiczne I⁰, złoża biologiczne II⁰, 2 szt. osadników wtórnych, komora mieszania koagulanta, osadnik pokoagulacyjny, 7 szt. poletek osadowych.

Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Małogoszczu, obsługujący oczyszczalnię, posiada pozwolenie wodnoprawne – Decyzja Starosty Jędrzejowskiego z dnia 21.08.2009 r, znak: OŚRiL.IV-6223-18/09., na odprowadzenie ścieków komunalnych z istniejącej mechaniczno – biologicznej gminnej oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w miejscowości Zakrucze, do rzeki Biała Nida wylotem zlokalizowanym w km 7+500 jej biegu (lewy brzeg). Zezwala na odprowadzenie oczyszczonych ścieków w ilości: $Q_{sr. d.} = 1\ 200\ m^3/d$, $Q_{max. d.} = 1\ 650\ m^3/d$, $Q_{max. h.} = 120\ m^3/h$. Oczyszczalnia ścieków obsługuje w ilości 5.715 =. RLM. Pozwolenie wodnoprawne jest udzielone do dnia **31 sierpnia 2019 r.**, pod warunkiem, że stężenia zanieczyszczeń w odprowadzanych ściekach nie przekroczą:

$$BZT_5 = 25,0\ mg\ O_2/dm^3, \text{ zawiesina ogólna} = 35,0\ mg/dm^3, ChZT = 125,0\ mg\ O_2/dm^3$$

Oczyszczalnia ścieków jest częściowo wykorzystana, w związku z tym przewiduje się podłączenie sieci kanalizacji sanitarnej z kolejnych miejscowości.

W granicach zmiany planu nie ma istniejącego systemu **kanalizacji deszczowej**. Ustalenia zmiany planu nie przewidują budowy takiego systemu. Przewidują natomiast odprowadzenie wód opadowych (z terenu objętego zmianą planu) powierzchniowo po terenie działek, do systemu rowów zlokalizowanych w sąsiedztwie istniejących dróg i ulic.

Wody opadowe i roztopowe ujęte w szczelne otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne pochodzące z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych terenów, należy oczyścić przed wprowadzeniem do wód lub ziemi, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r., w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U.2014.1800). Wody opadowe pochodzące z zanieczyszczonych terenów utwardzonych innych niż określone w rozporządzeniu, w przypadku przekroczenia dopuszczalnych stężeń, również wymagają oczyszczenia.

5.3. Gromadzenie odpadów

Odpady komunalne powstające w wyniku działalności bytowo – gospodarczej człowieka charakteryzują się bardzo zróżnicowanym składem i potencjalnie dużą szkodliwością dla środowiska przyrodniczego. Zawarte w tych odpadach substancje organiczne pochodzenia naturalnego w połączeniu z innymi substancjami stanowią zagrożenie wynikające z niekontrolowanych procesów odbywających się w warunkach beztlenowych i samoczynnie w nich przebiegających. Przy niewłaściwym ich składowaniu zanieczyszczenia rozpuszczone opadami mogą przeniknąć do gleby i wód podziemnych.

Zgodnie z ustaleniami zmiany planu, odpady stałe z obszaru opracowania należy gromadzić w indywidualnych pojemnikach lub kontenerach lokalizowanych w granicach terenów zainwestowanych i zapewnić ich wywóz zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę Miejską w Małogoszczu. W celu ograniczenia ilości wywożonych odpadów należy prowadzić segregację odpadów i odzysk surowców wtórnych.

Obecnie odpady komunalne z terenu gminy Małogoszcz wywożone na składowisko w miejscowości Promnik w gminie Strawczyn. Jest to składowisko docelowe, wybudowane z zachowaniem wszystkich niezbędnych zabezpieczeń gwarantujących utrudnione przenikanie zanieczyszczeń do środowiska.

Działania powodujące lub mogące powodować powstanie odpadów, powinny być planowane, projektowane i prowadzone, tak aby:

- zapobiegać powstawaniu odpadów lub ograniczać ilość odpadów i ich negatywne oddziaływania na środowisko,
- zapewnić zgodne z zasadami ochrony środowiska odzysk, jeżeli nie udało się zapobiec powstaniu odpadów,
- zapewnić zgodne z zasadami ochrony środowiska unieszkodliwianie odpadów, których powstaniu

- nie udało się zapobiec lub których nie udało się poddać odzyskowi,
- oraz należy prowadzić zbierane odpadów w sposób selektywny, zgodnie z zasadami określonymi w Ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21 z późniejszymi zmianami).

5.4. Gazownictwo

Doprowadzenie gazu wymaga przeprowadzenia prac ziemnych związanych z budową rurociągów i stacji redukcyjnej gazu. Ewentualne powstanie awarii podczas eksploatacji rurociągów gazowych (instalacji) może przyczynić się do zagrożenia życia ludności i bezpieczeństwa mienia na skutek niekontrolowanego zapłonu i wybuchu gazu.

Obszar zmiany planu w okresie docelowym będzie zasilany gazem przewodowym, z istniejącej stacji redukcyjno – pomiarowej gazu, zlokalizowanej poza obszarem planu w miejscowości Żarczyce Małe, za pomocą sieci rozdzielczej gazu średniego ciśnienia i/lub niskiego ciśnienia. Sieć będzie prowadzona w pasach drogowych lub w granicach działek, w sposób umożliwiający dalsze wykorzystywanie działki na cele określone w zmianie planu, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

Do czasu realizacji sieci gazu przewodowego uchwała dopuszcza korzystanie z gazu butlowego propan – butan.

Dla projektowanego przebiegu sieci gazowej średniego ciśnienia obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości pasa terenu – 1,0 m; dla gazociągu lokalizowanego w przecinkach leśnych lub w sąsiedztwie lasu obowiązuje pas o szerokości – 2,0 m od osi gazociągu.

Ograniczenia w gospodarowaniu w obrębie strefy kontrolowanej, określa Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r. poz. 640).

5.5. Działalność gospodarcza i produkcyjna

W granicach zmiany planu znajduje się jeden teren zabudowy produkcyjnej, magazynów i składów, oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem **P**. Teren znajduje się sołectwie Mieronice i zajmuje działkę o pow. 0,95 ha. Jest to teren istniejącej działalności gospodarczej.

W granicach terenu **P** uchwała przewiduje jako przeznaczenie podstawowe – lokalizację obiektów związanych z różnorodną działalnością gospodarczą produkcyjną, magazynowaniem i składowaniem; a jako przeznaczenie dopuszczalne – lokalizację infrastruktury technicznej, urządzeń obsługi komunikacji, zieleni izolacyjnej, oraz pomieszczeń mieszkalnych lub budynków mieszkalnych, związanych z działalnością gospodarczą.

Dodatkowo, w granicach terenów produkcyjno-składowych uchwała przewiduje możliwość lokalizacji nowych obiektów funkcjonalnie powiązanych z podstawową funkcją terenu lub stanowiących istotne uzupełnienie funkcji podstawowej o profilu produkcji nie sprzecznym z podstawową działalnością.

W celu ochrony walorów środowiska, uchwała nakazuje stosowanie w projektach budowlanych projektowanych i przebudowywanych obiektów nowoczesnych, dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, umożliwiających eliminowanie niekorzystnego oddziaływania inwestycji na poszczególne elementy środowiska, zapewniające ograniczenie uciążliwości do granic władania poszczególnych inwestycji.

Zgodnie z uchwałą wysokość projektowanych i przebudowywanych budynków produkcyjnych, magazynowych i składowych należy ograniczyć do jednej kondygnacji nadziemnej, do wysokości dostosowanej do programu i technologii inwestycji. Wysokość innych obiektów i urządzeń budowlanych nie wymienionych wyżej do wysokości wynikającej z funkcji i technologii.

Na budynkach produkcyjnych, magazynowych, składowych uchwała dopuszcza się zastosowanie pokryć dachowych, nienawiązujących do dachów tradycyjnych, dostosowanych do funkcji i technologii budynku.

Należy zapewnić dbałość o estetykę wykończenia elewacji, stosowanie materiałów wykończeniowych naturalnych oraz stosowanie stonowanej kolorystyki zabudowy z dopuszczeniem pojedynczych elementów kontrastowych wynikających z barw lub logo firmy usługowo-produkcyjnej.

Ustalenia planu nakazują realizację przy nowych obiektach usługowo-produkcyjnych zieleni izolacyjno-dekoracyjnej, uwzględniającej ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji.

Inwestycja ta, ze względu na niewielką powierzchnię, położenie poza obszarami chronionego krajobrazu, nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zapewnienie ograniczenia potencjalnej uciążliwości inwestycji (np. hałasowej) do granic władania, w połączeniu z oczyszczeniem powstających ścieków w tym zanieczyszczonych wód opadowych odpływających z powierzchni utwardzonych, odbiorem i właściwą utylizacją powstających odpadów, inwestycja ta nie będzie wykazywać negatywnego oddziaływania na środowisko.

5.6. Komunikacja

Ważnym zagadnieniem są zanieczyszczenia pochodzące od komunikacji drogowej. Dużą przeszkodą w omówieniu tej kwestii jest brak stosownych pomiarów wykonywanych na terenie gminy. W przypadku dróg o zwiększonym natężeniu ruchu należy liczyć się z okresowo podwyższonymi, ale prawdopodobnie nieprzekraczającymi norm, stężeniami węglowodorów, tlenu węgla, tlenków azotu, ozonu, aldehydów, pyłów i metali, w tym zwłaszcza ołowiu. Istotne znaczenie ma również zapylenie powstające na skutek ścierania się opon i nawierzchni dróg. Komunikacja jest też istotnym źródłem hałasu.

Ustalenia zmiany planu przewidują obsługę komunikacyjną terenu zmiany planu oraz ruchu tranzytowego z systemu dróg publicznych i wewnętrznych zlokalizowanych w granicach opracowania oraz dróg zlokalizowanych na obrzeżach i poza jego granicami, dla których parametry techniczne

zostały określone w planie stanowiącym przedmiot zmiany oraz nowe drogi i ciągi pieszo-jezdne, określone w niniejszej zmianie planu.

Rozwój sieci drogowej, ma na celu dostosowanie parametrów dróg do wartości normatywnych, umożliwiających bezpieczną komunikację drogową. Skutkiem budowy lub przebudowy dróg, będzie wzrost natężenia ruchu pojazdów na ciągach komunikacyjnych, o obecnie niskim nasileniu ruchu lub powstanie nowych urządzonych dróg, w miejscach obecnie ich pozbawionych (w granicach istniejących terenów rolnych).

Ustalenia zmiany planu przewidują powstanie następujących nowych dróg:

- projektowane drogi wewnętrzne klasy lokalnej, obsługujące zabudowę mieszkaniową, oznaczone symbolem **KDW-L**, o długości 1 273 m (1,53 ha),
- projektowane odcinki dróg wewnętrznych, ogólnodostępnych, obsługujących projektowaną zabudowę, oznaczone symbolami: **KDW.1** (o długości 4 287 m, 3,65 ha), **KDW.2** (o długości 776 m, 0,78 ha), **KDW.3** (o długości 1 347 m, 1,04 ha); różniące się planowaną szerokością w liniach rozgraniczających,
- projektowane ciągi pieszo-jezdne łączące tereny zabudowane z terenami sąsiadującymi w tym terenami gruntów rolnych, oznaczone symbolem **KX** o długości 461 m (0,23 ha).

Konieczne jest doprowadzenie istniejących dróg do wymagań normatywnych dla danej klasy dróg, w tym poszerzenia niektórych z nich. Przy założeniu poprawy nawierzchni jezdni dróg przebudowywanych, uciążliwości akustyczne i wibracyjne zostaną znacznie złagodzone. Ustalenia przewidują poszerzenia pasa drogowego następujących istniejących dróg:

- drogi **KD-G.3** o długości 686 m (0,76 ha),
- drogi **KD-Z.1** o długości 473 m (0,12 ha),
- drogi **KD-Z.3** o długości 506 m (0,82 ha),
- drogi **KD-Z.4** o długości 115 m (0,06 ha),
- drogi **KD-Z.5** o długości 695 m (0,48 ha),
- drogi **KD-L.6** o długości 417 m (0,63 ha),
- drogi **KD-L.9** o długości 1 240 m (1,57 ha),
- drogi **KD-L.10** o długości 142 m (0,08 ha),
- drogi **KD-L.11** o długości 1 053 m (0,97 ha),
- drogi **KD-L.12** o długości 1 957 m (0,82 ha),
- drogi **KD-L.17** o długości 65 m (0,09 ha),
- drogi **KD-L.18** o długości 421 m (0,46 ha),
- drogi **KD-D** o długości 125 m (0,21 ha),
- drogi **KDW-D.1** o długości 106 m (0,12 ha),
- drogi **KDW-D.2** o długości 120 m (0,05 ha).

W programie inwestycji i projektach budowlanych dróg należy zastosować nowoczesne, dostępne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, umożliwiające eliminowanie niekorzystnego oddziaływania inwestycji na poszczególne elementy środowiska, w tym zdrowie i bezpieczeństwo ludzi, poprzez zastosowanie stosownych zabezpieczeń przed zapyleniem i hałasem oraz rozwiązania umożliwiające zachowanie lub przebudowę istniejących rowów, stanowiących naturalny system odwadniający terenu, w sposób gwarantujący zachowanie ciągłości przepływów i obudowę biologiczną cieków. Przejazdy przez pas obudowy biologicznej rowów, należy wykonać przepustami uwzględniającymi drożność przepływu wód, migracje roślin i zwierząt, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Wody opadowe odprowadzane z terenu dróg powinny spełniać warunki określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzeniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2014 r. Poz. 1800).

Realizacja sieci drogowej jest niezbędnym elementem zapewnienia właściwych warunków zamieszkiwania ludności oraz umożliwia rozwój społeczno – gospodarczy terenów. Ważne jest jednak, aby na wszystkich etapach realizowania sieci drogowej stosować zasady ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Niniejsza zmiana planu przewiduje wyłącznie budowę nowych dróg klasy wewnętrznej (lokalnej), a więc nie odznaczających się wysokim natężeniem ruchu i nie prowadzących ruchu tranzytowego, planowanych do obsługi nowych terenów zabudowy mieszkaniowej. Drogi te nie przecinają terenów objętych ochroną przez sieć Natura 2000, nie przecinają naturalnych cieków wodnych ani szlaków migracji zwierząt. W granicach zmiany planu nie występują również stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin. Projektowane drogi najczęściej wykonane są po śladach istniejących dróg dojazdowych do pól i lasów. Poszerzenia istniejących dróg wyższej kategorii będzie miało wyłącznie wpływ nie niewielki pas terenu położony wzdłuż istniejących, asfaltowych dróg i nie będzie negatywnie oddziaływać na przyrodę w rejonie opracowania. Wpłynie natomiast korzystnie na bezpieczeństwo i komfort ruchu drogowego użytkowników. Wykonanie nowych dróg w zgodzie ze wszystkimi ustaleniami zmiany planu nie będzie niekorzystnie oddziaływać na środowisko w granicach zmiany planu jak i w jego otoczeniu.

5.7. Zabudowa mieszkaniowa, rekreacyjna i usługowa

Na stan środowiska objętego granicami niniejszej zmiany planu może mieć wpływ istniejąca i projektowana zabudowa:

- wielofunkcyjna (oznaczona symbolem MM),
- zagrodowa, (oznaczona symbolem RM),
- mieszkaniowa jednorodzinna, (oznaczona symbolem MN),
- rekreacji indywidualnej, (oznaczona symbolem ML),
- usługowa, (oznaczona symbolem U).

Dla terenów MM, uchwała przewiduje lokalizację zabudowy zagrodowej służącej zamieszkiwaniu, produkcji i obsłudze gospodarki rolniczej, sadowniczej, ogrodniczej i hodowlanej, budynków mieszkalnych jednorodzinnych, usług podstawowych, lokalizowanych w częściach budynków mieszkalnych lub jako obiekty wolnostojące. Dodatkowo dopuszcza lokalizację usług produkcyjnych, rzemiosła, obsługi turystyki, infrastruktury technicznej, garaży, parkingów, zieleni.

Dla terenów RM, uchwała przewiduje lokalizację zabudowy zagrodowej służącej zamieszkiwaniu, produkcji i obsłudze gospodarki rolniczej, sadowniczej, ogrodniczej i hodowlanej. Dodatkowo dopuszcza lokalizację usług związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym, w częściach budynków mieszkalnych lub jako obiekty wolnostojące, infrastruktury technicznej, garaży, parkingów związanych z funkcją podstawową, zieleni.

Dla terenów MN, uchwała przewiduje lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w zabudowie wolnostojącej lub bliźniaczej, usług podstawowych, lokalizowanych w częściach budynków mieszkalnych lub jako obiekty wolnostojące, na istniejących działkach lub wydzielanych na zasadach określonych w zmianie planu. Dodatkowo dopuszcza lokalizację obiektów kubaturowych towarzyszących funkcji podstawowej tj. garaże i budynki gospodarcze, infrastruktura techniczna, parkingi, mała architektura, zieleni.

Dla terenów ML, uchwała przewiduje lokalizację budynków i urządzeń związanych z rekreacją indywidualną, na działkach rekreacyjnych. Dodatkowo dopuszcza lokalizację obiektów kubaturowych towarzyszących funkcji podstawowej tj. garaże i małe budynki gospodarcze, infrastruktury technicznej, parkingów, komunikacji wewnętrznej, małej architektury, zieleni.

Dla terenów U, uchwała przewiduje lokalizację usług publicznych i komercyjnych z zakresu administracji, finansów, ubezpieczeń, ochrony zdrowia, oświaty, wychowania i sportu, kultury, turystyki, handlu, gastronomii, rzemiosła. Dodatkowo dopuszcza lokalizację obiektów integralnie związanych z funkcją podstawową, z częściami mieszkalnymi włącznie, infrastruktury technicznej, parkingów, małej architektury, zieleni.

Ustalenia zmiany planu szczegółowo regulują zasady i warunki realizacji poszczególnych rodzajów zabudowy, a w szczególności:

- Istniejącą zabudowę w dobrym stanie technicznym przyjmują do zachowania z możliwością jej przebudowy, nadbudowy, rozbudowy, zmiany sposobu użytkowania i uzupełniania nowymi budynkami; pozostałe obiekty w złym stanie technicznym przeznacza do sukcesywnej wymiany.
- Ustalenia zalecają uzupełnianie zabudowy, usługami wzbogacającymi infrastrukturę społeczną i ekonomiczną, pod warunkiem nie pogarszania warunków życia mieszkańców w zakresie czystości powietrza, hałasu, zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych, oraz eliminowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu układu przestrzennego; oraz sukcesywne uzupełnianie i wyposażanie terenu w niezbędne urządzenia infrastruktury technicznej.
- Nakazują w projektach budowlanych nowej zabudowy oraz budynków przebudowywanych uwzględnić potrzebę właściwego kształtowania zabudowy poprzez stosowanie zwartych form

przestrzennych, zharmonizowanych z otoczeniem, nawiązujących charakterem i skalą do tradycji regionalnych.

- Wysokość projektowanych i przebudowywanych budynków zgodnie z uchwałą należy ograniczyć:
 - mieszkalnych w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej do dwóch kondygnacji nadziemnych, do 10,5 m, w budynkach jednokondygnacyjnych uchwała daje możliwość wykorzystania poddaszy na cele mieszkaniowe w drugiej kondygnacji nadziemnej; w uzasadnionych przypadkach dopuszcza też nadbudowę istniejących budynków mieszkalnych dwukondygnacyjnych z dachami płaskimi, użytkowym poddaszem w trzeciej kondygnacji, do wysokości 12,0 m;
 - gospodarczych i garaży do dwóch kondygnacji nadziemnych do wysokości 10,0 m; w budynkach jednokondygnacyjnych z możliwością lokalizacji użytkowych poddaszy w drugiej kondygnacji;
 - rekreacji indywidualnej do dwóch kondygnacji nadziemnych do wysokości 10,0 m; w budynkach jednokondygnacyjnych z możliwością wykorzystania poddaszy na cele mieszkaniowe w drugiej kondygnacji nadziemnej;
 - usługowych do trzech kondygnacji nadziemnych, do wysokości 14,0 m;
- W zabudowie mieszkaniowej, gospodarczej i usługowej uchwała zaleca stosowanie dachów dwuspadowych lub wielospadowych, symetrycznych, o nachyleniu połaci dachowej 35°-45° z możliwością zastosowania naczółków i przyczółków, poszerzonych okapów oraz lukarn, z zastosowaniem pokryć dachowych w kolorach naturalnej ceramiki lub odcieni czerwieni, brązu, grafitu itp. W uzasadnionych przypadkach, uwarunkowanych potrzebą nawiązania do istniejącej zabudowy lub względami technologicznymi uchwała dopuszcza zastosowanie dachów innych, w tym o mniejszym niż określone wyżej, nachyleniu połaci dachowej oraz jednospadowych.
- Na budynkach usługowych uchwała dopuszcza zastosowanie innych pokryć dachowych, nienawiązujących do dachów tradycyjnych, dostosowanych do funkcji i technologii budynku.
- Uchwała nakazuje dbałość o estetykę wykończenia elewacji, stosowanie materiałów wykończeniowych naturalnych (tynk, kamień klinkier, cegła naturalna, drewno), rodzimego pochodzenia, zarówno w bryłach budynków, ogrodzeniach jak i elementach małej architektury towarzyszącej zabudowie oraz stosowanie stonowanej kolorystyki zabudowy preferującej barwy pastelowe: biel, beże, brązy, rudości, zielenie, z dopuszczeniem pojedynczych elementów kontrastowych wynikających z barw lub logo firmy usługowej lub usługowo-produkcyjnej.
- Uchwała zabrania stosowania ogrodzeń betonowych, prefabrykowanych od strony dróg publicznych; zaleca dostosowanie rozwiązań materiałowych i kolorystyki ogrodzeń frontu działek do cech architektonicznych budynku.
- Uchwała zaleca w przypadku lokalizacji nowych osiedli mieszkaniowych, stosowanie ujednoliconych projektów budowlanych w obrębie kilku sąsiadujących ze sobą działek.
- W zagospodarowaniu działek lub terenów inwestycji należy stosować nieprzekraczalne wskaźniki powierzchni zabudowy i intensywności zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie

czynne, szczegółowo określone w uchwale.

- Uchwała ustala obowiązek realizacji przy nowych obiektach kubaturowych zieleni izolacyjno-dekoracyjnej, a w przypadku lokalizacji obiektów usługowych, potrzebę opracowania w projekcie budowlanym, projektu zieleni, uwzględniającego ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji.
- Uchwała ustala szczegółowe zasady umieszczania reklam i innych oznaczeń informacyjnych.

Ustalenia zmiany planu wyznaczają zasady odprowadzenia i oczyszczenia powstających ścieków sanitarno – bytowych, ustalają zasady gospodarki odpadami, zalecają stosowanie do celów grzewczych paliw uznanych za ekologiczne.

Zdecydowana większość projektowanej zabudowy przewidywana jest w otoczeniu terenów już zainwestowanych, w sąsiedztwie istniejących ciągów komunikacyjnych, dzięki czemu nie będą ingerować w walory krajobrazowe. Zabudowa zrealizowana zgodnie z powyższymi ustaleniami nie będzie negatywnie oddziaływać na wody powierzchniowe i podziemne, nie będzie negatywnie oddziaływać na gleby oraz na stan powietrza atmosferycznego.

Część terenów planowanych pod zabudowę wielofunkcyjną (symbol MM), zagrodową (symbol RM), mieszkaniową jednorodzinną (symbol MN), rekreacji indywidualnej (symbol ML) i usługową (symbol U), zmiana planu wyznacza w bezpośrednim sąsiedztwie terenów leśnych i terenów przewidzianych ustaleniami planu do zalesienia. W celu zapewnienia ochrony terenów leśnych przed nadmierną ingerencją potencjalnych mieszkańców oraz właściwego kształtowania zróżnicowanego zazielenienia obrzeży działek budowlanych położonych na styku funkcji leśnej i mieszkaniowej, ustalenia zmiany planu zalecają pozostawienie istniejących zadrzewień i zakrzewień na tych terenach. W celu zapewnienia właściwej ochrony przeciwpożarowej lasów, ustalenia wprowadzają zakaz lokalizacji nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 12,0 m od granicy działki leśnej lub przewidywanej do zalesienia. Odległość ta wynika z treści § 271 ust. 1, 2 i 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. z 2015 r. poz. 1422).

Powyższe zalecenia zapewnią łagodne przejście pomiędzy terenami zainwestowanymi a właściwymi strefami ekotonowymi, które znajdują się na obrzeżach gruntów leśnych. Warunki urządzania i zagospodarowania stref ekotonowych należy kształtować w planach urządzenia lasu i w planach zalesienia.

Projektowane w zmianie planu tereny zabudowy wielofunkcyjnej, zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy rekreacji indywidualnej i usługowej projektowane w sąsiedztwie terenów leśnych, nie będą wywierać niekorzystnego wpływu na tereny leśne, nie spowodują zmian w użytkowaniu terenów leśnych, nie spowodują fragmentaryzacji terenów leśnych, nie będą oddziaływały na siedliska leśne. Tereny zabudowy nie przyczynią się do zaśmiecania terenów leśnych, dzięki szczegółowemu uregulowaniu gospodarki odpadowej w projektowanej uchwale. W granicach

wymienionych terenów nie przewiduje się przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz zabudowy wielorodzinnej.

5.8. Ogrzewanie pomieszczeń

Zaopatrzenie w ciepło obiektów lokalizowanych w granicach zmiany planu, zgodnie z uchwałą, należy realizować w oparciu o indywidualne źródła ciepła. W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska wynikającej ze spalania paliw uchwała zaleca stosowanie paliw „ekologicznych”.

Emisja niska pochodząca z palenisk domowych i lokalnych systemów grzewczych praktycznie bez jakichkolwiek urządzeń ochrony powietrza może wpływać na jakość powietrza. Wielkość emisji z tych źródeł jest trudna do oszacowania i wykazuje zmienność sezonową związaną z okresem grzewczym. W niekorzystnych warunkach meteorologicznych, w warunkach inwersji termicznej mogącej występować w okresie zimowym, emisja z tego rodzaju źródeł może prowadzić do występowania lokalnie wysokich stężeń substancji zanieczyszczających. Niekorzystne warunki meteorologiczne mogą pojawiać się także jesienią lub wczesną wiosną, w czasie występowania mgieł.

5.9. Emisja pól elektromagnetycznych

Na stan środowiska i zdrowie mieszkańców wpływa **emisja pól elektromagnetycznych**. Pola elektromagnetyczne emitują wszystkie urządzenia wytwarzające, przetwarzające i przesyłające energię elektryczną. Częstotliwość emitowania promieniowania elektromagnetycznego waha się w granicach od 30 kHz do 300 GHz. Przy długotrwałym oddziaływaniu pól elektromagnetycznych o dużych poziomach i częstotliwościach występują zakłócenia w funkcjonowaniu organizmu, zwłaszcza w pracy układu krążenia i układu nerwowego, powodujące dolegliwości i zmniejszenie odporności organizmu.

a) Stacje bazowe telefonii komórkowej

Źródłem silnych pól elektromagnetycznych są stacje bazowe telefonii komórkowej. Na terenie zmiany planu nie znajdują się istniejące stacje bazowe telefonii. Obszar opracowania znajduje się w zasięgu stacji zlokalizowanych na terenie gminy Małogoszcz jak i terenów sąsiednich.

Ustalenia dopuszczają lokalizację nowych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w przepisach szczególnych, w tym ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

Charakterystyki kierunkowe anten stacji bazowych kształtowane są w ten sposób, aby sygnał emitowany poza kierunkiem maksymalnego promieniowania był silnie wytłumiony. Obszarami, na których odnotowuje się niebezpiecznie wysokie poziomy gęstości mocy w otoczeniu stacji bazowych, są jedynie miejsca położone w wiązce głównej anteny w odległości do 20 ÷ 30 m od niej. Według danych literaturowych promieniowanie stacji bazowych jest relatywnie słabe i wnosi jedynie

dodatkową składową do całkowitego tła elektromagnetycznego nie stanowiąc, zatem szczególnego zagrożenia.

b) linie elektromagnetyczne

Przez tereny opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne oraz są zlokalizowane stacje transformatorowe będące źródłem promieniowania elektromagnetycznego i hałasu, są to:

- linia najwyższych napięć 220 kV,
- linie 15 kV, stacje transformatorowe 15/0,4 kV słupowe i wnetrzowe.

W granicach zmiany planu znajduje się około: 0,38 km istniejącej linii 220 kV.

Uchwała przyjmuje do zachowania z możliwością rozbudowy i przebudowy istniejącą sieć elektroenergetyczną w oparciu o projekty budowlane sieci wykonane na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

Zaopatrzenie w energię elektryczną analizowanego obszaru uchwała przewiduje zrealizować z istniejącej sieci elektroenergetycznej, poprzez jej rozbudowę i realizację niezbędnych urządzeń elektroenergetycznych, na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

W miejscowości Mieronice, w rejonie osiedla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej uchwała przewiduje przebudowę fragmentu napowietrznej linii 15 kV na kablową, na odcinku wskazanym na rysunku, oraz lokalizację stacji transformatorowej, na terenie oznaczonym symbolem E, w oparciu o projekty budowlane sieci wykonane na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

W miejscowości Żarczyce Duże uchwała przewiduje rozbudowę linii 15 kV jako kablowej, na odcinku wskazanym na rysunku z lokalizacją stacji transformatorowej, w oparciu o projekty budowlane sieci wykonane na warunkach określonych przez zarządzającego siecią.

Proponowane trasy przebiegu linii elektroenergetycznych, określone na rysunku zmiany planu mają charakter orientacyjny. Uściślenie przebiegu nastąpi w oparciu o projekty budowlane poszczególnych elementów uzbrojenia.

Uchwała wprowadza lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, usługowej, gospodarczej i innej związanej ze stałym pobytem ludzi:

- w odległości 30,0 m od osi linii 220 kV, po obu jej stronach (pas technologiczny);
- w odległości 7,5 m od osi linii 15 kV, po obu jej stronach (pas technologiczny),

Dla zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego oraz ochrony przed promieniowaniem i hałasem od stacji transformatorowych 15/0,4 kV, zabudowę kubaturową należy lokalizować w odległościach nie mniejszych niż:

- 15,0 m od ścian zewnętrznych budynku stacji wnetrzowej;
- 5,0 m od obrysu transformatora w stacji napowietrznej – słupowej;

Ewentualne zbliżenie budynku do linii lub stacji transformatorowych, może nastąpić za zgodą i na warunkach określonych przez zarządzającego siecią, po uprzednim sprawdzeniu wszystkich uwarunkowań technicznych, określonych przepisami umożliwiającymi takie zbliżenie.

5.10. Cmentarze

Część terenów objętych zmianą planu, na terenie sołectwa Kozłów, znajduje się w odległości mniejszej niż 150,0 m od dwóch funkcjonujących cmentarzy grzebalnych.

Niebezpieczna dla środowiska, a szczególnie dla płytkich wód podziemnych jest możliwość zagrożenia bakteriologicznego spowodowanego przez odcieki z terenu cmentarza. W celu zminimalizowania zagrożenia wokół cmentarzy obowiązują strefy ochrony sanitarnej wynikające z § 3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. Nr 52, poz. 315).

W strefie 150,0 m od granic cmentarza Rozporządzenie wprowadza zakaz lokalizacji zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących art. żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących art. żywności oraz zakaz lokalizacji studni i poboru z innych źródeł (źródła, strumienie) wody służącej do picia i potrzeb gospodarczych.

Odległość ta może być zmniejszona do 50,0 m od granic cmentarza pod warunkiem, że teren w granicach od 50,0 m do 150,0 m od granic cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

5.11. Hałas

W granicach zmiany planu jak i w jego bezpośrednim otoczeniu nie ma większych zakładów przemysłowych, mogących być istotnym źródłem hałasu.

Projektowany sposób zagospodarowania terenu wpłynie na zmianę warunków akustycznych terenu, na skutek wprowadzenia nowych ciągów komunikacji drogowej, lokalizowanych w miejscach obecnych pól ornych lub gruntowych dojazdów do pól. Wzdłuż tych tras hałas komunikacyjny wzrośnie i będzie wynikać z konieczności zapewnienia dojazdów do nowych terenów budowlanych.

Ustalenia przewidują budowę wyłącznie dróg wewnętrznych, prowadzących lokalny ruch wynikający z potrzeb projektowanego osiedla mieszkaniowego. Drogi te nie będą prowadzić ruchu tranzytowego, będą posiadać ograniczenia prędkości ruchu typowe dla terenów zabudowanych i nie będą generować wysokiego poziomu hałasu, ani nie będą wymagać budowy ekranów akustycznych.

Wpływ na poziom hałasu w granicach zmiany planu mają także linie elektroenergetyczne (w tym najwyższych napięć 220 kV), które przebiegają przez teren opracowania. Intensywność hałasu z linii i stacji elektroenergetycznych zależy przede wszystkim od warunków atmosferycznych, przy czym w czasie suchej pory hałas osiąga niższe wartości niż podczas pogody deszczowej z dużą wilgotnością powietrza. Podstawowym źródłem hałasu na stacjach elektroenergetycznych są sprężarki stosowane do napędu łączników oraz transformatory, a przede wszystkim wentylatory chłodzące te

urządzenia. Istotnym źródłem krótkotrwałego hałasu są wyłączniki powietrzne w momencie zadziałania. Źródłem hałasu, chociaż o mniejszym poziomie, jest również ulot z elementów wysokonapięciowych.

Dla terenów objętych zmianą planu obowiązują wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, wyznaczone Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U.2014.112), zestawione w poniższych tabelach.

Uchwała wyznacza następujące kategorie terenu wymagające ochrony przed hałasem:

- tereny oznaczone symbolami MM, RM – jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
- tereny oznaczone symbolami MN, MN/ML – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Tabela 4. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Starty, lądowania i przeloty statków powietrznych		Linie elektroenergetyczne	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia a równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia a równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali, domów opieki społecznej c) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ¹⁾	55	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ¹⁾ c) Tereny mieszkaniowo-usługowe d) Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	60	50	50	45

¹⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.*¹

Tabela 5. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

³⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

6. Ocena stanu środowiska w granicach opracowania

6.1. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

Ustalenia zmiany planu określają docelowy model zagospodarowania przestrzennego w granicach opracowania.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie będą mogły – zgodnie z przepisami – powstać inwestycje, których powstanie uzależnione jest od umieszczenia w niniejszej zmianie planu, tj.:

- projektowane odcinki dróg wewnętrznych (oznaczone symbolem KDW.1, KDW.2, KDW.3),
- projektowane drogi wewnętrzne klasy lokalnej (oznaczone symbolem KDW-L),
- projektowane ciągi pieszo-jezdne (oznaczone symbolem KX),
- tereny nowej zabudowy wielofunkcyjnej (oznaczone symbolem MM),
- tereny nowej zabudowy zagrodowej (oznaczone symbolem RM),
- tereny nowych osiedli zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (oznaczone symbolem MN),
- tereny nowej zabudowy rekreacji indywidualnej (oznaczone symbolem ML),
- tereny nowej zabudowy usługowej (oznaczone symbolem U),
- tereny zabudowy produkcyjnej, magazynów i składów (oznaczone symbolem P),
- tereny nowych urządzeń wodociągowych (oznaczone symbolem W)
- tereny projektowanych zalesień (oznaczone symbolem ZL.p).

W przypadku braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu nie dojdzie do nowych trwałych przekształceń środowiska przyrodniczego na terenie części sołectw objętych zmianą planu, wynikających z lokalizacji zabudowy i nowych dróg lub ich odcinków. Stan ten może się wydać korzystny przy analizie chwilowego lub krótkoterminowego stanu środowiska gminy, ale w spojrzeniu długoterminowym lub docelowym może się stać problematyczne zarówno dla warunków zamieszkiwania ludności, gospodarki gminy jak i dla ochrony przyrody.

Brak wyznaczenia nowych terenów pod zabudowę zagrodową, mieszkaniową, usługową i produkcyjną (wraz z terenami obsługujących ich dróg), planowaną przecież w otoczeniu już zainwestowanych terenów, nie będzie „zyskiem” dla środowiska przyrodniczego, ponieważ obejmie tereny pozbawione siedlisk naturalnych, głównie sąsiadujących z już istniejącą zabudową. Może być jednak problemem ekonomicznym dla gminy, z której odejdą potencjalni inwestorzy i nowi mieszkańcy a tym samym planowane dla gminy przychody z podatków. Przy braku wyznaczenia nowych terenów budowlanych wzrośnie zainteresowanie budownictwem, ale w sąsiednich gminach gdzie przeprowadzają się młode małżeństwa, co też przyczyni się do starzenia się populacji ludności w gminie.

Brak realizacji terenów rekreacji indywidualnej (w Henrykowie), będzie obojętna dla środowiska, ponieważ planowane są one na terenach użytków rolnych położonych w pobliżu terenów już zainwestowanych, na których nie ma cennych siedlisk przyrodniczych.

Zmiana planu przeznacza pod zalesienie grunty o niskiej klasie bonitacyjnej, nieekonomiczne w uprawie, na których nie występują cenne siedliska nieleśne. Zalesienie tych terenów przyczyni się do wzrostu różnorodności gatunkowej obszaru oraz do wzrostu wartości rynkowej tych terenów a w przyszłości posłuży do uzyskania drewna dla celów gospodarczych.

6.2. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

W granicach zmiany planu znalazły się przedsięwzięcia określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 poz. 71), wymagające uruchomienia procedury przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 1 ust. 2 rozporządzenia).

- stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1, pkt 6, (§ 3 ust. 1, pkt 7, rozporządzenia),
- zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
 - **2 ha** na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, (§ 3 ust. 1, pkt 53, lit. a, tiret pierwsze rozporządzenia),
 - **4 ha** na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze (§ 3 ust. 1, pkt 53, lit. a, tiret drugie rozporządzenia),
 - przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia,
- drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej **1 km** inne niż wymienione w § 2 ust.1, pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, (§ 3 ust. 1, pkt 60 rozporządzenia),
- budowle piętrzące wodę inne niż wymienione w 2 ust.1, pkt 35 i 36
 - na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy, (§ 3 ust. 1, pkt 66, lit. a rozporządzenia),

- jeżeli piętrzenie dotyczy cieków naturalnych, na których nie istnieją budowle piętrzące wodę, (§ 3 ust.1, pkt 66, lit. b rozporządzenia)
- na wysokość nie mniejszą niż 1,0 m (§ 3 ust.1, pkt 66, lit. d rozporządzenia),
- rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociągowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, (§ 3 ust.1, pkt 68 rozporządzenia),
- sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż **1 km**, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków, (§ 3 ust. 1, pkt 79 rozporządzenia),
- zalesienia nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy. (§ 3 ust. 1, pkt 89, lit. c rozporządzenia).

Powyższe inwestycje określone w zmianie planu stanowią zarówno istniejące jak i projektowane zagospodarowanie terenu. Potencjalnie znaczące oddziaływanie na środowisko projektowanych inwestycji związane jest z wykorzystaniem zasobów środowiska na potrzeby realizacji różnego rodzaju zabudowy, głównie mieszkaniowej jednorodzinnej, infrastruktury technicznej i drogowej.

Stan środowiska w obszarach objętych planowanym, potencjalnie znaczącym oddziaływaniem, nie znajduje się w stanie pierwotnej równowagi ekologicznej. Za stan ten odpowiada wielowiekowe wykorzystanie niniejszych terenów dla potrzeb gospodarki rolnej, realizacja zabudowy zagrodowej towarzyszącej terenom rolnym i służącej obsłudze produkcyjnej działalności rolniczej oraz realizacja rozbudowanej, historycznej sieci szlaków komunikacyjnych.

W obrębie terenów, objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko, dojdzie do trwałych przemian środowiska wpływających na zmianę jego funkcjonowania w postaci przekształceń powierzchni, zmiany sposobu użytkowania gruntów, zmiany stosunków wodnych w tym ograniczenia procesów infiltracji (tereny o nawierzchni utwardzonej, tereny zabudowane obiektami kubaturowymi). Przemiany w sposób trwały obejmą istniejącą florę i faunę tych terenów.

Dla terenów zabudowy, dla których w rozporządzeniu wartość graniczną wyznacza powierzchnia zabudowy planowanej inwestycji, do dalszych rozważań przyjęto maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy, wraz z potencjalną obsługą komunikacyjną, określony w § 10.10 projektu zmiany planu, określony odrębnie dla poszczególnych terenów objętych ustaleniami.

W granicach zmiany planu znajduje się fragment istniejącej **linii elektroenergetycznej** najwyższych napięć 220 kV. Linia ta przebiega tranzytem przez obszar opracowania i służy zabezpieczeniu potrzeb elektroenergetycznych o znaczeniu wojewódzkim. Przebieg tych linii powoduje spadek atrakcyjności krajobrazu, hałas oraz promieniowanie elektromagnetyczne. Szczegółowy opis linii znajduje się w pkt. 5.9.

W granicach zmiany planu przewiduje się powstanie **terenów zabudowy mieszkaniowej**: zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, rekreacji indywidualnej, na terenach niezainwestowanych i częściowo już przeznaczonych pod cele zabudowy mieszkaniowej. Maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy, zgodnie z projektem zmiany planu wynosi:

- dla zabudowy zagrodowej 60%
- dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej 40 %,
- dla rekreacji indywidualnej 25 %.

Nowymi inwestycjami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, spełniającymi wartości graniczne w rozporządzeniu są tereny MN planowane w sołectwach:

- Henryków, obejmujące tereny o łącznej powierzchni zabudowy wynoszącej 2,82 ha (działki o pow. 4,70 ha), położone w granicach Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu,
- Mieronice, obejmujące największy teren planowany pod zabudowę, podzielony na cztery mniejsze fragmenty, o powierzchniach zabudowy wynoszących: 3,86 ha (działki o pow. 9,65 ha), 2,70 ha (działki o pow. 6,75 ha), 3,46 ha (działki o pow. 8,65 ha), 3,55 ha (działki o pow. 8,87 ha); położone poza obszarami ochrony krajobrazu.

Pozostałe tereny planowane do zabudowy nie spełniają wartości granicznych z rozporządzenia i nie są przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Ustalenia zmiany planu wyznaczają szczegółowe zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Ograniczają wysokość projektowanych budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej i jednorodzinnej do dwóch kondygnacji nadziemnych, ujednolicają stosowane rodzaje dachów, ustalają dopuszczalne rodzaje elewacji budynków, wprowadzają obowiązek zazieleniania terenu działek, ustalają minimalne powierzchnie działek i nieprzekraczalne wskaźniki zabudowy, ustalają zasady umieszczania reklam. Wyznaczają zasady odprowadzania ścieków i gospodarki odpadami, wyznaczają dopuszczalny poziom hałasu. Pełne wdrożenie w życie ustaleń zmiany planu jest gwarancją bezpieczeństwa dla środowiska przyrodniczego.

Skutkiem budowy lub przebudowy **dróg** będzie wzrost natężenia ruchu pojazdów na drogach o obecnie niskim nasileniu ruchu oraz w miejscach obecnie pozbawionych dróg. W granicach opracowania znajdują się trzy odcinki istniejących dróg, o długościach przekraczających 1 km. Są to drogi: KDL.9 w Henrykowie (odcinek o długości 1 240 m), KDL.12 w Mniszku (odcinek o długości 1 845 m), KDL.11 w Rembieszycach (odcinek o długości 1 053 m).

Tylko jedna projektowana droga, KDW-L w Mieronicach, o długości 1 273 m, przekracza długość graniczną z rozporządzenia. Droga ta ma stanowić główny ciąg komunikacyjny obsługujący projektowane osiedle mieszkaniowe w Mieronicach. Pozostałe odcinki projektowanych dróg: KDW.1, KDW.2 i KDW.3 stanowią odcinki krótsze od 1 km. Łączne, zsumowane długości niniejszych dróg, oraz odcinki dróg planowanych do poszerzenia, opisane są w pkt. 5.6.

W granicach zmiany planu przewiduje się też dostosowanie parametrów istniejących dróg do wartości normatywnych, a w szczególności do zapewnienia im odpowiedniej szerokości w liniach rozgraniczających.

Modernizacja nawierzchni istniejących dróg wpłynie na zmniejszenie zapylenia terenów wokół dróg, ograniczy hałas komunikacyjny, zmniejszy uciążliwości wibracyjne, zwiększy płynność ruchu, przez co ograniczy emisję spalin. Wykonanie nowych dróg i ich odcinków, zgodnie z najnowszymi rozwiązaniami technicznymi, technologicznymi i organizacyjnymi, ograniczy do minimum ewentualne uciążliwości dla środowiska naturalnego oraz zdrowia i bezpieczeństwa ludności.

W sąsiedztwie terenu zmiany planu przewiduje się **budowę niewielkiego zbiornika wodnego**, a fragment jego lustra wody (ok. 0,47 ha) sięgnie na terenie określonym symbolem **WS** w niniejszej zmianie planu, w sołectwie Żarczyce Małe. Maksymalna projektowana powierzchnia całego zbiornik „Żarczyce” wynosi około 50,00 ha. Obiekt ten jest szczegółowo opisany w pkt. 3.2.a). Realizacja niniejszego zbiornika jest bardzo mało prawdopodobna, choć mogłaby się przyczynić do uatrakcyjnienia terenów sportowo – rekreacyjnych w gminie. W przypadku braku realizacji obiektu ustalenia zmiany planu przeznaczają teren **WS** pod zalesienie. Zasady realizacji zbiornika opisane są w obecnie obowiązującym planie miejscowym.

Zbiornik ten, ze względu na małą powierzchnię, niewielką pojemność i niskie piętrzenie wody będzie miał wyłącznie ograniczone, lokalne znaczenie retencyjne, może stanowić źródło wody do nawodnień rolniczych, może być wykorzystywany do celów rekreacyjnych, lub wędkarskich. Zbiornik wodny staje się też ciekawym uzupełnieniem krajobrazu, a po pewnym czasie stają się miejscem bytowania i żerowania ptaków wodnych.

Tereny zabudowane, położone wokół zbiornika nie będą wywierać niekorzystnego wpływu na projektowany zbiornik wodny. Tereny te posiadają infrastrukturę techniczną (wodociąg, kanalizację sanitarną), mają uregulowaną gospodarkę odpadami komunalnymi.

Rozbudowa terenów zabudowy mieszkaniowej usługowej i produkcyjnej wymaga doprowadzenia niezbędnej **infrastruktury technicznej**, w tym **kanalizacji** i magistralnych **wodociągów**, wymaga poboru wody z ujęć, użytkowania oczyszczalni ścieków, uznawanych za inwestycję mogące potencjalnie pogorszyć jakość środowiska. Ujęcia wody i oczyszczalnia ścieków znajdują się poza granicami niniejszej zmiany planu. W granicach zmiany planu projektuje się ok. 6,3 km nowej sieci wodociągowej oraz ok. 4,2 km sieci kanalizacji sanitarnej ciśnieniowej i

13,3 km sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej.

Budowa sieci wodociągowej i kanalizacyjnej jest ingerencją w środowisko ze względu na konieczność wykonania robót ziemnych. Na etapie eksploatacji sieci zagrożenie mogą stwarzać jedynie sytuacje awaryjne np.: rozszczelnienie sieci w wyniku awarii technicznej. Generalnie wszystkie inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, pomimo powodowania trwałych przekształceń środowiska, w efekcie końcowym, korzystnie oddziałują na poprawę stanu jakościowego środowiska przyrodniczego.

W granicach zmiany planu przewiduje się zalesić pewne powierzchnie terenu. Łącznie pod zalesienia uchwała przeznaczają tereny o powierzchni ok. 29,10 ha. W granicach projektowanej zmiany planu pod zalesienia przeznaczają się głównie grunty orne pochodzenia mineralnego o niskiej klasie bonitacyjnej oraz niewielkie fragmenty terenów stanowiące wg ewidencji gruntów łąki i pastwiska w niskiej klasie bonitacyjnej. Zalesienie użytków rolnych, nie stanowiących pól ornych, a położonych w granicach obszarów chronionego krajobrazu, może stanowić przedsięwzięcie potencjalnie znacząco oddziałujące na środowisko. Zagrożenie to wiąże się z potencjalnie niekorzystnym oddziaływaniem na siedliska nieleśne w granicach planowanych do zalesienia. W niniejszych terenach zagrożenie to jest minimalne. Większość z planowanych do zalesienia łąk w sołectwach Kozłów i Wygnanów jest już faktycznie obsadzona młodymi sadzonkami lasu lub jest porośnięta samosiewem drzew. Obszary te w większości utraciły już charakter łąk kośnych i pastwisk. Dodatkowe informacje na temat lasów znajdują się pkt. 3.2.b).

7. Oddziaływanie ustaleń projektu na środowisko

7.1. Rodzaje i skala przewidywanych oddziaływań na środowisko

a) Analiza graficzna

Analiza graficzna do opracowywanej prognozy obejmuje dwie plansze:

- „Istniejące zagospodarowanie terenu” oraz
- „Przewidywany wpływ projektowanego zagospodarowania terenu”.

Wykonane w formie odrębnych arkuszy, na rysunkach „Zmiany Nr 3 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz” obejmującego południowo-zachodnią część gminy, w granicach części sołectw: Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek, Rembieszyce, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże i Żarczyce Małe; zmniejszonych do skali 1:5 000 i 1:6 000, dla potrzeb wykonania prognozy oddziaływania na środowisko.

Plansza „**Istniejące zagospodarowanie terenu**” wykonana została w oparciu o inwentaryzację urbanistyczną wykonaną w granicach zmiany planu na przełomie czerwca i lipca 2015 r. W granicach opracowania wyróżniono kolorem tła następujące tereny:

- tereny gruntów leśnych i lasów – oznaczone kolorem ciemnozielonym, stanowiące zgodnie z ewidencją gruntów las (Ls);
- tereny zadrzewień 5 – 20 letnich – oznaczone kolorem jasnozielonym, obejmujące zalesione grunty, stanowiące zgodnie z ewidencją gruntów grunty orne, łąki i pastwiska;
- tereny zadrzewień – młodnik do 5 lat – oznaczone kolorem pistacjowym, obejmujące szkółki leśne posadzone na gruntach stanowiących zgodnie z ewidencją gruntów grunty orne, łąki i pastwiska;
- tereny ugorów i samosiewów – oznaczone kolorem ciemnożółtym, obejmujące tereny na których zaniechano orki, koszenia lub wypasu zwierząt i są obecnie częściowo zarośnięte samosiewem drzew, często wieloletnich;
- tereny łąk i pastwisk – oznaczone kolorem jasnożółtym, stale użytkowanych, koszonych lub wypasanych obszarów;
- tereny pól ornych – oznaczonych kolorem różowym, obsianych lub osadzonych roślinami uprawnymi;
- tereny zaniedbanych, opuszczonych, zagród, zadrzewień i sadów – oznaczonych kolorem pomarańczowym, obejmujące siedliska i zagrody rolnicze, często wiele lat temu opuszczonych;
- tereny zabudowane – oznaczone kolorem brązowym, obejmujące tereny zabudowane w dniu przeprowadzania inwentaryzacji urbanistycznej;
- tereny podmokłe i oczka wodne – oznaczone na rysunku planu kolorem seledynowym, obejmujące lokalne obniżenia terenu, stawy i podmokłe nieużytki rolnicze.

Plansza „Przewidywany wpływ projektowanego zagospodarowania terenu” obejmuje graficzne przedstawienie wpływu ustaleń „Zmiany nr 3 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz” na środowisko przyrodnicze. Na planszy kolorem tła wyróżniono następujące tereny:

Tereny projektowanego zagospodarowania, korzystne dla środowiska, oznaczone na rysunku prognozy kolorem zielonym, do których zaliczono:

- tereny lasów, gruntów leśnych i dróg leśnych (oznaczonych symbolem ZL),
- tereny upraw rolnych, ogrodnich i sadowniczych (oznaczone symbolem R),
- tereny zieleni łąkowej (oznaczone symbolem ZŁ),

Lasy oraz tereny upraw rolnych, ogrodnich, sadowniczych, zieleni łąkowej, są elementami zagospodarowania zmiany planu najmniej przekształconymi na skutek działalności człowieka, wpływają też pozytywnie na pozostałe formy zagospodarowania. Do kategorii tej zaliczono również niewielkie obszarowo zalesienia gruntów rolnych. Stanowią one bufor przyrodniczy do innych mocniej ingerujących w środowisko sposobów zagospodarowania terenu przewidzianych w mniejszej zmianie planu.

Tereny projektowanego zagospodarowania, o stosunkowo małym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem żółtym, do których zaliczono:

- tereny projektowanych zalesień na gruntach ornych (oznaczonych symbolem ZL.p),
- tereny zabudowy wielofunkcyjnej (oznaczone symbolem MM),
- tereny zabudowy zagrodowej (oznaczone symbolem RM),
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (oznaczone symbolem MN),
- tereny zabudowy rekreacji indywidualnej (oznaczone symbolem ML),
- tereny zabudowy usługowej (oznaczone symbolem U),
- tereny urządzeń wodociągowych (oznaczone symbolem W),
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej (oznaczone symbolem KD-D),
- tereny dróg wewnętrznych klasy lokalnej (oznaczone symbolem KDW-L),
- tereny dróg wewnętrznych klasy dojazdowej (oznaczone symbolem KDW-D),
- tereny dróg wewnętrznych (oznaczone symbolem KDW),
- tereny ciągów pieszo-jezdných (oznaczone symbolem KX).

Kategoria ta obejmuje najbardziej zróżnicowane rodzaje istniejącego i planowanego zainwestowania terenu, skupiającego się wokół terenów przeznaczonych na szeroko rozumiane cele mieszkaniowe, usługowe i rekreacyjne na analizowanym terenie wraz z towarzyszącymi im drogami wewnętrznymi i dojazdowymi. Przewiduje się, że oddziaływanie tych terenów na środowisko będzie nieznaczne dzięki pełnemu oczyszczeniu odprowadzanych ścieków, segregacji i zorganizowanemu wywozowi odpadów komunalnych, zachowaniu powierzchni biologicznie czynnych na terenie poszczególnych nieruchomości.

Tereny projektowanego zagospodarowania, o potencjalnie niewielkim niekorzystnym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem pomarańczowym, do których zaliczono:

- tereny projektowanych zalesień na użytkach rolnych innych niż orne (oznaczonych symbolem ZL.p),
- tereny urządzeń elektroenergetyki (oznaczone symbolem E),
- linie elektroenergetyczne 15 kV wraz z obszarem oddziaływania,
- ciągi kanalizacji sanitarnej,
- strefy ochrony sanitarnej od cmentarzy,
- projektowany teren wód powierzchniowych śródlądowych (oznaczone symbolem WS),
- tereny dróg publicznych klasy zbiorczej (oznaczone symbolem KD-Z),
- tereny dróg publicznych klasy lokalnej (oznaczone symbolem KD-L).

Zaliczenie do tej kategorii związane jest przede wszystkim z umiarkowanym niekorzystnym oddziaływaniem dróg o zwiększonym nasileniu ruchu samochodowego, zwiększoną możliwością wycieków paliw, olejów i innych substancji wykorzystywanych w pojazdach. Na środowisko oddziałują również urządzenia elektroenergetyczne, kanalizacyjne, niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania terenów zainwestowanych, ale mogących potencjalnie niekorzystnie wpływać na środowisko. Dla terenów tych, tak jak i dla poprzedniej kategorii ustalenia zmiany planu wyznaczają właściwe zasady uzbrojenia. Ustalenia wyznaczają również bezpieczne odległości dla zabudowy mieszkaniowej w odniesieniu do terenów urządzeń elektroenergetycznych i cmentarzy.

Do kategorii tej zaliczono również tereny zalesień fragmentów łąk i pastwisk, zlokalizowanych w obszarze chronionego krajobrazu, ze względu na ich potencjalnie znaczące oddziaływanie na siedliska nieleśne analizowanego terenu oraz fragment lustra wody pobliskiego, planowanego zbiornika retencyjnego, zaliczenie wynika z planowanej zmiany charakteru środowiska z siedlisk łąkowych na zbiornik wód powierzchniowych.

Tereny projektowanego zagospodarowania, mogące wywierać negatywny wpływ na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem fioletowym, do których zaliczono:

- tereny zabudowy produkcyjnej, magazynów i składów (oznaczone symbolem P),
- linie elektroenergetyczne 220 kV wraz z obszarem oddziaływania,
- tereny dróg publicznych klasy głównej (oznaczone symbolem KD-G).

Tereny przeznaczone pod zabudowę produkcyjną, magazyny i składy, mogą być różnorodnie wykorzystane. Możliwe niekorzystne oddziaływanie może wystąpić w przypadku, niepełnego lub braku oczyszczenia ścieków produkcyjnych i opadowych, złego przechowywania odpadów. Działalność produkcyjna wiąże się też z nasilonym transportem samochodowym, co zwiększa hałas i zanieczyszczenia powietrza. Na stan środowiska niekorzystnie mogą oddziaływać linie najwyższych napięć 220 kV oraz istniejąca droga klasy głównej. Ustalenia zmiany planu oraz zasady wynikające z obowiązujących przepisów pozwolą uciążliwości dla środowiska ograniczyć do minimum.

b) Analiza tabelaryczna

Zestawienia tabelaryczne potencjalnego oddziaływania projektowanych form zagospodarowania terenu na poszczególne elementy środowiska pozwalają na szybką analizę porównawczą poszczególnych oddziaływań. Zestawienia tabelaryczne stanowią podsumowanie prac kameralnych autorów opracowania.

Zakwalifikowanie przewidywanych oddziaływań opiera się na subiektywnej ocenie autorów opracowania i dostępnych danych literaturowych, oceniających wpływ danego elementu zagospodarowania terenu na poszczególne komponenty środowiska.

identyfikacja i ocena oddziaływań

Analizę przeprowadzono w formie tabelarycznej (nr 6) syntetyzującej wpływ poszczególnych elementów projektowanego zagospodarowania na elementy środowiska przyrodniczego w gminie Małogoszcz, określone w Ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.), wg przyjętej skali:

- 0 oddziaływanie obojętne, czyli brak oddziaływania, które należałoby uznać w skali problemów zmiany planu,
- 1 oddziaływanie nieznaczne, czyli takie, kiedy można je zdefiniować, może nawet określić wartością lub wielkością oddziaływania, lecz nie mające istotnego znaczenia dla środowiska,
- 2 oddziaływanie znaczne w skali lokalnej, czyli efekt tego oddziaływania na środowisko mierzalny lub oszacowany jako skutek istotny dla danego elementu środowiska, lecz zasięg w skali zmiany planu dotyczy problemów lokalnych, np. danej doliny, danego pasa terenu, wydzielonego obszaru,
- 3 oddziaływanie istotne w skali problemów całej gminy w odniesieniu do danego elementu środowiska lub ekosystemu.

Tabela 6. Identyfikacja i ocena oddziaływań.

Elementy środowiska przyrodniczego obszaru zmiany planu	Elementy projektowanego zagospodarowania terenu							
	Zalesienia (ZL.p)	budowa zbiornika wodnego (WS)	Zabudowa mieszkaniowa (MM, RM, MN, ML)	Zabudowa usługowa (U)	Drogi lokalne i dojazdowe (KD-L, KD-D, KDW, KX)	Drogi zbiorcze i główne (KD-Z, KD-G)	Zabudowa produkcyjna, magazyny i składy (P)	Infrastruktura techniczna (E, W, linie (15kV i 220 kV)
Różnorodność biologiczna	3	2	2	2	2	3	2	0
Ludność	1	2	2	2	2	3	2	3
Zwierzęta	2	2	1	1	1	2	2	0
Rośliny	3	2	1	1	1	2	2	1
Woda	1	2	1	1	1	2	3	3
Powietrze	0	0	2	1	2	3	3	1
Powierzchnia ziemi	2	2	1	1	1	2	2	0
Krajobraz	2	3	2	2	1	2	2	2
Klimat	1	1	0	0	0	1	1	0
Zasoby naturalne	2	1	1	1	1	2	2	1
Zabytki	0	0	0	0	0	0	0	0
Dobra materialne	0	0	2	2	1	2	2	2

Rodzaje i charakter oddziaływań

Analizę przeprowadzono w formie tabeli (nr 7), w której określono wpływ bezpośredni, pośredni, wtórny i skumulowany poszczególnych elementów projektowanego zagospodarowania, dla których określono wpływ na poziomie odczuwalnym (1 – 3 w tab.6 identyfikacji i oceny oddziaływań) na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego w gminie Małogoszcz, wg przyjętej symboliki:

B – bezpośrednie P – pośrednie

W – wtórne S – skumulowane

Tabela 7. Rodzaje i charakter oddziaływań

Elementy środowiska przyrodniczego obszaru zmiany planu	Elementy projektowanego zagospodarowania terenu							
	Zalesienia (ZL.p)	budowa zbiornika wodnego (WS)	Zabudowa mieszkaniowa (MM, RM, MN, ML)	Zabudowa usługowa (U)	Drogi lokalne i dojazdowe (KD-L, KD-D, KDW, KX)	Drogi zbiorcze i główne (KD-Z, KD-G)	Zabudowa produkcyjna, magazyny i składy (P)	Infrastruktura techniczna (E, W, linie (15kV i 220 kV))
Różnorodność biologiczna	B, S	B, S	B	B	P	B	P, S	
Ludność	P	P	P	P	P, S	P, S	P, S	P
Zwierzęta	B, S	B, S	W	W	P	P	P	
Rośliny	B, S	B, S	B	B	B, W	B, W	B	B
Woda	P	B	P, W	P, W	P, W	P, W	P, S	P
Powietrze			P	P	B, S	B, S	P, S	P
Powierzchnia ziemi	W	W	P	P	W	W	P	
Krajobraz	W	W	W	W	P	P	W	W
Klimat	P	P				W	P	
Zasoby naturalne	P	B	W	W	P	P	B	P
Zabytki								
Dobra materialne			B	B	P	B	B	P

Przewidywany czas oddziaływania

Analizę przeprowadzono w formie tabeli (nr 8), w której określono przewidywany czas oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu, dla którego określono wpływ na poziomie odczuwalnym (1 – 3 w tab. 6 identyfikacji i oceny oddziaływań) na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego w gminie Małogoszcz, wg przyjętej symboliki:

K – krótkoterminowe, około kilkumiesięczne,

St – stałe,

Ś – średnioterminowe,

Ch – chwilowe, np. w momencie realizacji

D – długoterminowe, czyli efekty w cyklu wieloletnim,

Tabela 8. Przewidywany czas oddziaływania

Elementy środowiska przyrodniczego obszaru zmiany planu	Elementy projektowanego zagospodarowania terenu							
	Zalesienia (ZL,p)	budowa zbiornika wodnego (WS)	Zabudowa mieszkaniowa (MM, RM, MN, ML)	Zabudowa usługowa (U)	Drogi lokalne i dojazdowe (KD-L, KD-D,, KDW, KX)	Drogi zbiorcze i główne (KD-Z, KD-G)	Zabudowa produkcyjna, magazyny i składy (P)	Infrastruktura techniczna (E, W, linie (15kV i 220 kV))
Różnorodność biologiczna	D, St	D, St	Ś, Ch	Ś, Ch	D, St	D, St	D, St	
Ludność	Ś, Ch	Ś, Ch	K, St	K, St	D, Ch	D, Ch	D, Ch	D, Ch
Zwierzęta	Ś, Ch	Ś, Ch	K, Ch	K, Ch	K, Ch	K, Ch	D, Ch	
Rośliny	D, St	D, St	K, Ch	K, Ch	K, Ch	K, Ch	D, St	Ś, Ch
Woda	D, St	D, St	K, Ch	K, Ch	D, Ch	D, Ch	D, Ch	K, Ch
Powietrze			K, Ch	K, Ch	D, Ch	D, Ch	D, Ch	K, Ch
Powierzchnia ziemi	K, Ch	D, St	K, Ch	K, Ch	K, Ch	Ś, Ch	Ś, Ch	
Krajobraz	D, St	D, St	D, St	D, St	D, St	D, St	D, St	D, St
Klimat	D, St	Ś, St				D, Ch	D, Ch	
Zasoby naturalne	D, St	D, St	Ś, Ch	Ś, Ch	K, Ch	K, Ch	D, Ch	D, Ch
Zabytki								
Dobra materialne			D, St	D, St	D, St	D, St	D, St	D, Ch

7.2. Wpływ przewidywanych oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

a) Wpływ na Obszary Chronionego Krajobrazu

Większość terenów objętych zmianą planu znajduje się w granicach **Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu**, w granicach obszaru znajdują się:

- tereny zabudowy wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem **MM**;
- tereny zabudowy zagrodowej, oznaczone symbolem **RM**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonej symbolem **MN**;
- tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczonej symbolem **ML**;
- tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem **U**;
- tereny lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem **ZL**;
- tereny projektowanych zalesień, oznaczone symbolem **ZL.p**;
- tereny zieleni łąkowej, oznaczone symbolem **ZŁ**;
- tereny upraw rolnych, ogrodnich i sadowniczych, oznaczone symbolem **R**;
- teren wód powierzchniowych, śródlądowych oznaczony symbolem **WS**,
- istniejące drogi: KD-G.3, KD-Z.1, KD-Z.3, KD-Z.4, KD-Z.5, KD-L.6, KD-L.9, KD-L.11, KD-L.12, KD-L.17, KD-L.18, KD-D, KDW-D.1, KDW-D.2;
- projektowane drogi: KDW.1, KDW.2, KDW.3, KX;
- istniejące odcinki linii elektroenergetycznych: 15 kV.

Sytuacja ta wynika z konieczności zapewnienia właściwych warunków zamieszkiwania i pracy w granicach objętych opracowaniem, zapewnienia dojazdów do terenów zainwestowanych i przewidywanych pod zainwestowanie, zapewnienia możliwości rozwoju analizowanych terenów zrealizowanych w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Ustalenia zmiany planu wyznaczają dla wszystkich rodzajów zagospodarowania zasady odprowadzenia i oczyszczenia powstających ścieków sanitarnych, ustalają zasady gospodarki odpadami, zalecają stosowanie do celów grzewczych paliw uznanych za ekologiczne, co pozwoli wyeliminować potencjalnie niekorzystny wpływ zabudowy na walory OChK.

Realizacja zabudowy w granicach zmiany planu nie wpłynie na możliwości pogorszenia walorów widokowych w Obszarach Chronionego Krajobrazu. W celu zapobieżenia ujemnemu wpływowi zabudowy na krajobraz ustalenia zmiany planu szczegółowo regulują zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego dla wszystkich przewidywanych rodzajów zagospodarowania terenu. Zdecydowana większość projektowanej zabudowy przewidywana jest w otoczeniu terenów już zainwestowanych, w sąsiedztwie istniejących ciągów komunikacyjnych, bez ingerencji w tereny cennych siedlisk. Wykonanie zabudowy w zgodzie z ustaleniami, przyczyni się do podkreślenia i uatrakcyjnienia walorów krajobrazowych we Włoszczowsko – Jędrzejowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Na krajobraz mogą wywierać wpływ napowietrzne linie elektroenergetyczne. Ustalenia zmiany planu przewidują kablowanie nowych linii 15 kV planowanych do budowy w granicach projektowanych osiedli mieszkaniowych w Mieronicach i Żarczycach Dużych. Działania te wyeliminują wpływ nowych linii 15 kV na krajobraz.

Ustalenia zmiany planu **stosują się do zaleceń w zakresie czynnej ochrony ekosystemów** wyznaczonych Uchwałą Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego Nr XXXV/619/13 z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 1 października 2013 r., Poz. 3311).

Obszar opracowania jest bogaty w zasoby wód podziemnych. Ustalenia zmiany planu chronią i zachowują dla przyszłych pokoleń te zasoby zgrupowane w postaci pokładów wodonośnych GZWP,. Ustalenia zmiany planu nie ingerują w tereny dolin rzecznych, nie wpłyną więc na naturalny, meandrujący charakter rzek Białej Nidy i Lipnicy.

Tereny sołectw pokryte są liczną siecią istniejących melioracji. Obecnie, ze względu na zaniedbania w konserwacji urządzeń melioracyjnych, obserwuje się stopniową renaturalizację krajobrazu.

Zmiana planu, stosując się do zasady zrównoważonego rozwoju, wyznacza różnorodne rodzaje zagospodarowania terenu, w tym ponoszące różnorodność biologiczną obszaru.

Zmiana planu chroni istniejące kompleksy leśne, oraz planuje zwiększenie ich powierzchni, poprzez zalesienia terenu. Jedynymi odstępstwami od tej zasady, są niewielkie fragmenty lasów planowanych do odlesienia pod zabudowę MM (w Kozłowie), MN (w Mniszku, w Rembieszycach), przylegających do istniejących dróg i terenów zabudowanych. Dla terenów planowanych do odlesienia aktualnie uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu na cele nierolne i nieleśne.

W granicach opracowania nie występują siedliska i stanowiska gatunków objęte ochroną, nie występują pomniki przyrody.

Realizacja ustaleń zmiany planu **nie narusza warunków ochrony obowiązujących dla Obszaru** wyznaczonych w § 4.1 Uchwały Sejmiku Woj. Świętokrzyskiego Nr XXXV/619/13 z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 1 października 2013 r., Poz. 3311).

Ustalenia nie spowodują celowego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry z wyjątkiem czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną łowiecką, dopuszczoną w uchwale ustanawiającej Obszar.

Realizację nowych inwestycji drogowych oraz poszerzenie istniejących dróg może mieć wpływ na istniejące przydrożne zadrzewienia. Działania te nie są sprzeczne z zakazami obowiązującymi na tym terenie, gdyż wynikają z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej terenów zainwestowanych. W celu zminimalizowania oddziaływania inwestycji drogowych na walory widokowe Obszaru, nowe i poszerzone drogi powinno się obsadzić drzewami.

Realizacja nowych terenów zabudowy, planowana jest głównie na terenach wolnych od skupisk zadrzewień. Pojedyncze drzewa i krzewy rosnące przy miedzach śródpolnych nie stanowią ograniczeń w lokalizowaniu zabudowy.

Odstępstwem są jedynie tereny:

- w Henrykowie fragmenty projektowanej zabudowy MN/ML projektowanej w granicach terenów stanowiących wg ewidencji gruntów tereny R, będące faktycznie obsadzone drzewami, stanowiącymi zadrzewienia leśne w wieku do 20 lat, oraz fragment terenu z samosiewami drzew w terenie planowanym pod zabudowę MM,
- w Mniszku fragmenty projektowanej zabudowy MN i U projektowanej w granicach terenów stanowiących wg ewidencji gruntów tereny R, będące faktycznie obsadzone drzewami, stanowiącymi zadrzewienia leśne w wieku do 20 lat, oraz fragment terenu z samosiewami drzew w terenie planowanym pod zabudowę MN,
- w Złotnikach projektowanej zabudowy MN na terenach pastwiska z samosiewami drzew,
- w Żarczycach Małych fragment projektowanej zabudowy MM, projektowanej w granicach terenów stanowiących wg ewidencji gruntów tereny R, będące faktycznie obsadzone drzewami, stanowiącymi zadrzewienia leśne w wieku do 20 lat.

Ustalenia zmiany planu wyznaczają max wskaźniki powierzchni zabudowy na tych terenach na 60 % przy realizacji zabudowy zagrodowej, 50% przy realizacji zabudowy usługowej, 40% przy realizacji zabudowy jednorodzinnej a minimalne wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej wyznaczają na 30 %. Wskaźniki te są wystarczające dla zachowania większości istniejących zadrzewień i zakrzewień obecnych na analizowanych fragmentach terenu. Ewentualne fragmentaryczne redukcje zakrzewień będą mieć punktowy charakter wynikający z uporządkowania terenu dążącego do zachowania ładu przestrzennego w granicach planowanej inwestycji. Potencjalna redukcja zakrzewień nie będzie negatywnie oddziaływać na pozostałe tereny zadrzewione, a wręcz doprowadzi do ich pielęgnacji i umożliwi ich ciekawe wyeksponowanie na analizowanym terenie.

Zakrzewienia te obecnie nie pełnią szczególnie istotnych funkcji ochronnych ponieważ:

- nie porastają brzegów zbiorników wodnych (brak funkcji wodochonnych),
- nie występują w nich rośliny objęte ochroną,
- ze względu na niewielkie, wyizolowane powierzchnie, nie są cennym miejscem schronienia i żerowania zwierząt.
- gleby analizowanego terenu nie są zagrożone erozją (brak funkcji glebochronnych),

Zadrzewienia na ugorach nie pełnią też istotnych funkcji przy produkcji użytków drzewnych (drewno użytkowe i opałowe) i niedrzewnych (grzyby, owoce) ze względu na niewielki wiek (mała średnica i wysokość pojedynczych drzew) i samosiejkowy skład gatunkowy. Charakter gospodarczy mogą mieć jedynie tereny obsadzone drzewami o charakterze lasów gospodarczych.

Położenie na częściowo ugorowanych gruntach ornych, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i dróg nie preferuje tych terenów jako wypoczynkowych i kulturotwórczych. Teren ten ma też niskie walory estetyczne i nie pełni funkcji dydaktyczno – wychowawczych.

Podsumowując, zadrzewienia te nie spełniają warunków określonych w art. 5 pkt 27 Ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2134 z późn. zm.). Planowane zagospodarowanie nie będzie istotnie oddziaływać na istniejące zakrzewienia i zadrzewienia analizowanego obszaru.

Większość obszarów zmiany planu położonych jest w granicach Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Przywrócenie niniejszych terenów użytkowaniu rolniczemu również będzie wymagać usunięcia części samosiejkowej roślinności. Rygorystyczne respektowanie obowiązującego zakazu bez względu na wartość zadrzewień i zakrzewień w znaczący sposób ogranicza możliwości rozwoju gminy. Ustalenia niniejszej zmiany planu są efektem prowadzonej przez gminę polityki przestrzennej, uwzględniającej zasady zrównoważonego rozwoju – polegającej na integrowaniu działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb społeczności lokalnej zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń. Ustalenia te są zgodne z zasadami określonymi w art. 3 ust. 50 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 672 z późn. zm.).

Ustalenia zmiany planu dodatkowo zalecają wprowadzenie w granicach wszystkich projektowanych terenów zieleni izolacyjno – dekoracyjnej.

Ustalenia zmiany planu uwzględniają w granicach opracowania fragment terenu projektowanego zbiornika retencyjnego przylegającego do granic niniejszej zmiany planu, a planowanego do zlokalizowania w granicach aktualnie obowiązującego planu. Plan ustala warunki realizacji zbiornika, a zmiana planu jedynie uwzględnia zasięg maksymalnego lustra wody zbiornika, o powierzchni 0,47 ha. Parametry zbiornika określone są we wcześniejszych rozdziałach prognozy. Powstanie zbiornika jest mało prawdopodobne. W razie braku jego realizacji uchwała przeznacza niniejszy teren na cele zalesień (tak jak i tereny sąsiednie). Wpływ tak małego fragmentu zbiornika na środowisko w granicach zmiany planu będzie znikomy.

Uchwała nie przewiduje likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych. Ustalenia zmiany planu wykazują szczególną troskę o ujęcie wód podziemnych w Kozłowie i nakazują jego szczególną ochronę do czasu zatwierdzenia projektowanej strefy, chronią wody i gleby przed lokalizowaniem dzikich wysypisk odpadów, nie przewidują budowy dużych zakładów przemysłowych.

Zalesienie terenów gruntów rolnych będzie wywierać zdecydowanie korzystny wpływ na Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszar Chronionego Krajobrazu, poprzez: zwiększenie różnorodności biologicznej, polepszenie walorów krajobrazowych oraz poprzez zwiększenie ciągłości ekosystemów leśnych.

Zasady zagospodarowania terenu, określone w projektowanej zmianie planu, są zgodne z działaniami w zakresie czynnej ochrony ekosystemów obowiązującymi oraz na terenie Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wyznaczonymi Uchwałą Nr XXXV/619/13 z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z 1 października 2013 r., Poz. 3311). Projektowane zagospodarowanie nie łamie zakazów obowiązujących na terenach Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

b) Wpływ na obszary Natura 2000

Przez jeden z terenów objętych niniejszą zmianą planu, położony w sołectwie Mniszek, przebiega granica obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty (TZW) Natura 2000 „Dolina Białej Nidy” o kodzie PLH260013. Obszar ten nie posiada ustanowionego planu zadań ochronnych.

W granicach analizowanej zmiany planu, tereny będące w zasięgu sieci ekologicznej Natura 2000 obecnie użytkowane są jako łąki, pastwiska, grunty orne a częściowo obsadzone są zadrzewieniami o charakterze siedlisk leśnych, posadzonych na terenach stanowiących w ewidencji gruntów R. Uchwała dla tych terenów jako docelowe wykorzystanie przewiduje zieleń łąkową (oznaczone symbolem ZŁ) i uprawy rolne (oznaczone symbolem R). Jedynie przydrożne fragmenty dwóch działek oznaczonych w ewidencji nr 188 i 193 przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (oznaczone symbolem MN).

W granicach analizowanych fragmentów terenu obszaru „Doliny Białej Nidy” **nie występują siedliska i gatunki objęte ochroną**. Obszar Natura 2000 to obszar ochrony, a nie obszar chroniony. Ochronie nie podlega cały obszar, ale konkretne siedliska przyrodnicze i gatunki. Pisząc o „ochronie obszaru Natura 2000” lub o „wpływie na obszar Natura 2000” mamy na myśli nie obszar, ale konkretne gatunki (wraz z ich siedliskami i ze wszystkim, co im do życia potrzebne) i siedliska przyrodnicze. Realizacja zabudowy na skrajnym, przygranicznym obszarze Natury nie będzie miała wpływu na chronione gatunki i siedliska (bo takie tu nie występują), nie spowoduje pofragmentowania obszaru, nie spowoduje pomniejszenia lub utraty wartości analizowanego obszaru Natura 2000 „Dolina Białej Nidy”.

Na stan siedlisk w obszarze „Dolina Białej Nidy” mogą mieć pośrednio wpływ zanieczyszczenia emitowane przez komunikację samochodową, także napływającą z obszarów dróg, głównie klasy głównej i zbiorczej zlokalizowanych poza granicami obszarów Natura 2000 a objętych niniejszą zmianą planu. Zanieczyszczeń tych nie da się wyeliminować lub zatrzymać ich wpływu wraz z masami powietrza na obszary objęte ochroną. Skutki dla środowiska naturalnego można jedynie ograniczyć dzięki modernizacji dróg zapewniających płynność ruchu a tym samym mniejszą emisję zanieczyszczeń, promowanie paliw dobrej jakości oraz upowszechnienie aut zasilanych energią elektryczną.

c) Wpływ na ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów

Stwierdza się niską różnorodność gatunkową terenów planowych do objęcia zmianą planu. We florze roślinnej **nie stwierdzono żadnych gatunków objętych ochroną gatunkową** na podstawie Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409). We florze nie występują gatunki rzadkie i zagrożone w regionie

Na terenie opracowania nie stwierdzono gatunków roślin naczyniowych zamieszczonych w załączniku II i IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. oraz typów siedlisk przyrodniczych wymienionych w załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (tzw. siedlisk naturowych), wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000. (t.j. z 2014 r., poz.1713). Występujące pojedyncze stanowiska z nielicznymi gatunkami roślin kserotermicznych i gatunkami muraw napiaskowych nie stanowią obszarów siedlisk naturowych.

Gatunki roślin, stwierdzone w granicach projektowanej zmiany planu, zaliczane są do pospolitych, powszechnie występujących. Przeprowadzenie prac budowlanych w granicach ich występowania nie spowoduje istotnego uszczerbku dla ich populacji w regionie.

W granicach zmiany planu nie stwierdzono obecności chronionych gatunków grzybów.

Zgodnie z danymi zgromadzonymi przez Regionalną Dyрекcję Ochrony Środowiska w Kielcach, częściowo w granicach działek objętych zmianą planu, na łąkach w dolinie rzeki Białej Nidy (sołectwo Mniszek), występują stanowiska poczwarówki zwężonej oraz trzepli zielonej. Siedlisko poczwarówki znajduje się na działkach nr ewid. 144-147 i częściowo 157-166, a trzepli na części działek o nr ewid. 144-147. Zmiana planu obejmuje północne części wymienionych działek, a zasięg większość opisanych siedlisk znajduje się w południowej części niniejszych działek.

Poczwarówka zwężona *Vertigo angustior* to gatunek objętych Siecią NATURA 2000: (zał. II Dyrektywy), kod: 1014, objęty ochroną ścisłą (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183)).

Poczwarówka zwężona preferuje siedliska podmokłe, zasobne w wapń. Stanowiska poczwarówki obejmują fragmenty umiarkowanie użytkowanych wilgotnych łąk. Ślimak przebywa w ściółce, w kępach turzyc, latem także u nasady źdźbeł traw i turzyc.

Poczwarówce zwężonej najbardziej zagraża degradacja siedlisk na skutek zmiany warunków hydrologicznych, a zwłaszcza osuszania i ujmowania wód podziemnych (nadmierny pobór). Zagrożeniem dla siedlisk gatunku jest również eutrofizacja (zanieczyszczenia związkami azotowymi) oraz zmiany sposobu użytkowania gruntów i sukcesja naturalna (zarastanie otwartych siedlisk

podrostem drzew). Inne, niekorzystne zjawiska zagrażające lokalnie siedliskom poczwarówki to rozwój zabudowy wiejskiej i rekreacyjnej oraz wydeptywanie.

Trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia* to gatunek objętych Siecią NATURA 2000: (Dyrektywa „Siedliska-Flora-Fauna” – Załączniki II i IV.), kod: 1037, objęty ochroną ścisłą (Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183)). Trzepla zielona zasiedla nizinne i podgórskie cieki różnej wielkości, od strumieni po duże rzeki.

Do potencjalnych zagrożeń gatunku należy przede wszystkim:

- regulacja koryt rzecznych i idący za tym spadek liczby miejsc dogodnych dla rozwoju larw; duże obciążenie wód rzecznych odprowadzanymi do nich ściekami i biogenami wpływającymi ze zlewni, prowadzące m.in. do zmiany charakteru osadów dennych (na bardziej muliste) i zarastania koryt przez roślinność,
- usuwanie roślinności drzewiastej i zarośli na obrzeżach cieków.

Ustalenia zmiany planu nie przewidują żadnej ingerencji w miejscach występowania stanowisk chronionych gatunków zwierząt. Realizacja ustaleń nie będzie wywierać na nie wpływu.

7.3. Rozwiązania eliminujące, ograniczające lub kompensujące negatywne oddziaływania na środowisko, przedstawione w projekcie

W celu zminimalizowania wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze, nowe sposoby zagospodarowania terenu objętego zmianą planu powinny spełniać poniższe zalecenia z zakresu ochrony środowiska:

1. Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych poprzez:

- zaopatrzenie w wodę dla nowych rodzajów zagospodarowania terenu za pomocą wodociągu grupowego, po uprzednim uzyskaniu stosownego pozwolenia właściciela wodociągu;
- projekty nowych inwestycji muszą respektować wszystkie nakazy i zakazy wynikające z dokumentów ustanawiających, strefy ochronne GZWP oraz strefy ochronnych ujęć wody;
- rozwiązania gospodarki ściekowej powinny zapewniać ochronę środowiska przyrodniczego; w związku z tym należy powstające ścieki sanitarno – bytowe kierować siecią kanalizacyjną do oczyszczalni ścieków; na okres przejściowy do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej dopuszcza się korzystanie ze szczelnych bezodpływowych zbiorników z zapewnieniem wywozu ścieków do punktu zlewnego na oczyszczalni ścieków w Zakruczu lub z przydomowych oczyszczalni ścieków lokalizowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
- wody deszczowe z głównego systemu komunikacyjnego lub pochodzące z zanieczyszczonych powierzchni szczelnych terenów powinny być podczyszczane na separatorach i skierowane do rowów przydrożnych.

2. Ochrona czystości powietrza atmosferycznego:

- zaleca się przy zaopatrzeniu w energię ciepłą korzystanie z paliw uznawanych za „ekologiczne” takich jak gaz ziemny lub olej opałowy, panele słoneczne na dachach.

3. Ochrona przed hałasem:

- zaleca się wprowadzić ograniczenia dotyczące przestrzegania dopuszczalnych norm wartości poziomów hałasu zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112);
- zalecana realizacja infrastruktury przeciwhałasowej (budowa ekranów akustycznych, tworzenie pasów zieleni chroniących od uciążliwości płynących z użytkowania dróg klasy G);
- modernizacja dróg w celu zmniejszenia poziomu hałasu.

4. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi:

- zaleca się utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach;
- w celu ograniczenia ewentualnych uciążliwości promieniowania elektromagnetycznego koniecznym jest podejmowanie działań polegających na: analizie wpływu na środowisko nowych obiektów emitujących promieniowanie elektromagnetyczne (na etapie wydawania pozwoleń na budowę), zobowiązanie inwestorów do pomiaru emitowanego promieniowania elektromagnetycznego i ewentualnego ograniczenia jego uciążliwości;

5. Gospodarka odpadami:

- zaleca się określić takie warunki i zasady bezpiecznej gospodarki odpadami, aby nie wywierały one negatywnego wpływu na stan środowiska przyrodniczego;
- zaleca się stosowanie metody segregacji odpadów w celu możliwości ponownego ich zastosowania, po jego wcześniejszej przeróbce (metoda recyklingu).

6. Ochrona dóbr kultury i krajobrazu:

- ze względu na położenie większości opisywanego terenu w obrębie Włoszczowsko-Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz w granicach Natury 2000 „Dolina Białej Nidy”, projekty nowego zagospodarowania muszą respektować walory krajobrazowe, nie powodując przy tym istotnych dysharmonii;
- projekty powinny respektować wszystkie nakazy i zakazy wynikające z dokumentów ustanawiających w/w obszar ochronny;
- ze względu na istniejące korytarze ekologiczne należy tak wprowadzać nowe zainwestowania, aby nie naruszały one stosunków środowiskowych;
- należy respektować zasady ochrony obiektów wpisanych do rejestru zabytków archeologicznych oraz stanowisk archeologicznych,
- ewentualne maszty telefonii komórkowej należy wykonać w technologii i kolorystyce dobrze wkomponowanej w istniejący krajobraz.

7. Ochrona gatunków zwierząt

- przy realizacji inwestycji należy stosować sprawne i nowoczesne maszyny, o niskiej emisji hałasu, ograniczające płoszenie zwierząt,
- należy zabezpieczyć wykopy fundamentowe przed wpadnięciem niewielkich zwierząt.

7.4. Możliwości rozwiązań alternatywnych do zawartych w projektowanym dokumencie oraz trudności w ich określeniu

Dla rozwiązań zawartych w projektowanej zmianie planu nie określono rozwiązań alternatywnych, ze względu na to, że są to inwestycje, których lokalizacje szczegółowo analizowano (również w kontekście wariantowym) na etapie uzgodnień i wyłożenia do publicznego wglądu „Zmiany Nr 1 do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Małogoszcz – zmiana studium”, z którym projektowana zmiana planu musi być zgodna.

Jedyną alternatywą dla realizacji założeń zawartych w projektowanym dokumencie jest **brak realizacji** dla wszystkich lub wybranych inwestycji objętych projektowaną zmianą planu.

8. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko do Zmiany Nr 3 „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz”, obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, w granicach części sołectw: Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek, Rembieszyce, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże i Żarczyce Małe, w granicach określonych na mapach. Obszary te stanowią trzydzieści odrębnych fragmentów na terenach wymienionych sołectw, o zróżnicowanych powierzchniach. Ogólna powierzchnia zmiany planu wynosi ok. 188,81 ha. Zmiana planu jest realizacją Uchwały Nr 4/26/15 Rady Miejskiej w Małogoszczu z dnia 20 marca 2015 r. wraz z jej zmianą,

Przedmiotem ustaleń zmiany planu są:

- tereny zabudowy wielofunkcyjnej, oznaczone symbolem **MM**;
- tereny zabudowy zagrodowej, oznaczone symbolem **RM**;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonej symbolem **MN**;
- tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczonej symbolem **ML**;
- tereny zabudowy usługowej, oznaczone symbolem **U**;
- tereny zabudowy produkcyjnej, magazynów i składów, oznaczone symbolem **P**;
- tereny urządzeń wodociągowych, oznaczony symbolem **W**;
- tereny urządzeń elektroenergetyki, oznaczone symbolem **E**;
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych, oznaczone symbolem **WS**;
- tereny lasów i gruntów leśnych, oznaczone symbolem **ZL**;
- tereny projektowanych zalesień, oznaczone symbolem **ZL.p**;
- tereny zieleni łąkowej, oznaczone symbolem **ZŁ**;
- tereny upraw rolnych, ogrodniczych i sadowniczych, oznaczone symbolem **R**;
- tereny dróg publicznych klasy głównej, oznaczone symbolem **KD-G**;
- tereny dróg publicznych klasy zbiorczej, oznaczone symbolem **KD-Z**;
- tereny dróg publicznych klasy lokalnej, oznaczone symbolem **KD-L**;
- tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolem **KD-D**;
- tereny dróg wewnętrznych klasy lokalnej, oznaczone symbolem **KDW-L**;
- tereny dróg wewnętrznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolem **KDW-D**;
- tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolem **KDW**;
- tereny ciągów pieszo-jezdných, oznaczone symbolem **KX**;

Celem niniejszej prognozy jest ocena skutków realizacji ustaleń zmiany planu dla środowiska.

Podstawą wykonania prognozy jest art. 46 pkt 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zakres prognozy wynika z wymienionej ustawy. Opracowujący prognozę oddziaływania na środowisko zakres i stopień szczegółowości prognozy uzgodnił z Regionalnym Dyrektorem Ochrony

Środowiska w Kielcach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Jędrzejowie. Prognozę wykonano w oparciu o obowiązujące ustawy i rozporządzenia.

W dokumencie prognozy zastosowano metodę opisową, syntezę tabelaryczną oraz analizę graficzną, co skutkowało przedstawieniem części tekstowej opracowania oraz załącznika graficznego.

Ze względu na znaczne oddalenie terenu objętego zmianą planu od granic Państwa nie przewiduje się wystąpienia transgranicznego (czyli ponad państwowego) oddziaływania na środowisko.

Charakterystyka istniejącego stanu środowiska

Różnorodność biologiczna. W granicach objętych zmianą planu nie występują siedliska naturalne. Największą wartość posiadają siedliska leśne, łąki i pastwiska. Średnio i mało zasobne są siedliska pól uprawnych i zieleni towarzyszącej terenom zabudowanym.

Roślinność. W granicach terenów objętych zmianą planu, na przełomie czerwca i lipca 2015 r, została przeprowadzona inwentaryzacja występujących gatunków szaty roślinnej. W wyniku prowadzonych obserwacji terenowych i prac kameralnych łącznie rozpoznano 179 gatunków roślin. Stwierdzone gatunki w większości zaliczane są do gatunków synantropijnych tzn. roślin towarzyszących człowiekowi. Wyrastają one w pobliżu ludzkich osiedli, na poboczach dróg, śmietniskach, terenach ruderalnych. Rosną też na terenach uprawnych, gdzie zaliczane są do chwastów polnych.

Zwierzęta. Na terenach leśnych i w zadrzewieniach śródpolnych można spotkać dziki, lisy oraz liczne sarny i zające. Jaskinie, w położonym nieopodal masywie Góry Miechowskiej, są miejscem zimowania wielu gatunków nietoperzy. Na łąkach mogą występować chronione gatunki motyli. W dolinach strumieni, można spotkać bobra europejskiego i wydrę oraz płazy i bezkręgowce. W rzekach spotkamy ryby. We wszystkich terenach można spotkać ptaki wróblowate (tj. wróble, mazurki, gile, szpaki, sroki, szczygły, czyżyki, kosy, sikory, skowronki, jaskółki, wrony). Na otwartych terenach występują: bociany białe, kuropatwy, bażanty, myszołowy, jastrzębie.

Jakość powietrza. Na terenie gminy Małogoszcz znajduje się stanowisko pomiarowe monitoringu powietrza, zlokalizowane na przy ul. 11 Listopada, badające stężenia dwutlenku siarki w powietrzu, ważne dla oceny ochrony zdrowia. Obszar opracowania znajduje się w strefie świętokrzyskiej. W tej strefie prawidłowe są stężenia dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, oraz niskie są stężenia metali ciężkich zawartych w pyłe (zawartym w powietrzu). Przekroczone są wartości stężeń pyłu zawieszonego, rakotwórczego benzopirenu, oraz ozonu.

Wody powierzchniowe. Obszar położony jest w dorzeczu Nidy (lewobrzeżnego dopływu Wisły). Odwadniany jest przez Białą Nidę i jej lewobrzeżny dopływ Lipnicę. Nida, prowadzi wody o umiarkowanym stanie/potencjale ekologicznym (III klasa). Nie była badana czystość rzeki Lipnicy. W granicach zmiany planu **nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią (zalewowe).**

Wody podziemne występujące na terenie opracowania, można podzielić na płytkie wody czwartorzędowe (w dolinach rzek) i wgłębne wody mezozoiczne (w skałach węglanowych).

Wgłębne wody tworzą Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP). Większość obszarów objętych zmianą planu, znajduje się w granicach GZWP Nr 409 „Niecka Miechowska SE”, a tylko jeden obszar (w Mieronicach) położony jest w granicach GZWP Nr 416 „Małogoszcz”. Woda ze zbiornika „Niecka Miechowska SE” jest w III klasie jakości – zadawalająca jakość wód. Woda ze zbiornika „Małogoszcz” jest II klasy czystości - wody dobrej jakości, w granicach woj. świętokrzyskiego nie występuje I klasa jakości wód. W granicach opracowania znajdują się projektowane strefy ochrony zbiorników. Ustanawianie stref ochrony podlega dyrektorowi RZGW w Krakowie.

Krajobraz. Przeważająca część terenów objętych projektowaną zmianą planu ma charakter rolniczy, na którym środowisko przyrodnicze jest wykorzystywane pod uprawy polowe, a w niewielkim stopniu stanowi łąki, pastwiska i nieużytki. Nieznaczna część obszaru stanowią istniejące lasy. Część terenów objętych zmianą planu jest już częściowo zabudowanych przez zabudowę zagrodową. Ustalenia zmiany planu nie przewidują powstania przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na walory krajobrazowe obszaru opracowania oraz terenu całej gminy Małogoszcz.

Rzeźba terenu. Najniżej położone są tereny w Mniszku, na terenie przysiółków Bołdyn (222,6 m n.p.m.) i Kępa (223,6 m n.p.m.). Najwyżej położone są tereny w północno – wschodniej części Kozłowa, w Ludwinowie i Żarczycach Dużych, gdzie osiągają rzędną 275,0 m n.p.m.

Większość terenów objętych projektowaną zmianą planu odznacza się bardzo łagodną, prawie płaską rzeźbą terenu o spadkach nie przekraczających 2%. Część terenów, posiada lokalnie spadki rzędu 2 – 5 i 5 – 8 %, nie utrudniających warunków posadowienia projektowanych obiektów.

Gleby. W granicach zmiany planu występują gleby: brunatne wylugowane, bielice i pseudobielice – płowe, rędziny brunatne, rędziny deluwialne, rędziny brunatne, czarne ziemie zdegradowane, murszowe, torfowe. Na obszarze najliczniej reprezentowane są kompleksy rolniczej przydatności gleb: pszenno-dobry, pszenno-wadliwy i żytnio-łubinowy. Rzadziej występują kompleksy żytnie: bardzo dobry, dobry i słaby oraz zbożowo-pastewny mocny i słaby. Użytki zielone występują w kompleksach średnich, słabych i bardzo słabych. Gleby nie są zanieczyszczone i są średnio narażone na erozję wodną. Nie zaobserwowano trendu gromadzenia się metali ciężkich w glebach powiatu jędrzejowskiego.

Złoże. W granicach zmiany planu **nie występują**: udokumentowane złoża surowców mineralnych oraz tereny i obszary górnicze.

Archeologia. W granicach zmiany planu, w miejscowości Kozłów, znajduje się zabytek archeologiczny – stanowisko archeologiczne wpisane do rejestru zabytków pod nr 702 Dział A Na terenach objętych zmianą planu, znajdują się stanowiska archeologiczne, stanowiące strefy ochrony archeologicznej.

Zabytki. W granicach terenów objętych zmianą planu nie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską ani nie występują dobra kultury współczesnej wymagające szczególnej ochrony.

Ochrona na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Większość terenów objętych zmianą planu znajduje się w granicach **Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (W-J OChK)**. Najważniejszą funkcją Obszaru

jest ochrona wód w zlewniach rzek Pilicy i Nidy oraz ochrona zbiornika wód podziemnych „Niecka Miechowska”. Ponadto pełni on funkcję retencyjną na obszarze źródłowym rzek Pilicy i Nidy. Obszar ten ze względu na bogactwo naturalnej szaty roślinnej i świata zwierząt pełni rolę ekologicznego „banku genów”. Ważna jest jego rola klimatotwórcza dla centralnej części województwa świętokrzyskiego.

Aktualny przebieg granic i zasady ochrony na terenie Obszaru wyznaczył Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą Nr XXXV/619/13 z dnia 23 września 2013 r. dotyczącą wyznaczenia Włoszczowsko – Jędrzejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu

Przez jeden terenów w Mniszku przebiega granica **mającego znaczenie dla Wspólnoty Obszaru Natura 2000 „Dolina Białej Nidy”**, o kodzie PLH260013, przyjęty Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) Nr 2016/2334 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia dziesiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny.

Obszar stanowi interesujący z przyrodniczego punktu widzenia zespół podmokłych siedlisk łąkowych i leśnych oraz licznych stawów rybnych. W regionie świętokrzyskim Dolina Białej Nidy to jeden z obszarów najbogatszych w siedliska przyrodnicze.

Ochrona zasobów wód. Szczególnej ochrony wymagają zasoby wód zgromadzonych w podziemnych zbiornikach (GZWP) „Niecka Miechowska SE” i „Małogoszcz”, zasoby wód ujmowanych studiami wierconymi oraz zasoby wód powierzchniowych. Należy uporządkować gospodarkę wodno-ściekową na terenie obszarów oraz ograniczyć lokalizację inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie posiadających stosownych zabezpieczeń.

Ustalenia zmiany planu nie wprowadzają żadnych form zagospodarowania, które mogłyby wpłynąć negatywnie na zasoby wód podziemnych. Wprowadzana zabudowa, w tym przemysłowa, dzięki zapewnieniu odprowadzania powstających ścieków komunalnych oraz właściwego zagospodarowania powstających odpadów nie będzie oddziaływać na jakość wód. Pobór wody z ujęć dla celów socjalno – bytowych mieszkańców jest niewielki.

Podczas budowy inwestycji planowanych ustaleniami zmiany planu zostaną użyte maszyny i urządzenia we właściwym stanie technicznym. Nie przewiduje się przecieków olejów, smarów i paliw do środowiska. Również wszystkie transformatory muszą być wyposażone w szczelne misy olejowe, chroniące przed ewentualnym wyciekami oleju.

W granicach sołectwa Żarczyce Małe, **ustalenia zmiany planu wprowadzają fragment terenu zbiornika wodnego** (oznaczonego symbolem WS), planowanego w większości poza terenami objętymi opracowaniem, w granicach obecnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wokół zbiorników wód powierzchniowych ustalenia nakazują zapewnienie dostępu do wody w ramach powszechnego korzystania z wód oraz na potrzeby wykonywania robót związanych z ich utrzymaniem, oraz zakazują grodzenia nieruchomości przyległych do zbiornika wodnego w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu. Powstanie zbiornika jest mało prawdopodobne, głównie ze względu na brak zapewnionych funduszy na jego realizację. W sytuacji

odstąpienia od budowy projektowanego zbiornika retencyjnego, ustalenia zmiany planu teren wskazany pod jego realizację przeznaczają na cele zalesień.

Ochrona gruntów rolnych i leśnych. Obszar stanowią grunty rolne w klasach bonitacyjnych od RIIIa do RVI (oraz PS i Ł od IV do VI) – pochodzenia mineralnego, w tym nie wymagające, uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego na cele nierolnicze. Część terenów jest zmeliorowanych. Część terenów stanowią istniejące tereny lasów i gruntów leśnych.

Dla części terenu opracowania uzyskano zgodę na zmianę przeznaczenia gruntu rolnego i leśnego na cele nierolnicze i nieleśne decyzjami: Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 stycznia 2017 r. oraz Marszałka Województwa Świętokrzyskiego z dnia 12.01.2016 r.

Zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze nie uzyskały fragmenty gleb w klasach RIII planowane pierwotnie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (MN) w sołectwach Kozłów i Mieronice. Tereny te zmieniona wersja uchwały przeznacza pod typowo rolniczą zabudowę zagrodową (RM), służącą zamieszkiwaniu, produkcji i obsłudze gospodarki rolniczej, sadowniczej, ogrodniczej i hodowlanej a częściowo pozostawia jako grunty rolne.

W granicach zmiany planu **ustalenia przewidują zalesić** część gruntów rolnych w sołectwach: Kozłów, Wiśnicz, Wygnanów i Żarczyce Małe, na terenach oznaczonych symbolem ZL.p. Większość terenów planowanych do zalesienia obejmuje grunty orne niskich klas - RV i RVI. Wyjątkiem są fragmenty niektórych działek położonych w sołectwach Kozłów i Wygnanów, które obejmują zalesienia łąk i pastwisk - ŁV, ŁVI, PsV. Niniejsze fragmenty w większości nie są już użytkowane jako łąki i pastwiska. Obecnie porasta je młody, niedawno posadzony las lub stanowią tereny ugorów porośniętych samosiewkami drzew, często już wieloletnich. Przeprowadzona na tych terenach inwentaryzacja występujących gatunków wykazała jedynie obecność gatunków pospolitych nie objętych ochroną.

Tereny objęte zmianą planu położone w sołectwach Mniszek oraz Rembieszyce, wraz z doliną Nidy (Białej Nidy) oraz otaczającymi ją terenami leśnymi stanowią część **Krajowego Korytarza Ekologicznego Południowo-Centralnego (KPdC), w części Korytarza Ekologicznego Doliny Nidy**. Korytarz stanowi ważne ogniwo łączności ekologicznej w skali Europy. Doliny rzek i cieków w granicach opracowania zaliczone zostały do lokalnych ciągów ekologicznych.

Zabudowa wprowadzana ustaleniami zmiany planu stanowi kontynuację istniejących terenów. Wprowadzane rozwiązanie nie stanowi przegrody istniejącego korytarza ekologicznego i nie będzie miało wpływu na jego drożność.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym, powiatowym istotne z punktu widzenia niniejszego dokumentu, zostały w nim **uwzględnione w całości**.

Czynniki mogące pogorszyć stan środowiska objętego analizą

Pobór wody. Zaopatrzenie w wodę terenów objętych zmianą planu będzie zapewnione z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, poprzez jej rozbudowę. Woda będzie dostarczana za

pomocą istniejących wodociągów grupowych: „Kozłów”, „Małogoszcz”; „Bocheniec – Karsznice”.

Odprowadzanie ścieków. W granicach zmiany planu nie ma istniejącej kanalizacji sanitarnej. Zgodnie z ustaleniami zmiany planu ścieki sanitarno – bytowe z obszaru zmiany planu należy docelowo odprowadzić do istniejącej i projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej. Do czasu realizacji sieci kanalizacyjnej ustalenia dopuszczają korzystanie ze szczelnych bezodpływowych zbiorników z zapewnieniem wywozu ścieków do oczyszczalni ścieków w Zakruczu lub z przydomowych oczyszczalni ścieków lokalizowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.. W granicach zmiany planu nie ma istniejącego systemu **kanalizacji deszczowej** i nie jest przewidywana jego budowa. Ustalenia przewidują odprowadzenie wód opadowych powierzchniowo po terenie działek, do systemu rowów zlokalizowanych w sąsiedztwie istniejących dróg i ulic. Oczyszczenia wynikają zanieczyszczone wody opadowe.

Odpady komunalne z obszaru opracowania należy gromadzić w indywidualnych pojemnikach lub kontenerach lokalizowanych w granicach terenów zainwestowanych i zapewnić ich wywóz zgodnie z zasadami przyjętymi przez Radę Miejską w Małogoszczu. W celu ograniczenia ilości wywożonych odpadów należy prowadzić segregację odpadów i odzysk surowców wtórnych.

Doprowadzenie gazu. Docelowo obszar będzie zasilany gazem przewodowym. Do czasu realizacji sieci gazu przewodowego uchwała dopuszcza korzystanie z gazu butlowego propan – butan.

Działalność gospodarcza i produkcja. W granicach zmiany planu znajduje się jeden teren zabudowy produkcyjnej, magazynów i składów, oznaczony na rysunku zmiany planu symbolem **P**. Jest to teren istniejącej działalności gospodarczej w Mieronicach.

W granicach terenu **P** uchwała przewiduje jako przeznaczenie podstawowe – lokalizację obiektów związanych z różnorodną działalnością gospodarczą produkcyjną, magazynowaniem i składowaniem; a jako przeznaczenie dopuszczalne – lokalizację infrastruktury technicznej, urządzeń obsługi komunikacji, zieleni izolacyjnej, oraz pomieszczeń mieszkalnych lub budynków mieszkalnych, związanych z działalnością gospodarczą.

W celu ochrony walorów środowiska, uchwała nakazuje stosowanie w projektach budowlanych projektowanych i przebudowywanych obiektów nowoczesnych, dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, umożliwiających eliminowanie niekorzystnego oddziaływania inwestycji na poszczególne elementy środowiska, zapewniające ograniczenie uciążliwości do granic władania poszczególnych inwestycji. Przy nowych obiektach usługowo-produkcyjnych należy przewidzieć zieleni izolacyjno-dekoracyjną, uwzględniającej ochronę walorów krajobrazowych i estetycznych terenu inwestycji.

Komunikacja. Obsługę komunikacyjną terenu zmiany planu oraz ruchu tranzytowego ustalenia przewidują z systemu dróg zlokalizowanych w granicach opracowania oraz dróg zlokalizowanych na obrzeżach i poza jego granicami, dla których parametry zostały określone w planie stanowiącym przedmiot zmiany

Ustalenia zmiany planu przewidują powstanie następujących nowych dróg:

- projektowanych drogi klasy lokalnej, oznaczone symbolem KDW-L;

- projektowanych odcinków dróg wewnętrznych, ogólnodostępnych, oznaczone symbolami: KDW.1, KDW.2, KDW.3.
- projektowanych ciągów pieszo-jezdných, oznaczonych symbolem KX.

Ustalenia zmiany planu przewidują doprowadzenie istniejących dróg do wymagań normatywnych dla danej klasy dróg, w tym poszerzenia niektórych z nich.

Niniejsza zmiana planu przewiduje wyłącznie budowę nowych dróg klasy wewnętrznej (lokalnej), a więc nie odznaczających się wysokim natężeniem ruchu i nie prowadzących ruchu tranzytowego, planowanych do obsługi nowych terenów zabudowy mieszkaniowej. Drogi te nie przecinają terenów objętych ochroną przez sieć Natura 2000, nie przecinają naturalnych cieków wodnych ani szlaków migracji zwierząt. W granicach zmiany planu nie występują również stanowiska rzadkich i chronionych gatunków roślin. Projektowane drogi najczęściej wykonane są po śladach istniejących dróg dojazdowych do pól i lasów. Wykonanie nowych dróg w zgodzie ze wszystkimi ustaleniami zmiany planu nie będzie niekorzystnie oddziaływać na środowisko.

Zabudowa mieszkaniowa, rekreacyjna i usługowa. Na stan środowiska objętego granicami niniejszej zmiany planu może mieć wpływ istniejąca i projektowana zabudowa: wielofunkcyjna (oznaczona symbolem MM), zagrodowa (oznaczona symbolem RM), mieszkaniowa jednorodzinna (oznaczona symbolem MN) rekreacji indywidualnej (oznaczona symbolem ML), usługowa (oznaczona symbolem U).

Ustalenia zmiany planu szczegółowo regulują zasady i warunki realizacji poszczególnych rodzajów zabudowy. Zachowują zabudowę w dobrym stanie technicznym; zalecają wzbogacenie zabudowy usługami; właściwie kształtują charakter zabudowy poprzez wyznaczenie dopuszczalnych wysokości budynku (ilości kondygnacji), rodzaju pokryć dachowych, kolorystyki elewacji i rodzaju ogrodzeń. Zalecają zazielenienie działek (zieleni izolacyjno – dekoracyjna).

Zdecydowana większość projektowanej zabudowy przewidywana jest w otoczeniu terenów już zainwestowanych, w sąsiedztwie istniejących ciągów komunikacyjnych, dzięki czemu nie będą ingerować w walory krajobrazowe. Zabudowa zrealizowana zgodnie z powyższymi ustaleniami nie będzie negatywnie oddziaływać na wody powierzchniowe i podziemne, nie będzie negatywnie oddziaływać na gleby oraz na stan powietrza atmosferycznego.

Zaopatrzenie w ciepło obiektów lokalizowanych w granicach planu, należy realizować w oparciu o indywidualne źródła ciepła. W celu ograniczenia uciążliwości dla środowiska wynikającej ze spalania paliw uchwała zaleca stosowanie paliw „ekologicznych”.

Emisja pól elektromagnetycznych. Na terenie zmiany planu nie znajdują się stacje bazowe telefonii (wieże telefoniczne). Ustalenia dopuszczają lokalizację nowych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w przepisach szczególnych, w tym ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

Przez tereny opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne: linie 15 kV, linia 220 kV, oraz zlokalizowane są stacje transformatorowe 15/0,4 kV. Wokół tych obiektów obowiązują strefy techniczne (ograniczenia w zabudowie terenu). Zaopatrzenie w energię elektryczną analizowanego

obszaru przewiduje zrealizować z istniejącej sieci elektroenergetycznej, poprzez jej rozbudowę i przebudowę.

Cmentarze. Część terenów w Kozłowie, znajduje się w strefie sanitarnej (150,0 m) od dwóch funkcjonujących cmentarzy grzebalnych.

Hałas. W granicach zmiany planu jak i w jego bezpośrednim otoczeniu nie ma większych zakładów przemysłowych, mogących być istotnym źródłem hałasu. Projektowany sposób zagospodarowania terenu wpłynie na zmianę warunków akustycznych terenu. Wzdłuż nowych dróg hałas komunikacyjny wzrośnie i będzie wynikać z konieczności zapewnienia dojazdów do nowych terenów budowlanych. Drogi te nie będą prowadzić ruchu tranzytowego, będą posiadać ograniczenia prędkości ruchu typowe dla terenów zabudowanych i nie będą generować wysokiego poziomu hałasu.

Dla terenów objętych zmianą planu obowiązują wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, wyznaczone Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Uchwała wyznacza dwie kategorie terenu wymagające ochrony przed hałasem: dla terenów MM, RM – jak dla terenów zabudowy zagrodowej, a dla terenów MN, MN/ML – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W przypadku **braku realizacji projektowanego dokumentu** nie będą mogły – zgodnie z przepisami – powstać inwestycje, których powstanie uzależnione jest od umieszczenia w niniejszej zmianie planu, tj.: projektowane drogi, projektowane ciągi pieszo-jezdne, nowe tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej oraz tereny projektowanych zalesień.

Brak wyznaczenia nowych terenów budowlanych nie będzie „zyskiem” dla środowiska przyrodniczego, ponieważ obejmie tereny pozbawione siedlisk naturalnych, głównie sąsiadujących z już istniejącą zabudową.

Zmiana planu przeznacza pod zalesienie grunty o niskiej klasie bonitacyjnej, nieekonomiczne w uprawie, na których nie występują cenne siedliska nieleśne. Zalesienie tych terenów przyczyni się do wzrostu różnorodności gatunkowej obszaru oraz do wzrostu wartości rynkowej tych terenów a w przyszłości posłuży do uzyskania drewna dla celów gospodarczych.

W granicach zmiany planu **znalazły się przedsięwzięcia** określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagające uruchomienia procedury przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, **mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko**, tj.:

- napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu nie mniejszym niż 110 kV,
- zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km,
- budowle piętrzące wodę,
- rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody,
- sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km,

- zalesienia nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody.

Analiza graficzna do opracowywanej prognozy obejmuje dwie plansze:

- „Istniejące zagospodarowanie terenu” oraz
- „Przewidywany wpływ projektowanego zagospodarowania terenu”.

Wykonane w formie odrębnych arkuszy, na rysunkach zmiany planu zmniejszonych do skali 1:5 000 i 1:6 000, dla potrzeb wykonania prognozy oddziaływania na środowisko.

Plansza **„Istniejące zagospodarowanie terenu”** wykonana została w oparciu o inwentaryzację urbanistyczną wykonaną w granicach zmiany planu na przełomie czerwca i lipca 2015 r. W granicach opracowania wyróżniono kolorem tła następujące tereny:

- tereny gruntów leśnych i lasów;
- tereny zadrzewień 5 – 20 letnich;
- tereny zadrzewień – młodnik do 5 lat;
- tereny ugorów i samosiewów;
- tereny łąk i pastwisk;
- tereny pól ornych
- tereny zaniedbanych, opuszczonych, zagród, zadrzewień i sadów;
- tereny zabudowane;
- tereny podmokłe i oczka wodne.

Plansza **„Przewidywany wpływ projektowanego zagospodarowania terenu”** obejmuje graficzne przedstawienie wpływu ustaleń zmiany planu na środowisko przyrodnicze. Na planszy kolorem tła wyróżniono następujące tereny:

- tereny projektowanego zagospodarowania, korzystne dla środowiska, oznaczone na rysunku prognozy kolorem zielonym,
- tereny projektowanego zagospodarowania, o stosunkowo małym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem żółtym,
- tereny projektowanego zagospodarowania, o potencjalnie niewielkim niekorzystnym oddziaływaniu na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem pomarańczowym,
- tereny projektowanego zagospodarowania, mogące wywierać negatywny wpływ na środowisko, oznaczone na rysunku prognozy kolorem fioletowym.

Wykonano również **zestawienia tabelaryczne** potencjalnego oddziaływania projektowanych form zagospodarowania terenu na poszczególne elementy środowiska pozwalają na szybką analizę porównawczą poszczególnych oddziaływań. Zestawienia tabelaryczne stanowią podsumowanie prac kameralnych autorów opracowania.

Wpływ przewidywanych oddziaływań na obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Wpływ na Włoszczowsko – Jędrzejowski Obszar Chronionego Krajobrazu. Większość

terenów objętych zmianą planu znajduje się w granicach Obszaru. Sytuacja ta wynika z konieczności zapewnienia właściwych warunków zamieszkiwania i pracy w granicach objętych opracowaniem, zapewnienia dojazdów do terenów zainwestowanych i przewidywanych pod zainwestowanie, zapewnienia możliwości rozwoju analizowanych terenów zrealizowanych w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Realizacja zabudowy w granicach zmiany planu nie wpłynie na możliwości pogorszenia walorów widokowych w Obszarze. W celu zapobieżenia ujemnemu wpływowi zabudowy na krajobraz ustalenia zmiany planu szczegółowo regulują zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego dla wszystkich przewidywanych rodzajów zagospodarowania terenu. Większość projektowanej zabudowy przewidywana jest w otoczeniu terenów już zainwestowanych, w sąsiedztwie istniejących ciągów komunikacyjnych, bez ingerencji w tereny cennych siedlisk. Ustalenia zmiany planu na nowych osiedlach przewidują korzystny wariant kablowania linii, co nie wywołuje ujemnego wpływu na krajobraz. Ustalenia nie spowodują celowego zabijania dziko występujących zwierząt.

Realizację nowych inwestycji drogowych oraz poszerzenie istniejących dróg może mieć wpływ na istniejące przydrożne zadrzewienia. Działania te nie są sprzeczne z zakazami obowiązującymi na tym terenie, gdyż wynikają z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej terenów zainwestowanych.

Realizacja nowych terenów zabudowy, planowana jest głównie na terenach wolnych od skupisk zadrzewień. Pojedyncze drzewa i krzewy rosnące przy miedzach śródpolnych nie stanowią ograniczeń w lokalizowaniu zabudowy. Odstępstwem są jedynie fragmenty terenu: w Henrykowie, Mniszku, Złotnikach i Żarczycach Mały, gdzie projektowana jest na terenach obsadzonych drzewami, stanowiącymi zadrzewienia leśne w wieku do 20 lat. Ewentualne fragmentaryczne redukcje zakrzewień będą mieć punktowy charakter wynikający z uporządkowania terenu dążącego do zachowania ładu przestrzennego w granicach planowanej inwestycji.

Ustalenia zmiany planu uwzględniają w granicach opracowania fragment terenu projektowanego zbiornika retencyjnego przylegającego do granic niniejszej zmiany planu. W razie braku jego realizacji uchwała przeznacza niniejszy teren na cele zalesień (tak jak i tereny sąsiednie). Wpływ tak małego fragmentu zbiornika na środowisko w granicach zmiany planu będzie znikomy.

Zalesienie terenów gruntów rolnych będzie wywierać zdecydowanie korzystny wpływ na Obszar poprzez: zwiększenie różnorodności biologicznej, polepszenie walorów krajobrazowych oraz poprzez zwiększenie ciągłości ekosystemów leśnych.

Wpływ na obszary Natura 2000 „Dolina Białej Nidy” (położone na fragmencie sołectwa Mniszek). Tereny te obecnie użytkowane są jako łąki, pastwiska, grunty orne a częściowo obsadzone są zadrzewieniami o charakterze siedlisk leśnych, posadzonych na terenach stanowiących w ewidencji gruntów R. Uchwała dla tych terenów jako docelowe wykorzystanie przewiduje zieleń łąkową i uprawy rolne. Jedynie przydrożne fragmenty dwóch działek przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Realizacja zabudowy na skrajnym, przygranicznym obszarze Natury nie

będzie miała wpływu na chronione gatunki i siedliska (bo takie tu nie występują), nie spowoduje pofragmentowania obszaru, nie spowoduje pomniejszenia lub utraty wartości analizowanego Obszaru.

Na stan siedlisk w Obszarze mogą mieć pośrednio wpływ zanieczyszczenia emitowane przez komunikację samochodową, także napływającą z obszarów dróg, głównie klasy głównej i zbiorczej zlokalizowanych poza granicami natury a objętych niniejszą zmianą planu. Zanieczyszczeń tych nie da się wyeliminować lub zatrzymać ich wpływu wraz z masami powietrza na obszary objęte ochroną. Skutki dla środowiska można jedynie ograniczyć dzięki modernizacji dróg zapewniających płynność ruchu a tym samym mniejszą emisję zanieczyszczeń, promowanie paliw dobrej jakości oraz upowszechnienie aut zasilanych energią elektryczną.

Wpływ na ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów. Stwierdza się niską różnorodność gatunkową terenów planowych do objęcia zmianą planu. We florze roślinnej **nie stwierdzono żadnych gatunków objętych ochroną gatunkową** na podstawie Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin. Na terenie opracowania nie stwierdzono gatunków roślin chronionych przepisami Unii Europejskiej. Występujące pojedyncze stanowiska z nielicznymi gatunkami roślin kserotermicznych i gatunkami muraw napiaskowych nie stanowią obszarów siedlisk naturalnych.

Gatunki roślin, stwierdzone w granicach projektowanej zmiany planu, zaliczane są do pospolitych, powszechnie występujących. Przeprowadzenie prac budowlanych w granicach ich występowania nie spowoduje istotnego uszczerbku dla ich populacji w regionie.

W granicach zmiany planu nie stwierdzono obecności chronionych gatunków grzybów.

Częściowo w granicach działek objętych zmianą planu, na łąkach w dolinie rzeki Białej Nidy (sołectwo Mniszek), występują stanowiska poczwarówki zwężonej (ślimaka) oraz trzepli zielone (ważki). Zmiana planu obejmuje północne części działek, na których stwierdzone chronione siedliska, a zasięg większość opisanych siedlisk znajduje się na południowych częściach działek. Ustalenia zmiany planu nie przewidują żadnej ingerencji w miejscach występowania stanowisk chronionych gatunków zwierząt. Realizacja ustaleń nie będzie wywierać na nie wpływu.

W celu **zminimalizowania wpływu ustaleń zmiany planu dla środowiska przyrodniczego**, nowe sposoby zagospodarowania terenu objętego zmianą planu powinny spełniać zalecenia z zakresu ochrony środowiska, szczegółowo opisane w dokumencie prognozy.

Dla rozwiązań zawartych w projektowanej zmianie planu **nie określono rozwiązań alternatywnych**, ze względu na to, że są to inwestycje, których lokalizacje szczegółowo analizowano (również w kontekście wariantowym) na etapie uzgodnień i wyłożenia do publicznego wglądu „Zmiany Nr 1 do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Małogoszcz – zmiana studium”, z którym projektowana zmiana planu musi być zgodna.

Jedyną alternatywą jest **brak realizacji** dla wszystkich lub wybranych inwestycji objętych projektowaną zmianą planu.

9. Literatura

1. Bogdał M., Gola S., 2003, „Opracowanie ekofizjograficzne problemowe do planu zagospodarowania przestrzennego miasta Małogoszcz w granicach administracyjnych oraz części sołectw: Leśnica, Zakrucze, Bocheniec i Mieronice”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.
2. Bogdał M., Gola S., 2004, „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz część północno – zachodnia”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.
3. Bogdał M., Gola S., 2005, „Opracowanie ekofizjograficzne do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz część południowo – zachodnia”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.
4. Cywicki R., 1995, „Opracowanie ekofizjograficzne. Teren gminy Małogoszcz.” Biuro Geologiczno-fizjograficzne „GEO-FIZ” w Kielcach, Kielce.
5. Gumiński R., 1948, „Próba wydzielenia dzielnic rolniczo – klimatycznych”, Przegląd Meteorologiczny i Hydrologiczny 1,1.
6. Konracki J, 2000, „Geografia regionalna Polski”, PWN, Warszawa.
7. Musiał B., Nowak K., 1995, „Inwentaryzacja zasobów kopalin i wód podziemnych z określeniem potrzeb ich ochrony i możliwości zagospodarowania gminy Małogoszcz woj. kieleckie”, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Kielcach, Kielce.
8. Okołowicz W., Martyn D., „Próba kompleksowej regionalizacji klimatu Polski”, Prace i Studia IGUW, Warszawa.
9. Praca zbiorowa (red.), 2015, „Bilans zasobów złóż i kopalin w Polsce wg stanu na 31 XII 2014 r.”, Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.
10. Praca zbiorowa, 1998, „Dokumentacja hydrogeologiczna Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP (GZWP) nr 409, Niecka Miechowska (część SE)”, ARCADIS Ekokonrem sp. z o.o. we Wrocławiu, Wrocław.
11. Praca zbiorowa, 1993, „Dokumentacja geologiczna w kat. C₂ złoża wapieni i margli jurajskich „Cieśle””, Przedsiębiorstwo Geologiczne w Kielcach, Kielce.
12. Praca zbiorowa (red.) Kowalkowski A., 1995, „Inwentaryzacja przyrodnicza gmin województwa kieleckiego. Gmina Małogoszcz”, Kielce.
13. Praca zbiorowa, 2015, „Opracowanie ekofizjograficzne do Zmiany Nr 3 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz obejmującego południowo-zachodnią część gminy Małogoszcz, w granicach części sołectw: Henryków, Kozłów, Ludwinów, Mieronice, Mniszek, Rembieszyce, Wiśnicz, Wygnanów, Złotniki, Żarczyce Duże, Żarczyce Małe”. Biuro Planowania Przestrzennego Związku Międzygminnego Spółka z o.o. w Kielcach
14. Praca zbiorowa (red.) Godzisz-Grychowska B., 2005, „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Małogoszcz w granicach administracyjnych i części sołectw: Leśnica,

Zakrucze, Bocheniec i Mieronice, obejmujący m.in. teren górniczy „Małogoszcz” i teren górniczy „Głuchowiec II” ”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.

15. Praca zbiorowa (red.) Godzisz-Grychowska B., 2006, „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz (część północno – wschodnia)”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce
16. Praca zbiorowa (red.) Godzisz-Grychowska B., 2006, „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu eksploatacji złoża piasków „Kozłów w miejscowości Kozłów, gmina Małogoszcz”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.
17. Praca zbiorowa (red.) Godzisz-Grychowska B., 2007, „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz (część południowo – zachodnia)” uchwalony Uchwałą Nr 6/50/07 Rady Miejskiej w Małogoszcz z dnia 27 czerwca 2007r. Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce
18. Praca zbiorowa (red.) Godzisz-Grychowska B., 2008, „Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małogoszcz (część południowo – zachodnia), na obszarze sołectwa Żarczyce Duże”, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.
19. Praca zbiorowa (red.) Grychowska P., 2009, „Opracowanie ekofizjograficzne do zmiany Nr 1 do „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Małogoszcz – zmiana studium” oraz zmiany Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta Małogoszcz w granicach administracyjnych i części sołectw: Leśnica, Zakrucze, Bocheniec i Mieronice, obejmującego m.in. teren górniczy „Małogoszcz” i teren górniczy „Głuchowiec II””. Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.
20. Praca zbiorowa (red.) Godzisz-Grychowska B, 2010, „Zmiana Nr 1 do „Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Małogoszcz – Zmiana Studium””, Związkowe Biuro Planowania Przestrzennego w Kielcach, Kielce.